

ĐẶC SAN TÙNG NGUYỄN VII

Tung Nguyen VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California - June 23, 2013 to June 29, 2013

BEAVER

Tùng Nguyễn VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California 2013

BOBWHITE

Tùng Nguyễn VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California 2013

EAGLE

Tùng Nguyễn VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California 2013

FOX

Tùng Nguyễn VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California 2013

Tùng Nguyễn VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California 2013

OWL

Tùng Nguyễn VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California 2013

BEAR

BUFFALO

Tung Nguyen VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California 2013

ANTELOPE

mission
Antelopes
commitment
Owls
Baden-Powell
Eagles
Beavers
values
Foxes
training
adult
Bobwhites
Bears
Wood Badge
ticket
vision
fun with a purpose
Buffaloes
Boy Scouts

Staff Development

STAFF BEADING CEREMONY

Lễ phong nhậm Ban Huấn Luyện

ARRIVAL DAY

Ngày nhập Trại

Gilwell field assembly first day

Dinner

Cơm Tối

KITCHEN STAFF

Nhà Bếp Tùng Nguyên VII

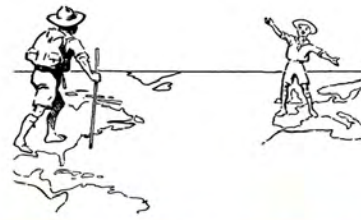

SERVICE

Phục Vụ

Blue & Gold

Nghi Thức Lên Đoàn

SINH HOẠT ĐỘI

Team Activities

BROWN SEA ISLAND

Interfaith Worship

Giờ Tĩnh Thần

GAME OF LIFE

FIELD TRIP

Đội Trưởng vĩnh viễn Hạ Cờ Nhổ búa bể mạc Chia tay

Đặc San Tùng Nguyên VII

Kỷ Niệm Khóa Huấn Luyện Huy Hiệu Rừng

WOOD BADGE 999-13

Camp Rancho Alegre - Santa Barbara - California
June 23 to June 29, 2013

Cám Ơn

Tùng Nguyên VII xin chân thành cảm ơn

- Tiệm Top Signs, Westminster đã tặng Tùng Nguyên VII Banner
- Phụ Huynh Liên Đoàn Lạc Việt, San Jose
- Phụ Huynh Liên Đoàn Hương Việt, San Jose
- Liên Đoàn Diên Hồng, San Jose
- Liên Đoàn Chí Linh, Orange County
- Tr. Nguyễn Việt, Garden Grove
- Tr. Tống Diệu Liên và Chánh Việt
- Tr. Trần Công Hoàng
- Saigon Restaurant, Bakersfield
- Một số trưởng ấn danh

Đặc San Tùng Nguyên VII

Thực Hiện

- Nguyễn Mạnh Kym
- Nguyễn Ramond Nhựt
- Tống Diệu Liên
- Việt Chánh
- Trần Anh Kiệt
- Trần Văn Long

Hình Ảnh

- Lê Quý Nhượng
- Nguyễn Bảo-Thụy
- Nguyễn Văn Phương
- Phạm Phú Bình
- Bùi Vân

<http://wb2013.huongdao.org>

Letter from Multicultural Markets Director • <i>Nguyen Tan De</i>	6
Thư Gửi Khóa Sinh và Ban HL Tùng Nguyên VII • <i>Trần Văn Long</i>	7
Wood Badge and Gilwell Park • <i>Nguyen Tan De, TN IV</i>	9
Đặc Điểm của Khóa Huy Hiệu Rừng • <i>Trần Văn Long</i>	11
Hello Tung Nguyen VII • <i>Betsey Crandall</i>	16
Eleven Days in June • <i>Stephen Fite</i>	17
Nhật Ký Tùng Nguyên VII • <i>Lý Nhật Hui</i>	19
Now I Know the Secret -- or Do I Really? • <i>Yo-wei Liu</i>	23
Thăm Làng • <i>Quan Ong</i>	24
A Few Notes From a Troop Guide... • <i>Nguyễn Lâm</i>	26
A Glimpse of Heaven • <i>Nguyễn Hương</i>	27
Tùng Nguyên Ngũ Bá • <i>Đặng Thế Đức</i>	28
Tổ-Chức Khóa Huy-Hiệu-Rừng cho Thế-Kỷ Thứ 21 • <i>Trần Văn Long</i>	29
999-13 TN VII "A Bears Experience" • <i>Randal Moos</i>	34
Thơ - Mười Thương Tùng Nguyên VII • <i>Nguyễn Mạnh Kym</i>	35
Buồn Vui Đội Cú • <i>Bùi Vân</i>	37
Những Nhân Vật Đặc Biệt Của Tùng Nguyên VII • <i>Mai Đông Thành</i>	39
Tại Sao Tôi Đi Học Khóa Bằng Rừng Tùng Nguyên VII • <i>Nguyễn Liêm</i>	45
Hồi Ký Tùng Nguyên VII • <i>Bùi Tường Linh, Đội BEAR</i>	47
Tùng Nguyên VII - Đôi Điều Tản Mạn • <i>Bear Phạm Phú Bình</i>	49
Listening and Learning • <i>Nguyễn Liêm</i>	61
Bạn Mới – Khóa Tùng Nguyên VII • <i>Bùi Tường Linh</i>	62
Can I Go Back, Please? • <i>Nguyễn Vi</i>	63
Vài Cảm Nghĩ Chân Tình • <i>Vince Hằng</i>	65
Bằng Rừng • <i>Lê Tường Vi</i>	67
One Week of Wood Badge • <i>Ngô Khánh</i>	70
Đi Học Bằng Rừng • <i>Nguyễn Liêm</i>	71
Câu Chuyện Các Cú • <i>Mai Đông Thành</i>	73
Để Có Người Bạn Tốt • <i>Bùi Tường Linh</i>	74
Trở về Tùng Nguyên • <i>Nguyễn Mạnh Kym</i>	75
Thơ - Nhật Ký Tùng Nguyên VII • <i>Phạm Shirley</i>	77
A Snapshot of Thoughts • <i>Nguyễn Tuấn</i>	79
Áp Dụng Kiến Thức Hình Thành Đội Trong Cuộc Sống • <i>Đặng Thế Đức</i> ...	81
Tâm Tình Cu Út • <i>Trần Phụng</i>	82
Trại Tùng Nguyên • <i>Bùi Vân</i>	83
A little Joke with Tung Nguyen VII - Closing Ceremony • <i>Nguyễn Liêm</i> ...	85
Chuyện vui: Thuật Ngữ Tùng Nguyên VII • <i>Việt Chánh</i>	86
Mặt Trận TNVII: Mộng Mơ và Hiện Thực • <i>Đặng Thế Đức</i>	88
Sharpen the Edge • <i>Ngọc Điệp</i>	90
Thơ - Hướng Đạo Yêu • <i>Nguyễn Văn Phương</i>	91
Tôi Đã Áp Dụng Tùng Nguyên VII Vào Việc Làm • <i>Phạm Shirley</i>	92
Vài cảm nghĩ về Tùng Nguyên VII • <i>Nguyễn Văn Phương</i>	94
Thơ - Mười Thương Cú Đội • <i>Mạc Minh</i>	96
Thư Cám ơn từ Đội Quạ Đen • <i>Phạm John</i>	97
Chút Lãng mạn Tùng Nguyên • <i>Tổng Diệu Liên</i>	98
Những Góc Cạnh của Đội Bear • <i>Bùi Tường Linh</i>	99
Gia đình Fox Tùng Nguyên VII • <i>Gia Đình Fox</i>	103
Nhà Fox đi Biển • <i>Fox</i>	106
Tử Vi Tùng • <i>Fox Sưu Tầm</i>	107
Bản Đồ Trại	108

Khóa Sinh Tùng Nguyên VII

Wood Bage 999-13

Beaver Patrol - Troop Guide Lam Nguyen

Binh Ton-That
Chinh Khuc
Quoc Tran
Tram Anh Tran
Tuong-Vi Le
Vince Caophong Hang

Bobwhite Patrol - Troop Guide Randal Moos

David Tran
Ha Tran
Huong Nguyen
Nhut Nguyen
Steven Bao Mai
Tho Ba Nguyen

Eagle Patrol - Troop Guide Andy Tran

Douglas Nguyen
Emanuel Nguyen
Hien La
Michelle Ho
Tam Minh Tran
Tung Nguyen

Fox Patrol - Troop Guide Minh Nguyen

Anthony Huynh
Di Tran
Lan Le
Phillip Nguyen
Thang Tran
Vivian Vu

Owl Patrol - Troop Guide Tiffany Hang Ta

Dieulien Tong
Hieu Giang
Minh Mac
Phung Van Tran
Thanh Mai
Tin Chi Dinh
Van Bui

Bear Patrol - Troop Guide Betsey Crandall

Binh Pham
Khanh Ngo
Linh Bui
Thang Nguyen
Thuhuong Le
Tuan Nguyen
Vy Nguyen

Buffalo Patrol - Troop Guide Dung Huynh

Nancy Ngoc Diep Nguyen
Duc The Dang
Kym Manh Nguyen
Lan Dang
Liem Nguyen
Shirley Phan

Antelope Patrol - Troop Guide Tuan Le

Anh Thu Nguyen
Chanh Viet
Nhat Minh Tran
Phuong Nguyen
Quang Tan Nguyen
Tuyen Nguyen

Raven Patrol - Troop Guide Stephen Fite

John Hoang Pham
Johnathan Nguyen
Kevin Mai
Mindy Tran Nguyen
Monica Le
Thuong Duong
Tue Nguyen

Hawk Patrol - Troop Guide Andrew "Kita" Mai

Bryan Pham
Huong Tran
Liem Ho
Mallorie Dang
Phuoc Nguyen
Rosemary Nguyen
Tim Tran

Ban Huấn Luyện

Tùng Nguyên VII - Wood Bage 999-13

Course Director	Long Van Tran
Assistant Scoutmaster-Program	Martin Phuoc Pham
Assistant Scoutmaster-Support	Yo-wei Liu
Assistant Scoutmaster-Troop Guides	Alina Lee
Senior Patrol Leader	Hoanh Xuan Vu
Scribe	Bao-Thuy Nguyen
Assistant-Scribe	Nhuong Qui Le
Quarter Master	Huy Tran
Assistant Master/Master Chef	Hue Thi Tran
Assistant Quarter Master	Kiet Anh Tran
Assistant Quarter Master	Jessica Chi Truc Ho
Assistant Quarter Master	Yuen-Yang Chen
Assistant Quarter Master	Thien NgocTran
Assistant Quarter Master	Thu-Thao Nguyen
Assistant Quarter Master	Vinh K. Dinh
Troop Guide	Andy Tran
Troop Guide	Andrew "Kita" Mai
Troop Guide	Betsey Crandall
Troop Guide	Dung Huynh
Troop Guide	Lam X Nguyen
Troop Guide	Minh Nguyen
Troop Guide	Randal Moos
Troop Guide	Stephen Fite
Troop Guide	Tiffany Hang Ta
Troop Guide	Tuan Quang Le
Instructor	Hui Nhat Ly
Instructor	Nicholas Viet Nguyen
Instructor	Phu Gia Tran
Staff Advisor	De Tan Nguyen

BOY SCOUTS OF AMERICA®
NATIONAL COUNCIL

To: Vietnamese Scout leaders and Wood Badgers,

We have come a long way since Vietnamese Wood Badge “Tung Nguyen-1” was held in 1991 in Canada. Vietnamese Wood Badge “Tung Nguyen” is a great tradition and commemorates the history of Vietnamese Scouting overseas. Starting with the vision of Tr. Le Phuc Hung, Course Director of Tung Nguyen 1, 2 and 3, he believed that Scouts Canada could show us how our Vietnamese Scout leaders should be and can be trained in Wood Badge to lead our Vietnamese Scouting Lien Doan and units.

We encourage new and young leaders to take advantage by participating in future Vietnamese Wood Badge “Tung Nguyen” courses. This is where we make life-long friendships and receive leadership skills that can be used in other life situations. Save the date – Tung Nguyen 8 is coming in summer 2016. Date and location to be announced later.

Congratulations to those who were lucky enough to attend one of the past seven Vietnamese Wood Badge Courses “Tung Nguyen”. We are proud to have you as part of the “Tung Nguyen” Scouting family and you have every reason to be proud of your participation, training, and contributions you have made to Vietnamese Scouting over the years.

I am sure you are familiar with the story of the unknown Scout who assisted William D. Boyce in the London fog. That simple act of selfless service has impacted lives of millions of youth around the world. Today, there are thousands of Vietnamese-American youth in America who are benefiting from your selfless service. They will never know your name or the extent of your commitment. So, on their behalf, please let me say thank you.

Best wishes for many more years of service to others through Scouting.

Than Ai Bat Tay Trai

Nguyen Tan De, Director
Multicultural Markets, BSA
Tung Nguyen IV – Course Director

1325 West Walnut Hill Lane
P.O. Box 152079
Irving, Texas 75015-2079
972-580-2000
www.scouting.org

Prepared. For Life.™

Thư Gửi Khóa Sinh và Ban Huấn Luyện Khóa Tùng Nguyên VII

Thân gửi quý trưởng khóa Tùng Nguyên VII

Thấm thoát mà chúng ta rời trại trường Tùng Nguyên VII đúng một năm, chúng tôi xin gửi đến quý trưởng đặc san này để kỷ niệm những ngày vui sống và học hỏi bên nhau.

Cùng các khóa sinh.

Tất cả chúng ta đều hiểu rõ Hướng Đạo là một phong trào giáo dục ảnh hưởng đến suốt đời cho các em. Để đạt được mục tiêu giáo dục, HĐ cần phải có những trưởng nhiệt tình nhận trách nhiệm với sự đam mê công việc giáo dục.

Tham dự huấn luyện khóa Huy Hiệu Rừng mà anh chị em đã thực hiện chỉ là một phần trong việc trau dồi kiến thức để phục vụ cho hiệu quả hơn. Chúng ta không nên tự hài lòng và dừng lại tại đây. Hãy tiếp tục học hỏi thêm nhất là trong một xã hội thay đổi nhanh chóng như ở Hoa Kỳ để đáp ứng nhu cầu phục vụ thiết thực cho các em.

Cảm ơn quý trưởng đã tin tưởng ban huấn luyện đề đến với Tùng Nguyên VII. Không có quý trưởng tham dự khóa thì không có khóa Huy Hiệu Rừng. Chúng ta cũng không có khóa Tùng Nguyên VII này nếu không có các trưởng gốc Việt. Trong tương lai, các trưởng hãy khuyến khích các trưởng khác tham dự những khóa Tùng Nguyên kế tiếp.

Cùng các trưởng trong ban huấn luyện Tùng Nguyên VII

Tôi xin cảm ơn tất cả các trưởng đã dấn thân phục vụ vì lợi ích cho các trưởng khác và các em HĐ. Không có một cá nhân nào có thể phối hợp thực hiện một khóa Huy Hiệu Rừng thành công mà không có sự đóng góp của những người cộng tác nhiệt tình. Sự thành công của Tùng Nguyên VII là kết quả công sức của mỗi một người chúng ta. Mặc dù những ngày trại đã qua, nhưng công việc và nhiệm vụ trong Tùng Nguyên VII vẫn còn cho đến cuối năm 2014 và nhiệm vụ trong Phong Trào HĐ không bao giờ chấm dứt.

Một lần nữa, tôi xin được cảm ơn tất cả quý trưởng tham dự và quý trưởng trong ban huấn luyện Tùng Nguyên VII. Hy vọng chúng ta có dịp phục vụ chung trong tương lai.

Thân Ái Bất Tay Trái

Trần Văn Long

Letter to Participants and Staff of Tung Nguyen VII

Dear leaders

Time flew by so fast that it has already been one year since we left Tung Nguyen VII. We would like to present our Tung Nguyen VII magazine to all of you as a souvenir to remember the fun and educational days we spent together.

To all the participants,

We all understand that Scouting is a life-long educational movement. In order to archive this vision, the Scouting Movement needs leaders who are dedicated and responsible with a passionate work ethic.

Participating in this Wood Badge training course is only a segment of the process in order to achieve a more effective leadership role. We should not be satisfied and stop after finishing the Wood Badge course. We should continue to learn especially with the dynamic changes in America in order to maintain and provide effective leadership service.

Thank you for trusting in the staff to participate in Tung Nguyen VII. Without your participation, there would not be a Wood Badge training course. We would also not have Tung Nguyen VII without the Vietnamese-American leaders. In the future, please encourage other adult leaders to attend and participate in the Vietnamese Wood Badge Tung Nguyen course.

To all the dedicated staff of Tung Nguyen VII,

I am sincerely thankful to all staff for your service and sacrifice towards the benefits of other leaders and Scouts. It is impossible for an individual to successfully coordinate a Wood Badge training course without your time and passionate effort. The success of Tung Nguyen VII is a result of everyone's effort. Even though those training days are over, our duties from Tung Nguyen VII continue to the end of 2014, but our mission in the Scouting Movement never ending.

Once again, I would like to thank all the participants and staff of Tung Nguyen VII. I hope that we will have more opportunities to work together in the future.

Yours in Scouting,

Long Van Tran

Wood Badge and Gilwell Park

The Beginning of Wood Badge. Baden-Powell took the first steps in the training of Scouters by organizing a series of lectures for Scouters in 1911. He made great strides by devising and instituting Wood Badge training in 1919. Wood Badge recipients now number more than 500,000 throughout the world.

The object of the Wood Badge course is to demonstrate as practically as possible the aims and methods of Scouting. Upon successful completion of the course, the participant receives a parchment certificate and the Wood Badge – two wooden beads worn on a leather thong around the neck. These beads replicate the beads found by Baden-Powell during a campaign in Africa in 1888. They belonged to Dinizulu, an African chieftain. In searching for a suitable recognition for those who completed the first course in 1919, Baden-Powell remembered the beads and decided to present a bead to each participant. At that time, the course was called “Wood Badge.”

The Wood Badge may be worn only with an official field uniform of the Boy Scouts of America. The Scouter to whom it has been awarded may also wear the tan neckerchief with its patch of MacLaren tartan at the back. The Wood Badge neckerchief may only be worn with the accompanying leather neckerchief slide or woggle.

Wood Badge Training Gets a Permanent Home

1919, W. F. de Bois Maclaren, a district commissioner in Scotland, purchased Gilwell Park and presented it to The Scout Association of Britain. He wanted “to provide a training ground for the officers of the Scouting movement.” Consequently, Gilwell Park became the permanent home of Wood Badge training in England and annually welcomes Scouters from around the world. The ax and log symbol associated with Wood Badge is actually the totem of Gilwell Park. Recently, The Scout Association has announced that it would relocate its headquarters from London to Gilwell Park.

In 1929, at the Third World Jamboree at Birkenhead, England, Sir Baden-Powell was made a baron by his king, and became Lord Baden-Powell of Gilwell.

The Vietnamese National Wood Badge course #999-13 (Tung Nguyen 7) – is the fourth time we utilized the 21st Century Wood Badge course syllabus since it was introduced in 2000.

The Boy Scouts of America 21st Century Wood Badge is designed to be advanced leadership training for Cub Scout, Boy Scout, Varsity Scout, and Venturing adult leaders at the unit, district, council, and professional levels, taught in the living experience of a Boy Scout troop employing the patrol method.

As the result of attending Wood Badge, participants will be able to:

- View Scouting globally as a family of interrelated, values-based programs that provide age-appropriate activities for youth.

- Recognize the contemporary leadership concepts utilized in corporate America and leading government organizations that are relevant to our values-based movement.
- Apply the skills they learn from their participation as a member of a successful working team.
- Revitalize their commitment by sharing in an overall inspirational experience that helps provide Scouting with the leadership it needs to accomplish its mission on an ongoing basis.

The course follows the following central themes:

- Living the Values
- Bringing the Vision to Life
- Models for Success
- Tools of the Trade
- Leading to Make a Difference

The Wood Badge program consists of two phases: the learning experience and the application phase.

The learning experience is set in an indoor and an outdoor environment where the course reflects unit meetings and a unit camping activity. The Boy Scout troop simulation provides a framework in which to practice the leadership skills introduced in the course. A natural bridge between the various Scouting programs is modeled.

The application phase involves the participant's commitment to complete a set of personal goals relating to his or her Scouting position. This commitment is known as "the Wood Badge ticket." In addition to strengthening the program in which the participant is involved, the ticket provides the opportunity to practice and demonstrate a working knowledge of the leadership skills presented during the course. When the participant has fulfilled the terms of his or her ticket, the Wood Badge recognition is presented.

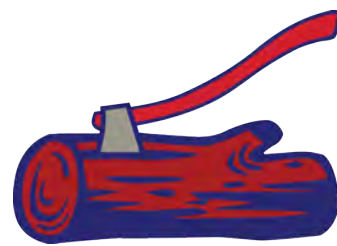
The Scouter to whom the Wood Badge has been awarded is entitled to membership in the first Gilwell Park Scout Group. Membership of the group numbers in the tens of thousands; all are Scouters who have rededicated their service to Scouting through membership in the International Gilwell Park Scout Group.

These Scouters are to be found today in more than 100 countries and on every continent of the world. Wood Badge training is now accepted throughout the world. It is covered by an International Training Center for Scouting at Gilwell Park, and in other countries as designated by the Scout World Bureau. Teams of selected Scouters offer Wood Badge courses in most Scouting countries. Wood Badge training forms an important link in the world brotherhood of Scouting. Scouters who take part in it are expressing in a practical way their belief in the brotherhood of Scouting.

Wood Badge and Gilwell Park

Nguyen Tan De, TN IV

Đặc Điểm của Khóa Huy-Hiệu-Rừng Cho Thế-Kỷ Thứ 21

Trần Văn Long

1. Chủ-Đích Khóa

Khác với nội-dung của khóa Huy-Hiệu-Rừng cũ (trước 2001) (Kể từ nay viết tắt HHR có nghĩa là HHR cho Thế-Kỷ Thứ 21) và khác với quan-niệm của nhiều người, chủ-đích của khóa HHR không phải là khóa huấn-luyện các trưởng về kỹ-thuật cầm-đoàn, cũng không phải huấn-luyện về tài tháo-vát hay phát-triển năng-khiếu.

Hướng-Đạo Hoa-Kỳ (HĐHK) có những khóa chuyên-biệt riêng (*xin xem thêm <http://hd.langhuet.org>, phần Nghiên-Cứu Huấn-Luyện*)

- Về cầm-đoàn: Các khóa chuyên-ngành (*Leader Specific*) tùy vai-trò trách-nhiệm.
- Kỹ-năng, chuyên-môn như: Các khóa về đời-sống ngoài-trời khóa như Outdoor Leader Skill, Baloo. Cắm-trại mùa đông.
- Các khóa về bảo-vệ trẻ em và các khóa về an-toàn.
- Các khóa về trò-chơi, hát hò, thủ-công, vv... và nhiều khóa khác thường được tổ-chức hằng năm do Châu (*Council*) hay trong các buổi Họp Hàng Tháng của Đạo (*District Roundtable*)

Chủ-đích của khóa HHR nói một cách chính-xác là khóa huấn-luyện Lãnh-Đạo cho Hướng-Đạo và Lãnh-Đạo cho Quốc-Gia Hoa-Kỳ (*Leadership for Scouting - Leadership for America*). Đơn giản hơn có thể gọi là khóa “Huấn-Luyện Lãnh-Đạo”. Điều này không có nghĩa khóa HHR đào-luyện những người lãnh-đạo quốc-gia hay lãnh-đạo cho phong-trào HĐ, nhưng phải hiểu tổng-quát là giúp khóa-

sinh hiểu, có cơ-hội thực-tập để trở thành những người lãnh-đạo trong chính cương-vị của mình. Những kỹ-năng học được có thể áp-dụng ngay trong gia-đình, trong sở làm, trong hội-đoàn và trong Hướng-Đạo.

Khóa HHR cũng không phải chỉ đào-luyện những trưởng cầm-đoàn trực-tiếp như quan-niệm cũ, nhưng cho tất cả mọi thành-viên của HĐHK trong mọi trách-vụ trong Châu, Đạo hay Quốc-Gia kể cả các người làm việc chuyên-nghiệp của Hội Nam HĐHK. Chính vì thế khóa-sinh không nhất thiết phải là trưởng đang trông-coi hay phụ-tá đơn-vị với nhiều kinh-nghiệm mới cần hay được đi học. Đương nhiên người ghi-danh tham-dự phải có một số điều-kiện như phải là thành-viên HĐHK, trên hay bằng 18 tuổi và đã học một số khóa căn-bản khác.

2. Kinh-Nghiệm Huy-Hiệu-Rừng (Wood Badge Experience)

Nếu tìm trên mạng (*Web*), ai cũng có thể lấy về thủ-bản Huấn-Luyện HHR và đọc. Dù có đọc nhiều lần đi chăng nữa, có thể có một số điều học được qua phần lý-thuyết, nhưng không bao giờ có thể cảm-nhận và học-hỏi những kinh-nghiệm của khóa. Mỗi khi nghe hoặc nhìn thấy chữ “khóa huấn-luyện” là chúng ta liên-tưởng đến một lớp học với những bài-giảng dài liên-tục mà chúng ta ngồi nghe. Riêng trong khóa HHR, chương-trình bao gồm những hoạt-động, những trò chơi, những đoạn phim ngắn, kể cả xem hết phim *October Sky*. Những bài lý-thuyết, mặc dù gọi là lý-thuyết nhưng cũng có những hoạt-động nhỏ liên-quan đến bài giảng-dạy. Tất cả bài thuyết-trình, những giờ

sinh-hoạt, những trò-chơi trong khóa có tích-cách liên-tục, thứ-tự và liên-quan với nhau.

Chương-trình các khóa HHR trên toàn quốc đều giống nhau, nhưng mỗi khóa có những điểm đặc-biệt riêng. Lấy ví-dụ trò chơi “Win All You Can” (*Thắng Tất Cả mà Các Anh Có Thể*) mà khóa sinh Tùng-Nguyên VII lần đầu tiên tôi mới nghe thấy dùng chữ “Thổi Vỡ Tung Ốc” (*Mind-Blowing*) để diễn-tả trò chơi làm đảo ngược sự suy-nghĩ của mỗi người và không có một khóa nào giống khóa nào. Phần đúc-kết sau trò chơi cũng như hệ-quả của trò chơi này có thể nói hoàn toàn khác nhau trong mỗi khóa và trong mỗi người.

Chỉ có ai tham-dự khóa HHR mới có và học được “Kinh-Nghiem Huy-Hiệu-Rừng”. Khóa-sinh thì học được kinh-nghiem của khóa-sinh, trưởng trong ban huấn-luyện thì học được kinh-nghiem trong vai-trò nhiệm-vụ của mình.

3. Phục-Vụ Khóa Huy-Hiệu-Rừng

Phải thành-thực mà nói người Việt chúng ta ít bộc-lộ ra ngoài nhất là viết ra những cảm-xúc của mình. Khi được mời phục-vụ cho một khóa huấn-luyện, mặc dù trong lòng rất cảm thấy hãnh-diện nhưng chỉ thường ngỏ lời cảm-ơn. Ngược lại đối với trưởng người Mỹ, được mời phục-vụ trong ban huấn-luyện HHR là một vinh-dự. Một người trưởng đã viết thư trả lời sau khi được mời “*I’m so excited. I also feel very honored to have been chosen*”, tạm dịch: “Tôi rất xúc-động. Tôi cũng cảm thấy rất vinh-dự được chọn”.

(Viết điều này tôi muốn chia sẻ đến các trưởng gốc Việt nếu sau này được mời tham gia trong ban huấn luyện khóa HHR nhất là với các khóa địa phương nên để ý.)

4. Tinh-Thần Phục-Vụ

Trong các sinh-hoạt Hướng-Đạo, có lẽ không có sự phục-vụ nào vất-vả cho bằng sự phục-vụ trong ban

huấn-luyện của các khóa Huy-Hiệu-Rừng.

• Tự-Nguyện

Khi nhận lời mời tham-gia trong ban huấn-luyện, người trưởng đã tự cam-kết hy-sinh nhiều ngày nghỉ việc để phục-vụ trong khóa, nhiều ngày giờ sinh-hoạt và thực-tập với ban huấn-luyện, chưa kể dành nhiều thì giờ để chuẩn-bị riêng, soạn-thảo và tự-thực tập các bài thuyết-trình ở nhà. Đa số các khóa HHR, người trưởng cũng phải đóng-góp tài-chánh như những trại-sinh.

Nhận Trách-Nhiệm

Thông thường thì khi mời, người khóa-trưởng luôn cho biết trách-vụ trong khóa, nhưng hầu như khi nhận lời các trưởng cũng hiểu rằng đôi lúc vì nhu-cầu, trách-vụ trong khóa cũng có thể thay đổi.

Để biết thêm

Một trưởng chỉ làm khóa-trưởng được một lần. Có nhiều Châu (*Council*) không cho mời các cựu khóa-trưởng phục-vụ các khóa HHR kế tiếp, nhưng cũng có những Châu không có quy-định này và tùy thuộc lời mời gọi của khóa-trưởng (mới). Lẽ đương-nhiên người cựu khóa-trưởng cũng chỉ nhận những nhiệm-vụ bình-thường như những trưởng trong ban huấn-luyện khác nếu được mời. Với tinh-thần yêu thích huấn-luyện, nhiều cựu khóa-trưởng vẫn còn quay về để giúp khóa mới. Đã có cựu khóa-trưởng đi phụ bếp nấu ăn, có những cựu khóa-trưởng nhận làm những công-việc lao-động. Trong Tùng-Nguyên VII có cựu khóa-trưởng người Mỹ chính gốc nhận lời trong vai-trò Hướng-Dẫn-Đội. Thường thì phụ bếp và Hướng-Dẫn-Đội là hai trách-nhiệm cho các trưởng lần đầu-tiên đi phục-vụ của một khóa HHR. Điểm đáng nói ở đây là những người cựu

khóa-trưởng cũng rất vui-vẻ, cũng vinh-dự được mời và quan-trọng nhất là phục-vụ giới-hạn đúng với trách-vụ của mình trong khóa mới, không hề đặt vấn-đề “người đã có kinh-nghiệm” hay “người vai trên”, và không hề nói về khóa cũ mà mình đã chịu trách-nhiệm. Tuy nhiên người khóa-trưởng (mới) có thể hỏi ý-kiến riêng nếu cần.

- Tùng-Nguyên VI có 3 cựu khóa-trưởng, Tùng-Nguyên VII 4 cựu khóa-trưởng. Khóa người Mỹ gốc Hoa năm 2012 có đến 5 cựu khóa-trưởng.

• Hết Lòng Phục-Vụ

Đối với khóa HHR, không có trách-vụ nào mà không quan-trọng. Các trưởng với các trách-vụ thông-thường mà khóa-sinh luôn nhìn thấy vì gần-gũi đi sát với khóa-sinh là đội-trưởng-nhất, hướng-dẫn-đội và khóa-trưởng. Các trưởng đảm-trách những nhiệm-vụ hỗ-trợ khóa cũng làm việc không kém như Thư-Ký, Thủ-cụ, Nấu ăn và các trưởng phụ-giúp kể cả phụ-giúp nấu ăn. Có thể nói tất cả trưởng trong ban huấn-

luyện làm việc hết sức mình để cho khóa được thành-công.

• *Phục-Vụ Khóa Huy-Hiệu-Rừng Tùng-Nguyên*

Phục-vụ trong các khóa Tùng-Nguyên còn cực-nhoc, khó-khăn và hy-sinh hơn nhiều.

- Trại liên tục 6 ngày, không có được những tuần nghỉ như những khóa được chia làm 2 kỳ cuối tuần cách-quãng. Dù đi làm hăng hay là chủ, việc nghỉ nhiều ngày liên-tục không phải là một chuyện dễ-dàng. Nghỉ nhiều ngày nhưng nghỉ nhiều lần, mỗi lần vài ngày thì xin nghỉ dễ-dàng hơn.
- Địa-điểm của mỗi khóa Tùng-Nguyên có khi quá xa-sôi cho một số trưởng, phải tự-túc bỏ tiền túi mua vé máy bay hay phải lái xe đi xa mất nhiều thời-gian hơn. Công việc đưa-đón trưởng trong ban huấn-luyện và đưa-đón khóa-sinh ở xa cũng là một vấn-đề.

- Trại không phải là nơi thường-xuyên tổ-chức các khóa HHR của Châu hay Liên-Châu, mọi tiện-nghi có sẵn cho việc huấn-luyện, nên việc chuẩn-bị, xây-dựng, chuyên-chở vật-dụng huấn-luyện, thực-phẩm tốn nhiều thì giờ và công-sức.

5. Khóa-Trưởng Một Lần

Hướng-Đạo Hoa-Kỳ chỉ cho phép một người làm khóa-trưởng một lần duy-nhất trong đời, có lẽ vì ba lý-do chính (theo sự suy nghĩ của tôi)

• Lý-do 1: Hướng-dẫn và giúp-đỡ phát-triển

Người đời và nhất là HĐHK thường nói “học bằng cách thực-hành” (*learning by doing*). Phải chăng HĐHK muốn nhiều người có cơ-hội học-hỏi, trau-dồi kinh-nghiệm, nếu không tạo dịp cho người khác được “hành” thì một người sẽ không bao giờ có cơ-hội học-hỏi. Hơn thế nữa, người khóa-trưởng được khuyến-cáo nên chọn 1/3 người mới chưa bao giờ giúp khóa HHR tham-gia vào ban huấn-luyện. Đó cũng là điều khuyến-khích giúp một trưởng phát-triển (?)

• Lý-do 2: Tránh cho người khóa-trưởng quá nặng gánh nhiều lần

Thông thường người được tuyển-chọn trong trách-vụ khóa-trưởng được báo trước hơn một năm để chuẩn-bị. Công việc của một khóa-trưởng trước mặt khóa-sinh trông có vẻ nhẹ-nhàng nhưng thực-tế có rất nhiều việc từ lúc chuẩn-bị cho đến khi kết-thúc. Mặc dù mỗi trưởng trong ban huấn-luyện đều có trách-nhiệm riêng nhưng khóa-trưởng hoàn-toàn chịu trách-nhiệm của khóa. Cũng may mà các trưởng trong ban huấn-luyện đều hiểu mọi quyết-định của khóa-trưởng có tính-cách chung-cuộc nên các khóa HHR thường được diễn-tiến một cách luôn suông-sẻ.

• Lý-do 3: Tạo cho khóa đạt được tiêu-chuẩn và thành-công cao

Có lẽ đây là điều chính vì chỉ được trao trách-nhiệm khóa-trưởng một lần duy-nhất, nên

khóa-trưởng nào cũng luôn mong muốn cho khóa mình chịu trách-nhiệm đạt được sự thành-công tối đa, từ việc chọn trưởng cộng-tác trong ban huấn-luyện, đến việc theo dõi các đề-tài, nội-dung, chương-trình, cách thuyết-trình hay hướng-dẫn trong thời gian ban huấn-luyện sinh-hoạt và thực-tập, tất cả cần phải được chuẩn-bị thật kỹ-càng.

6. Những khó-khăn của người khóa-trưởng

Công việc nào cũng có sự khó-khăn riêng, nhưng qua kinh-nghiệm, có lẽ có hai sự khó-khăn nhất.

• Khó-khăn 1: Việc chọn mời trưởng phụ-tá.

Mời một trưởng cộng tác không phải là chuyện dễ. Trưởng được mời phải có thì giờ, phải hy-sinh và phải đóng tiền như khóa-sinh, vừa nghỉ bỏ công ăn việc làm hay mất nhiều ngày nghỉ, thêm vào đó lúc ở nhà còn phải chuẩn-bị bài vở để giảng-dạy hay suy-nghĩ sắp-xếp công-việc sẽ phải làm trong thời-gian chuẩn-bị và trong thời-gian khóa-học.

Người khóa-trưởng thường là người sinh hoạt HĐ nhiều năm, quen biết nhiều trưởng khác, giờ đây biết mời ai, không mời ai bây giờ? Đặc biệt Tùng-Nguyên là khóa do Châu Quốc-Gia (*National Council*) tổ-chức, người khóa-trưởng khôn-khéo cố-gắng mời mỗi vùng một số trưởng. Mỗi vùng nên mời bao nhiêu trưởng? Bao nhiêu trưởng không phải gốc Việt nên mời để có sự đa-dạng của khóa? Có trưởng tỏ ý muốn tình-nguyên tham-gia mà mình không dám mời, không phải họ không có khả-năng, nhưng và nhiều cái nhưng khác...

Bao nhiêu trưởng phụ-tá cho đủ, không ít cũng không nhiều để tránh tình-trạng thiếu trưởng phục-vụ. Nếu mời nhiều trưởng phụ-tá quá, đến lúc khóa gần kề phải buộc lòng cắt giảm một số trưởng vì số khóa-sinh ít hơn như dự-đoán. Ngược lại, trường-hợp lúc chót có nhiều khóa-sinh hơn, việc mời thêm phụ-tá cũng không phải dễ-dàng vì thời-gian gần kề, khó có thể xin được nghỉ. Ấy là chưa kể lúc chót một vài trưởng thay-đổi việc làm

và chủ hăng mới không cho nghỉ, khóa-trưởng lại mời thêm trưởng khác để thay-thế.

Khó khăn hơn nữa là biết nhờ người trưởng đó nhiệm-vụ gì. Có trưởng sẵn sàng cộng-tác trong trách-vụ nào cũng được, có trưởng thì thích-hợp trong một vài trách-vụ nào đó thôi.

• **Khó-khăn 2: Quyết-Định.**

Trong bất cứ tổ-chức nào hay một chương-trình nào, người chịu trách-nhiệm chính cũng phải có những quyết-định. Ngoài nội-dung của khóa HHR theo thủ-bản huấn-luyện phải tuân theo, việc điều-hành khóa hoàn-toàn do quyết-định của khóa-trưởng, do đó mỗi khóa đều có những nét đặc-biệt riêng. Người khóa-trưởng lúc nào cũng phải chuẩn-bị và sẵn-sàng để lúc cần phải đưa ra những quyết-định.

Thời-gian trước khóa có nhiều nhu-cầu và có nhiều sự-việc cần làm. Nhất là các khóa Tùng-Nguyên, các trưởng trong ban huấn-luyện đến từ các Châu (Council) khác nhau, cách thức tổ-chức khóa HHR của mỗi Châu có những khác biệt hay “truyền-thống” riêng, nên sự khác biệt về cách làm việc hay đề-nghị của các trưởng trong ban huấn-luyện tương-đối

nhiều hơn. Khóa-trưởng là người quyết-định, kết-hợp và hòa-đồng những sự khác-biệt.

Thời gian trong khóa, có thể có nhiều diễn-biến không ngờ trước được, có những việc khóa-trưởng cần quyết-định ngay nhưng cũng có những việc có thể đưa vào buổi họp chung mỗi tối với ban huấn-luyện. Đôi khi khóa-trưởng chỉ bàn riêng hay họp riêng với các trưởng chính hay với đội-trưởng-nhất hoặc bàn riêng với các ban ngành, bàn với Cố-Vấn, Tư-Vấn trước khi quyết-định. Quyết-định ảnh hưởng đến một khóa với toàn người lớn không phải lúc nào cũng là việc dễ-dàng.

7. Thêm về vai trò khóa-trưởng.

Người khóa-trưởng của khóa HHR đóng một lúc trong ba vai trò:

- **Khóa-Trưởng:** Trong các thủ-tục hành-chánh và nội-dung huấn-luyện của khóa-học.
- **Trại-Trưởng:** Đời-sống, tiện-nghi và chương-trình của toàn thể khóa-sinh và ban huấn-luyện.
- **Thiếu-Trưởng Thiếu-Đoàn Gilwell Số 1:** Khóa HHR dùng hình-thức của một Thiếu-Đoàn kiểu-mẫu. Điều-hành sinh-hoạt của một thiếu-đoàn thực-sự được trao cho các em mà “em” **Đội-Trưởng-Nhất** là người đứng đầu trách-nhiệm. (HĐHK dùng chữ “Boy Led Troop” (Các em dẫn Đoàn)). Người Thiếu-Trưởng có thể nói là người đứng đằng sau và làm việc riêng với **Đội-Trưởng-Nhất**. Ngoại trừ những lúc nghỉ giải-lao hay trong lúc ngồi ăn chung bàn với khóa-sinh, trong suốt khóa và trước mặt khóa-sinh, người khóa-trưởng rất ít nói và chỉ nói lúc cần trong vai trò Thiếu-trưởng, ví-dụ như “Câu chuyện Dưới Cờ, nghi-thức phong-nhậm đội-trưởng”, vv...

Trần Văn Long

Ngày Lễ Tạ Ôn 2013
<http://hd.langhue.org>

Tham khảo:

Thủ-bản huấn-luyện HHR (Wood Badge for the 21st Century 2012, Administrative Guide and Staff Guide, 2011 Edition)

HELLO

Betsey Crandall

TUNG NGUYEN VII

Hello Tung Nguyen VII Participants and Staff,

Thank you to every one of you all for being part of one of the best adventures in my life, more importantly TNVII has earned its place on my top 10 list of Scouting experiences. I look at Scouting as a way to make this world a better place. With TNVII I feel like all of us working together did just that and has now empowered even more scouts to make even more of an impact on our youth as well as ourselves and other scouts. This Wood Badge course by the end was over the top in team development, the ultimate goal of each course held. Tung Nguyen VII to use an American baseball term “knocked it out of the park” – an excellent goal to achieve.

Selfishly speaking I’m not sure who learned more at TNVII, I or the Bear patrol. I learned an enormous amount about a wonderful culture that I previously only knew a small bit about and will remember fondly so many moments from the course. Several that come to mind are the wonderful campfires we had, the love of singing songs anytime, anywhere, (by the end I could even sing a few Vietnamese words in the songs that we sang frequently), of course all the food we ate and the feeling of inclusiveness with my patrol, GO BEARS, Troop Guides, Troi oi!!!!!!!, the staff and members of other patrols. I feel like I have at least 100 new Vietnamese friends/brothers/sisters. Very empowering.

Thank you to all the participants for taking time out of your busy lives to take Wood Badge training. As the week went on and Day 6 arrived it was so wonderful to see the transformation you all made from Day 1 when you first arrived into confident Wood Badge participants. One of the best feelings as a “staffer” is to watch the participants “get it” and you all did “get it”. It showed so many times in so many ways how much you all got out of the training and what you will be able to do with it back in your home Lien Doan’s.

Out at the overnight experience sitting

under what I called the Gilwell oak tree looking through the gateway into Gilwell field reinforced the feeling that this world really is a wonderful place with wonderful human beings (and woodpeckers too). It was such a pleasure to see you all enjoying yourselves out in nature. The laughing, singing and talking would have made BP proud to come and join your campfire for just a few moments and listen to you scouts having a wonderful experience.

Thank you to all the staff for taking the time to work with me, helping me understand the Vietnamese culture, language and traditions and for making sure “I didn’t embarrass myself” too badly. The theme from the first Wood Badge course I was on staff for was Making a Difference One by One and I can truly say each one of you made a difference to “this one”. A special “shout out” to all the other TG’s (troi oi) (my 8 brothers and 1 sister) and the ASM-TG;s – I had more fun with all of y’all than any adult should be allowed to. Looking forward to seeing you all many times in the future. Keep working your ticket!!!

Yours in Scouting,

Betsey the Bear Troop Guide

Stephen Fite

Eleven Days in June

It wasn't until I was caught in LA traffic that I awoke from the dream. I guess it was a dream because there was nothing else in reality to compare. In one of my many stops for Ice cream, on that Saturday afternoon, the 29th of June that I realized that I had completed one of the most exhausting and yet satisfying events of my life. It started a couple of months ago when I received an email from Alina Lee asking for help, then an official invitation phone call from Long. I have known Alina for a few years but this was the first where she thought I could help her, I was intrigued. As I read on, I was taken aback that an old crusty, worn out course director would be asked to serve as a troop guide on the upcoming National Vietnamese Wood Badge Course. She had to be desperate or crazy (more of the latter in her case), she was aware of my command of the Vietnamese language. However, if she and the key staff thought I could do the job, then I must think I can do the job and we were on.

Six days of course, 3 days of staff development and no time to adjust or make do because of changes or speed bumps. What a journey. After several conference calls we were ready, ready for what we could prepare for and ready with "a scout is resourceful". Because of my

experiences on different courses, I thought I had my share of "make it happen with what you've got", but I was but a grasshopper with the master. I kept thinking, "at least the participants don't know". And I realize now that sometimes I did not know just how thin the ice was. But we prevailed, at least survived and produced a course of which Long could be proud.

It was an honor and a privilege to serve as troop guide with such an auspicious group of scouts. Because the participants only take this course one, they do not know how fortunate they were to have such a group conduct this course. Now that I have gotten some sleep, I am thankful that I was asked to serve and grateful that I served with the other nine and Alina. For a while I was apprehensive that being in the minority. Concerned that that the three whites were huddle together in our sameness, but that was not the case. From day one at the gate, everyone made me feel part of the group, and I was caught up in the family reunion. Alina and Rick

(Kagawa) and Collene (Metzer) said it would be different, they did not say it would be wonderfully different. (Note: Rick Kagawa and Collene Metzer served Tung Nguyen VI). At first, I was glad

that I knew some of the staff, Alina, Hui, Nicholas, Hoanh and other, but amazing enough, that never came into play. Sure it is great to talk to someone you know about past events but after Thursday, we all past events to talk about.

I appreciate the staff and troop guides and the participants taking care of me during the course and especially Tuan not letting me put fire in my mouth. No matter what was happening, or where we were if something was said in Vietnamese, the person sitting next to me would translate the important parts. I learned more about tolerance and patience than any other event (the Marine Corps still is tops). I now understand that communication and active listening is more than a troop guide presentation, it is something we do and are – all the time. It has to be on all the time, not “I guess I need the listening skill now”.

I am thankful that my being a course director was not an issue, I was afraid that I

would be constantly asked “what did you do on your course” but that did not happen. Everyone was accepted for what they were, and while we may have not reached the pinnacle that the Titans did, I was sure if I leaned to the left or right, there was Minh or Lam to catch me. I am happy that I was able to contribute to the overall success of this course.

Thanks again for letting me play for the eleven days in June 2013

Stephen

*Buffalo
SR 92-34
WE4-39-2-10
999-13, Tung Nguyen VII*

Smoke Signals Joke

First: Hey, look way off over there. What’s that?

Second: Wow, smoke signals!

First: What do they say?

Second: Help ... my ... blankets ... on ... fire!

NHẬT KÝ

TÙNG NGUYÊN VII

Lý Nhật Hui

Nhập Khóa

Sau nhiều năm tháng làm việc, chuẩn bị những thủ tục cần thiết để thành lập một khóa huấn luyện huy hiệu Rừng tiếp nối những khóa HHR Tùng Nguyên tại hải ngoại, Trong dịp trại Khai Phá đã tổ chức tại San Deigo miền Nam California vào mùa hè năm 2012, chúng tôi những cựu khóa trưởng các khóa HHR Tùng Nguyên IV, V và VI gồm quý Trưởng Nicholas Việt Nguyễn, Nguyễn Tấn Đệ và Lý Nhật Hui đã cùng với Trưởng Trần Văn Long đã có buổi họp bàn thảo thêm những chi tiết liên quan đến công việc tổ chức Khóa HHR Tùng Nguyên VII

Trong thời gian từ 3 đến 4 tháng, Trưởng Long đã liên lạc, tiếp xúc, tham khảo và quyết định mời một số Trưởng tham gia vào toán Huấn Luyện. Vào tháng giêng, 2013 toán Huấn Luyện gồm 26 thành viên đã họp mặt tại trại Rancho Alegre thuộc thành phố Santa Barbara để phân công, ôn luyện và tham quan trại trường, chuẩn bị những điều cần thiết cho Khóa Huy Hiệu Rừng sẽ được tiến hành từ 23 tháng 6 đến 29 tháng 6 năm 2013.

Ngày thứ Tư, 19 tháng 6 năm 2013 hầu hết các Huấn luyện viên đã có mặt tại trại trường để thực sự bước vào Khóa Tùng Nguyên VII, công việc chuẩn bị đón tiếp các khóa sinh trong vài ngày tới khá nhiều việc, từ việc thực hiện khuôn viên kỳ đài (Gilwell Field), phòng họp, phòng giảng khóa, các thiết bị ngoài trời đến việc tải những thực phẩm cho một thực đơn mà 90 % là món ăn Việt, những thay đổi theo hoàn cảnh cũng đã được điều chỉnh nhằm hoàn thiện chương trình cho toàn Khóa.

Thứ năm, 20 tháng 6, 2013, thêm 2 thành viên của Toán Huấn Luyện trình diện để bổ sung nhân lực cho công việc chuẩn bị, chúng tôi lược qua chương trình hàng ngày, thực tập giảng khóa của các thành viên, góp ý để công việc giảng khóa hoàn chỉnh hơn, tiếp tục xây dựng những thiết bị cho Khóa...

Thứ sáu, 21 tháng 6, 2013, một xe van đầy thực phẩm vào trại khi nhà bếp của trại trường được bàn giao, công việc chuẩn bị vẫn tiếp diễn. Cuối ngày, Trưởng Gary Butler là phụ tá Hội Trưởng của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ (BSA), đại diện Ủy Ban Huấn luyện quốc gia chính thức trao 4 gỗ (Khóa Trưởng) cho Trưởng Trần Văn Long. Với tư cách là khóa trưởng, Tr. Long cũng đại diện cho BSA chính thức trao 3 gỗ đến các thành viên gia nhập toán huấn luyện HHR lần đầu cũng như trao giấy chứng nhận phụ tá Khóa Trưởng đến tất cả các trưởng trong toán huấn luyện Tùng Nguyên VII. Một số trưởng đã từng tham gia trong các toán huấn luyện HHR của quốc gia, Miền hay Châu. Đặc biệt có 4 trưởng đã từng là khóa trưởng khóa Huy Hiệu Rừng, khi được mời phục vụ khóa tại Tùng Nguyên VII (hay các khóa HHR khác) chỉ

mang 3 gỗ trong thời gian tại khóa, và mang 4 gỗ trở lại vào buổi tiệc mãn khóa.

Thứ bảy, 22 tháng 6, 2013 toán Huấn Luyện tiếp tục thực tập, chuẩn bị thâm định lần cuối các công trình của Khóa, lược lại chương trình trại lần cuối và chuẩn bị đón tiếp khóa sinh. Từ 2 giờ 30 chiều, các khóa sinh lần lượt nhập trại, ghi danh và trao đổi với các Huấn luyện viên, tham gia trò chơi nhàn rỗi... 11 giờ đêm đã có 80% khóa sinh nhập trại với 29 HLV chuẩn bị cho chương trình huấn luyện 6 ngày sắp tới.

Ngày 1, Chủ Nhật 24/6/2013

Khóa được chính thức bắt đầu khi toàn thể khóa có mặt tại hội trường lúc 6 giờ sáng, buổi điểm tâm nhẹ dành cho mọi người, công việc ghi danh nhập trại vẫn tiếp tục, Khóa sinh được hướng dẫn những nội quy trại, kiểm tra sức khỏe, tham quan phân triển lãm của Toán huấn Luyện về đề tài chương trình thăng tiến của các ngành trong phong trào hướng đạo của BSA.

Các khóa sinh đã được phân chia thành từng Đoàn để rồi mỗi Đoàn được hướng dẫn đến Gilwell Field nơi có biểu tượng và cổng vào khuôn viên trại trường huấn luyện Huy Hiệu Rừng đầu tiên của phong trào hướng đạo hoàn vũ. Buổi lễ chào cờ theo nghi thức của đệ nhất liên đoàn Ngành Ấu do Akela Martin Phước Phạm điều khiển thật trang nghiêm với 2 quốc kỳ Hoa Kỳ và VNCH cùng với cờ Ấu đoàn số 1, quốc ca Việt Nam đã được toàn thể cất lên vang dậy cả trại trường, lịch sử lá quốc kỳ VNCH cũng đã được nhắc đến, được biết 2 lá quốc kỳ này đã từng tung bay trên nền trời của trại họp bạn kỷ niệm 100 năm thành lập Hướng Đạo Hoa Kỳ khi một đơn vị quy tụ các Hướng Đạo Sinh gốc Việt ghi danh sinh hoạt với BSA trên toàn lãnh thổ Hoa Kỳ thành Thiếu Đoàn 1819 tham dự do Trưởng Trần Văn Long đảm trách vai trò Thiếu Trưởng.

Khóa Course Overview do chính Khóa Trưởng Trần Văn Long trình bày hướng dẫn khóa sinh những khóa sẽ được hướng dẫn trong suốt quá trình huấn luyện, 4 khóa được thực hiện trong suốt ngày chen lẫn những sinh hoạt như tiệc chào mừng của Ấu đoàn với sự tham dự trở lại của Tr. Gary

Butler, lễ tiễn Sói lên đoàn của Ấu đoàn, những truyền thống liên quan đến HHR như Gilwell field, biểu tượng HHR (Gỗ và Rìu, khăn quàng, vòng khâu da, 2 mảnh gỗ với dây da, tù và Kudu, bài hát “trở về Gilwell”).

Mô thức họp Thiếu đoàn đầu tiên và hội đồng Đội Trưởng cũng đã thực hiện do Đội Trưởng Nhất Vũ Xuân Hoàng điều khiển trước toàn khóa nhằm mục đích cho tất cả Khóa sinh hiểu được tầm quan trọng của vị Đội Trưởng đại diện cho Đội, cuối ngày, Toán Huấn luyện đã thực hiện một đêm lửa trại sau khi Tr. Trần Anh Kiệt cùng với Tr. Lý Nhật Hui trình bày khái niệm về lửa trại của BSA cũng như những nghi thức truyền thống lửa trại của Hướng Đạo Việt Nam, lửa trại kết thúc bởi câu chuyện BiPi theo sau lời nhắn nhủ của anh Khóa Trưởng trong không khí toàn trại trường bị cúp điện???

Ngày 2, 24/6/2013

Khóa Tùng Nguyên VII bước sang ngày thứ 2, buổi lễ chào cờ đầu tiên của Thiếu đoàn số 1 do Đội Trưởng Nhất Hoàng điều khiển, toán hầu kỳ do Đội Beaver thực hiện, hình ảnh các Huấn luyện viên thay đổi trang phục mùa hè vì dự báo thời tiết

là nóng tạo không khí giữa sân cờ náo nhiệt hẳn lên. Thay đổi nhiệm vụ của các đội chương trình và phục vụ, vai trò Đội trưởng cũng được thay đổi, sau đó, toàn khóa chụp hình lưu niệm ...

Cũng 4 khóa giảng được tiếp tục trong chương trình huấn luyện trong ngày, đáng lưu ý là phần các Đội thực hiện các hỏa tiễn mang nội dung tinh thần đồng đội, cuộc thi đua khá hào hứng giúp các khóa sinh có những giây phút thoải mái trong các khóa.

Kết thúc trong ngày là các trò chơi mang tính chuyên môn và giáo dục, mục đích các trò chơi đều ngụ ý để các khóa sinh nắm được phần căn bản trong các kỹ năng nghề Trường, nếu suy ngẫm trong mỗi khóa giảng, mỗi trò chơi chúng ta sẽ tổng hợp được ý nghĩa của công tác huấn luyện hầu trang bị kiến thức cho chúng ta mang về ứng dụng cho đơn vị hay phong trào.

Ngày 3, 25/6/2013

Ngày thứ 3 tại trại trường Tùng Nguyên VII được thay đổi từ cái nóng bất chợt của ngày hôm qua đến việc trời đổ mưa khi dự báo thời tiết được thông báo, vì đa số các đội “tưởng rằng” thời gian này sẽ không có mưa???

Chương trình vẫn được tiếp tục với giờ tinh thần của Toán Huấn Luyện, sau cơn mưa trời lại “sáng và nóng”, hai khóa giảng trong ngày cùng buổi họp hội đồng đội trưởng dùng để chuẩn bị cho buổi trại ngoài trời tại Brownsea Island, thời gian trong ngày còn lại, các đội chuẩn bị giới thiệu phần triển lãm với cùng đề tài của Toán HL đã thực hiện, cá nhân từng khóa sinh đã bắt đầu suy nghĩ và chuẩn bị 5 dự án hành động khi rời trại trường trở về thực hiện tại đơn vị.

Buổi chiếu phim “October Sky” gây nhiều ấn tượng đến với mọi người, đối với toán HL, mặc dù mỗi một cá nhân có thể nói đã coi ít nhất là 2 lần (có những HLV đã coi tới 9 lần?), thế nhưng khi được tổng hợp và nhận xét, mọi người hăng hái phát biểu và nghiệm lại mục đích, những nhân vật, những diễn tiến của phim đối với các bài học thật thực tiễn, những điều này có thể trang bị thêm cho chúng ta (tất cả) hành trang cho Nghề Trường.

Ngày 4, 26/6/2013

Lại một ngày nữa bắt đầu, sau khi chào cờ đầu ngày, các khóa được tiếp tục trong buổi sáng còn lại ở hội trường, trong thời gian này, một phần của toán huấn luyện đã chuẩn bị kỹ lưỡng cho chuyến trại ngoài trời trong 2 ngày kế tiếp, qua hội đồng đội trưởng để phổ biến đến các đội chuẩn bị những vật dụng cần thiết cho trại nơi hoang dã.

Sau cơm trưa, toàn khóa thực hiện chuyến hành trình cách trại trường khoảng một cây số thông qua rừng đồi núi, buổi lễ thượng kỳ tại trại được thực hiện, liền sau đó, các thiếu sinh (khóa sinh) được chính thức chứng nhận đạt đẳng thứ Hướng Đạo Hạng I, thêm 2 khóa giảng được tiếp nối trước khi lần đầu tiên cơm tối được các đội tự nấu cũng như các HLV được mời đến dùng cơm cùng các đội.

Toán Huấn Luyện đã thật thoải mái khi ngồi xem phần lửa trại do các khóa sinh các Đội thực hiện, mọi người được một trận cười thật đã giữa một thùng lũng với không khí thật trong lành, buổi lửa trại được chấm dứt bởi lễ giới thiệu ngành Thanh. Cho đến hôm nay, đã có hơn nửa tổng số khóa sinh đã hoàn tất tiến trình dự án (tickets) cho mình để được chuẩn thuận thực hiện tại đơn vị khi trở về.

Ngày 5, 27/6/2013

Buổi sáng nơi thung lũng thường ngày yên tĩnh lại nhộn nhịp lên với 10 đội cắm trại từ hôm qua, điểm tâm được chuẩn bị bởi chính bàn tay của mỗi thành viên trong đội, sau lễ chào cờ trong ngày, khóa giảng được bắt đầu trong không khí của một ngày nắng nóng.

Chương trình được tiếp nối bằng công tác giúp giảm thiểu ô nhiễm môi trường, làm sạch một

vài địa điểm của trại trường, chỉnh trang lại vòng lửa nơi đất trại ... Sau cơm trưa, các đội trình bày phần triển lãm của mình liên quan đến đề tài được gợi ý, đúc kết các dự án để được chuẩn thuận.

Toán huấn luyện rời đất trại để các đội tự trị sau khi nhấn nhủ các đội những điều cần thiết, chắc chắn mỗi đội đều có những chương trình dành riêng cho mình, ngồi bên nhau cùng đọc lá thư của “bảo huynh” đội cũng như lời nhấn nhủ của Khóa Trưởng.

Trong khi các Đội tự trị nơi “Brownsea Island” thì các thành viên của Toán Huấn Luyện có cơ hội thực hiện lễ hội ăn mừng cho Khóa được thành công, chủ đề lễ hội là truyền thống dân tộc, các huấn luyện viên cùng nhau ăn mặc áo dài khăn đóng, những y phục mộc mạc tiêu biểu cho xã hội Việt Nam, trong cơ hội này, các Trưởng có dịp cảm ơn lẫn nhau trong thời gian cùng làm việc chung cho toàn khóa.

Ngày 6, 28/6/2013

Tuy đã thông báo đến các Đội sẽ có mặt tại Gilwell Field trước 8 giờ sáng, nhưng các khóa sinh đã trở về từ sớm, có lẽ cần được tắm rửa qua công tác giúp ích hôm qua chăng? Buổi lễ chào cờ được các đội báo cáo tình hình trại ngoài trời với thật nhiều kỷ niệm!!!

9 giờ 30 sáng, 2 chuyến xe bus đã có mặt và vận chuyển toàn bộ khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VII đến một trong những bãi biển của thành phố Santa Barbara, các Trưởng có vài giờ để thoải mái, hưởng những giây phút thư giãn sau nhiều ngày trong lớp học; Khóa học được tiếp tục với phần thảo luận về các tập tục, truyền thống giữa Hướng Đạo Việt Nam và BSA, đây chỉ là phần phụ thêm cho chương trình nhằm giúp các khóa sinh (đặc biệt với những Trưởng mới sinh hoạt trong môi trường của BSA và chưa từng sinh hoạt tại quê nhà trước kia) thêm sự hiểu biết.

Buổi chiều còn lại với 2 khóa giảng để kết thúc khóa Huy Hiệu Rừng. Khóa “Để Lại Di Sản” do khóa trưởng thuyết trình là khóa kết thúc và chia sẻ như là những lời cuối cùng của toàn bộ chương trình Tùng Nguyên với sự kín đáo lau những giọt nước mắt của mọi người ở đoạn cuối phim.

Đến giờ này, tất cả mọi thành viên của khóa đã chuẩn bị xong dự án của mình để trở về đơn vị thực hiện, trước khi có buổi cơm cuối khóa, một chương trình hội ngộ huy hiệu Rừng đã được tổ chức với sự tham dự của một số Trưởng trở về, chương trình được tiếp nối khi màn đêm buông xuống, mỗi thành viên của khóa có cơ hội lặng yên tiến bước trong suy niệm cho chính mình đối với Luật và Lời Hứa Hướng Đạo, được Khóa Trưởng trao cho đồng tiền “Lên Đường – It’s Your Move” trước khi rời trại.

Để rồi sáng hôm sau, toàn thể Toán Huấn Luyện chào giả từ khóa sinh trong niềm hy vọng mai này gặp gỡ trong các buổi lễ trao Gõ Huy Hiệu Rừng.

Những giọt nước mắt lại chảy dài trên má.

Lý Nhật Hui

Bobwhite ghi nhận

Now I Know the Secret

-- or

Do I Really?

Yo-wei Liu

Delicious Vietnamese food is not the only reason I went to this Wood Badge course. Out of curiosity I responded to the invitation of Mr. Long Tran to be a member of the staff. I wanted to know how a week-long course could be run with such a short period of staff development. From my past experiences, the staff development took more than a dozen overnights during a period of several months.

The campsite was great with ample outdoor space, comfortable dorms, wide indoor area, convenient cooking and dining area, clean facilities, plus helpful and friendly camp professionals. Yet the people in the course actually made the memories of happiness and stories of success. They are part of a long-term legend now. They came from near and far but the enthusiasm was the same. In those seven days, we shared one thing: Scouting and all the values and fun from it. The program was smoothly executed with many surprises due to the mixture of the standard course syllabus and traditional activities.

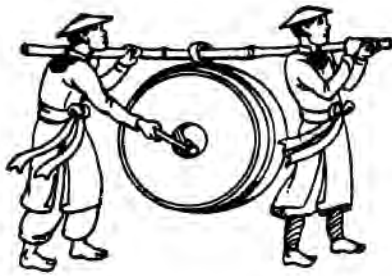
Tradition is good when people appreciate it and are willing to make it last longer. Throughout the course days, I saw many elements in the program that carried elements of tradition that might have been there for scores of years. Patriotism naturally was one of the traditional elements. Songs at ceremonies and routines were sung in Vietnamese. Campfire program was done around the campfire, instead on the stage in front of the entire camp. The mother language was used extensively in presentations and discussion. I had to admit that I did not understand a word and there was no time to seek for translation. But that did not stop me from feeling the warmth and power of the program. Interruption was not needed then when all others were enjoying the wonderful time through instructions and activities.

Leadership in this course was firm but flexible. Whenever there was a need to make decisions for changing situations, the experienced leaders got together and made decisions after sufficient (sometimes rapid) discussion. The atmosphere among staff members was warm and cooperative with understanding, respect, and team spirit. They brought fun moments to the participants – and nice snacks too. All individuals were willing to give their best and even beyond the requested tasks. One thing that I did not find there in the twelve days was complaining. We are a big family not just because the similar skin tone and cultural background but also the love of life in Scouting. Many found their long-lost brothers and sisters. Thinking about this makes my eyes watery.

Youth participation is a very different factor of the success of this course – or any Vietnamese courses. The magic is in the youth who came from many areas to Santa Barbara, it is also in the leadership in the younger staff members. It is obvious that the torch has been passed on and there are more getting ready to assume the task load in the future. And that is why American-Vietnamese Scouting is so prosperous in this country. The key is in the senior Scouters and the younger generation working well together toward a noble goal.

To my surprise, on the last day, there were many people poured their gratefulness and friendship on me. I am not sure I will be able to see them soon but I certainly will pray for their happy and successful Scouting journey. In the future, I may get a chance to work with them and learn more secrets of fun in Scouting from them. But for now, I am content.

Thank you to all!

Thăm Làng

Quan Ong

Bài này được viết kiểu trào phúng nói lên một sinh hoạt của ban huấn luyện Huy Hiệu Rừng trước ngày khóa sinh nhập trại với các chi tiết liên quan đến khóa Tùng Nguyên VII.

Để cho người đọc có thể hiểu dễ dàng, phần ghi chú được đưa lên đầu.

Ghi chú:

Lót Thiên Thần = Los Angeles

Téc Xát = Texas

Cờ Hoa = Hoa Kỳ

Rờ Phu Di = Refugee

săng ụych, bơ gơ = sandwich, hamburger

Ăng Lê = English

Teng Ning = Training

Tây Minh Tơ = Westminster

Hoa-Mỹ = Chinese-American

Gà Ri Bất Lờ = Gary Butler

Bót Cao = Boy Scout

Đát Lát = Dallas

Húc Bất = Woodbadge

“lơ” = learn

---- o O o ----

Đã từ lâu sau tết Con Rồng, Quan Ong (tên của lão) này chán ngán sự đời không còn vén quần đi thăm Làng Bố Láo nữa, lại còn được một quan thân ở vùng Lót Thiên Thần chê bai tranh vẽ lãnh nhách, nên quyết định rửa tay gác cọ không thèm vẽ tranh nhảm nhí cho tốn công tốn sức.

Thiên hạ đang thái bình, Quan Ong tôi nằm rung đùi, tay vân vê diều thuốc, tay nâng chén trà nhâm nhi thì dùng một cái, anh Quan Gà ở tận Téc Xát gọi xeo cho hay Làng Bố Láo đóng cửa bể quan tòa cảng không cho vẽ vờ, viết lách dán lung tung trước làng nữa. Chỉ có tam quan chủ chốt mới được niêm yết mà thôi,

Hơn thế nữa trong một tờ mới niêm yết có kể chuyện Làng Bố Láo thành lập lâu rồi thì không nói làm chi, bây giờ đã ba bốn chục năm từ ngày nước mất, sống ở xứ Cờ Hoa, các lão Rờ Phu Di nào cũng biết ăn săng ụych, bơ gơ thế cơm, nói tiếng Ăng Lê như gió thoảng, không có trở ngại gì khi nhập các lớp Teng Ning của địa phương chỉ nói tiếng Ăng Lê, lợi bộ cũng tới, vào rừng lập

làng được chia làm 2 đợt, mỗi đợt 3 ngày cuối tuần nhưng được xen kẽ một tuần ở nhà nghỉ dưỡng sức luyện nội công. Ấy thế mà không hiểu một số lão bạc đầu bị xúi dụ như thế nào của lão Bốn Đen, lão Bốn Cà Khê, lão Bốn Nhà Trắng cùng với lão Ba Mắt đòi cùng nhau kéo về San Bà Ba Rá mở làng. Đám trẻ nhỏ cũng không biết ăn phải bùa biếc gì, hiểu gì về làng xã mà cũng bày đặt theo chân các lão Rờ Phu Di đi lập làng. Vừa tốn hơi phải chạy xa, vừa hao tốn bạc cắc, còn bị đi hơn sáu ngày ròng rã không được thở. Thật tội nghiệp và tội nghiệp!

Nghe Quan Gà cho hay như thế, Quan Ong tôi ngồi dõm dậy, mũ nón chỉnh tề quyết định đến tham quan làng mới này, Làng Tùng Nguyên 7.

Lững thững đi vào làng, chả thấy ma nào cả, chỉ thấy cổng làng cao vợi vợi, nhưng không biết lão nào đặt lên trên cổng một cái búa rìu ngất ngưỡng. Rón rén đi vào cổng, chỉ sợ bước nhanh tạo thành gió, gió thổi rớt búa xuống, đầu không bị chẻ thành hai thì cũng vỡ sọ. Vừa sau cổng làng, lại có lão nào khác chơi quái ác, vắn ngay khúc gỗ

to tướng chắn ngang, đã thế còn nguyệch ngoạc thêm số 999-13 như trên những là bùa hộ mạng.

Leo dốc hụt hơi mới thấy đình làng to tướng, bên trong trang trí thật bắt mắt, trên tường có bảng tên làng Tùng Nguyên 7, nghe đâu một ông quan Nam Cà Li đường Tây Minh Tư có sạp mang tên Tốp Sai tặng không biếu không cho làng. Lại một khúc gỗ cũng có hàng số 999-13, chắc là địa chỉ của làng. Khúc gỗ tuy nhỏ hơn nhưng được dưa gọt tỉ mỉ do một tay cao bồi tên Quay mà lão Ba Mắt quen khi ở lạc vào làng người Hoa-Mỹ năm trước gửi chúc làng mới phát đạt. Lại một cái búa rìu nữa nhưng may không chém ở trên cao mà chém nay vào khúc gỗ. Búa rìu và khúc gỗ chắc là biểu tượng của làng.

Quan Ong đếm nhầm thấy tròn ba chục lão đang chuẩn bị ăn tiệc. Nhìn các lão đa số đều mũi tẹt như mình, như thế mới là làng VN chứ !. Kìa, sao lại có mấy lão ông lão bà Trắg ở đây? Lại thêm một lão ông một lão bà tẹt mũi nhưng không biết nói tiếng Việt, phải hỏi cho ra lẽ. Vừa thấy lão Ba Mắt, Quan Ong tôi hỏi ngay và chỉ được trả lời một câu ngắn gọn "Ở đây một tuần mới hiểu nổi". Cha chà, lão Ba này ít nói thế nhưng cũng an ủi được lão ấy mời xơi cơm.

Vừa bỏ chén dưa xuống thì thấy lão trắg Gà Ri Bất Lờ đứng dậy, mời lão Ba Mắt lên, mặc dù tiếng nói oang oang nhưng Quan Ong tôi chỉ nghe lồm bồm tiếng Ấng Lê là ông Ba Mắt được đổi tên thành lão Bốn Mắt, rồi tròng vào cổ lão Bốn một thông lọng chẳng phải bằng vàng hay bạc mà chỉ là sợi dây da đen ngòm với 4 cục gỗ cũng đen ngòm. Rồi lại thấy có 4 lão cùng tên gọi là Bốn, lão Bốn Đen, Bốn Cà Khê, Bốn Nhà Trắg và một lão trắg mà Quan Ong tôi gọi là lão Bốn Phải cùng đứng lên, lạng lẽ lấy ra thông lọng đang đeo trên cổ và tháo cất một cục gỗ đen, sau đó cả 4 lão này tuyên bố đổi tên thành các lão Ba tuốt lượt. Bây giờ phải gọi là lão Ba Đen, Ba Cà Khê, Ba Nhà Trắg và Ba Phải. Lạ thật chỉ có một lão Ba đổi tên thành Bốn

và có đến những 4 lão Bốn lại đổi thành Ba. Không hiểu nổi thật không hiểu nổi!

Kế tiếp, lão Bốn mới toanh trịnh trọng kêu gọi các lão nào có tên là Hai đứng lên và tuyên bố đổi hết tên thành ra các lão Ba hết trội. Ấy thế các lão Bốn cũ, các lão Hai cũ cứ vui vẻ như tết chẳng thấy lão nào khiêu nại, vác chiếu ra tòa kiện tụng gì cả chuyện đổi tên. Mãi sau này mới hiểu, phong tục của làng Tùng Nguyên là như thế, các lão nào có công đi xây dựng làng mới đều được đổi tên thành lão Ba hết, nhưng ngược lại chỉ có một lão Ba được đổi tên thành lão Bốn. Tục lệ thật kỳ cục. Ở địa phương tôi thì làng Húc Bất chỉ có đổi Hai thành Ba, tên Ba thì vẫn kíp Ba, lão nào tên Bốn thì vẫn kíp Bốn, chỉ có một lão có tên Ba đổi thành Bốn.

Sau tiệc đổi tên, quan ong tôi mới biết lão Gà Ri Bất Lờ là người xếp hàng thứ hai của phái Bót Cao nước Cờ Hoa, từ Đất Lát, Tét Xát đến thăm vì quý mến làng xã Việt. Về đến đây Quan Ong tôi mới nhớ năm ngoái có khứa nào thối miệng nói vung vít Teng Ning của người Việt chẳng hợp pháp tí nào, có khứa khác chêm vào chẳng "lớn" được chút gì. Theo quan niệm của Quan Ong tôi, Teng Ning cũng giống như ăn nhậu, không bỏ dục thì cũng bỏ ngang (và dĩ nhiên bỏ cả đầu).

Thôi vẽ tranh Thăm Làng đến đây là đủ rồi, để dành cọ sơn mai mốt đợt cách mạng của Làng Bó Láo đổi lệ làng để được vẽ tranh nhằm dán trước làng nữa chứ.

Hè 2013

A FEW NOTES FROM A TROOP GUIDE...

Lam Nguyen

When I was doing recruitment for my council Wood Badge course in 2012, all potential participants in my Lien Doan wanted to wait for Tung Nguyen VII (TN7), the National Vietnamese Wood Badge course. At some levels, I understood that.

After serving as Staff at both my Council Wood Badge and TN7, I have observations regarding the two courses. Please keep in mind this writing only reflects my council's two-weekend course, as I know that Wood Badge courses have different flavors in different councils.

Of course, it may not seem relevant to compare a week-long course with a two-weekend course. But there are advantages and disadvantages for each course type, especially in planning the work and working the plan.

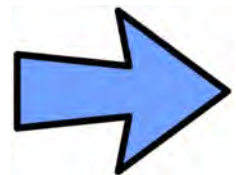
During the week-long course at TN7, there was no relief of the week(s) in between to prepare, work on, or maximize the usual available technology (web, color printers, etc.). Everything was done with what the participants could find on course, which fostered their innovation; but it also placed a heavy burden on the Staff to make sure that the participants had as much relevant materials and supplies as possible. I suspected that some of these challenges actually heightened the team work.

One major difference between the two course types was the schedule and time commitment from both the Staff and the participants. The participants dedicated a week of their time being on course with laser focus to form teams, to learn and apply leadership skills. They had no time to spare

(except one morning) between sessions, patrol project planning and developing, and writing their tickets. The Staff came three days earlier than the participants to complete their staff development process, staff project, and course preparations. Similar to the participants, the Staff was running full days consecutively. Many Staff members would be up before 5 am and retire after midnight. They devoted time to prepare for sessions, conduct presentations, events, assessments, and to assist participants. It was not unusual to see patrols and Troop Guides working late into the night, laughing and sharing experience, including the night the power went out.

For this week-long course, another behind the scene effort must be credited to the Quarter Master and his team. Everything had to be on site for the entire course. Everything had to be sorted out, planned carefully, and executed flawlessly to support all sessions. In addition, besides planning and preparing all of the fabulous meals in the dining hall, this team also prepared additional food items for the patrols to cook during the backpacking session. This was necessary since most participants traveled long distances to be at this course. This brought up another difference between the week-long course and the two-weekend course: travel logistics. On the week-long course, some Staff had to mail materials prior to flying in. More importantly, since most participants were not from the local area, the Staff worked hard to coordinate the pick-up and drop-off from/to the airports.

To me, both courses had the same syllabus, similar

Glimpse of Heaven

Hương Nguyễn

Thank God for a glimpse of heaven this week at Camp Rancho Alegre Santa Barbara, CA, where 64 QUÝ TRƯỞNG as participants and 29 QUÝ TRƯỞNG as staff, work together, tolerate each others' differences for a common goal of passing on the TORCH - "TRAO CHUYỀN ĐUỐC THIÊN."

We are the Bobwhite patrol! We are famous for bop quoi. Vậy, chúng em ao ước được gop quai những trái tim của QUÝ TRƯỞNG, những trái tim "selfless, kindness and caring," để những nhịp tim quý báu của QUÝ TRƯỞNG sẽ mãi mãi không ngừng nhịp.

We had learned and experienced the love, the dedication from QUÝ TRƯỞNG. The TORCH had passed on to us, and now it is our turn to carry on this legacy. I am forever grateful for the opportunity to gain so much valuable gift of knowledge and experience. My "Ảnh Dích" with hope and dream is to bring the knowledge back to help my dearest Unit/Troop 815 to grow and

develop into a well-prepared and fun unit.

QUÝ TRƯỞNG, I wish to thank you each one of you (100 leaders) who had given up your valuable time and talent to make a glimpse of heaven happen. In appreciation, I would like to leave a few thought that's dear to my heart.

"Because you'll never regret BEING NICE." Encourage others to pay it forward with acts of KINDNESS.

Mother Theresa quotes: "Be faithful in small things because it is in them that your strength lies."

"Spread love everywhere you go, let no one ever come to you without leaving happier."

Yours in Scouting,

Huong Nguyen
Bobwhite

A Few Notes From a Troop Guide . . .

organizational structure, and were delivered equally as effectively. TN7 was delivered with its own special flavor: most presentations were presented and discussed in both Vietnamese and English. This bilingual delivery in concert with some Vietnamese Scouting traditions really set it apart from other Wood Badge courses I had been privileged to. The week-long course required more

planning from the Staff; and it was more difficult since we were not from the same areas. However, and this could very well because of TN7, everyone was very focused and bonded quickly to overcome challenges. I had a great time building relationships with both the participants and Staff at TN7, who are all now my second Scouting family.

Tùng Nguyên

Ngũ Bá

Đặng Thế Đức

Tôi mê đọc truyện kiếm hiệp từ nhỏ. Tôi đọc hầu hết các truyện trong nhà sách nhỏ ở làng Hoà Yên, Cam Ranh yêu quý. Tôi thích nhất là truyện kiếm hiệp của Kim Dung: Võ Lâm Ngũ Bá, Anh Hùng Xạ Điêu, Thần Điêu Đại Hiệp, Cô Gái Đồ Long, Hiệp Khách Hành, Lục Mạch Thần Kiếm và Lộc Đình Ký.

Tôi say mê Võ Lâm Ngũ Bá với nhân vật Bắc Cái Hồng Thất Công, Tây Độc Âu Dương Phong, Đông Tà Hoàng Dược Sư, Nam Đế Đoàn Trí Hưng và Trung Thần Thông Vương Trùng Dương. Quá cao hứng sau khoá Tùng Nguyên VII, tôi liền tưởng đến Tùng Nguyên Ngũ Bá.

Anh Trần Long với cây gậy BP rất phù hợp danh xưng Bắc Cái với Giáng Long Thập Bát Chương và Đả Cẩu Bổng Pháp, võ công trấn môn của Cái Bang: Bắc Cái Trần Long.

Nhìn anh Vũ Hoàng vận toàn công lực để thổi cái sừng trâu, tôi hình dung Tây Độc Âu Dương Phong với võ công trấn sơn, Cáp Mô Công: Tây Độc Vũ Hoàng.

Tôi hơi vất vả với nhân vật Đông Tà. Duyệt lại tiến trình khoá Tùng Nguyên VII, tôi nhớ ra anh Phạm Phước với độc chiêu cho khi, Thiên Tề Chương Pháp, rất xứng với danh hiệu Đông Tà: Đông Tà Phạm Phước.

Với Tiên Thiên Nhất Kiếm (Chỏi Chà Nhất Kiếm), anh Trần Huy, Quartermaster, rất xứng với danh hiệu Nam Đế sánh vai cùng Đông Tà Phạm Phước: Nam Đế Trần Huy.

Trần trọc nhiều đêm suy tư, tôi không nghĩ ra được ai là Trung Thần Thông. Tôi mở tài liệu Tùng Nguyên VII ra, đọc đi đọc lại danh sách của toàn bộ ban giảng huấn. Tôi chợt nhớ ra chiêu Bạch Bì Thiên Khí (Kéo Quần Khoe Da Trắng) của chị Bảo Thụy. Với chiêu này tôi nghĩ Bắc Cái, Tây Độc,

Đông Tà và Nam Đế cũng phải chào thua. Hơn nữa, tôi rất mê chiêu Nhất Bút Điểm Hoa (scribe) của chị Bảo Thụy vào mỗi buổi sáng bên ly cà phê nên hơi thiên vị một chút ở đây: Trung Thần Thông Bảo Thụy với Nhất Bút Điểm Hoa và Bạch Bì Thiên Khí.

Xin hân hạnh giới thiệu Tùng Nguyên Ngũ Bá: Bắc Cái Trần Long, Tây Độc Vũ Hoàng, Đông Tà Phạm Phước, Nam Đế Trần Huy và Trung Thần Thông Bảo Thụy.

San Jose, ngày 13 tháng 8 năm 2013

TỔ-CHỨC KHÓA HUY-HIỆU-RỪNG CHO THẾ-KỶ THỨ 21

Trần Văn Long

Sau 2 khóa Huy-Hiệu-Rừng (HHR) mới, được thử-nghiệm vào năm 1999 và năm 2000 với nhiều khóa-sinh là những trưởng đã từng phục-vụ trong ban huấn-luyện các khóa HHR cũ, Hội Nam Hướng-Đạo Hoa-Kỳ (HĐHK) bắt đầu từ năm 2001 áp dụng Khóa HHR mới trên toàn quốc với tên chính-thức Khóa Huy-Hiệu-Rừng cho Thế-Kỷ Thứ 21 (*Wood Badge for the 21st Century*). *** (Kể từ đây chữ viết tắt HHR có nghĩa là HHR cho Thế-Kỷ Thứ 21)

Vào tháng 6 cùng năm 2001, qua hệ-thống Quốc-Gia, HĐHK đồng-ý mở khóa HHR cho các trưởng gốc Việt và dùng tên Tùng-Nguyên IV với danh số SR-430. Có thể nói Tùng-Nguyên IV cũng là khóa HHR cho Thế-Kỷ Thứ 21 đầu tiên trên toàn-quốc.

Tưởng cũng nên biết, tại hải-ngoại, Tùng-Nguyên I đến Tùng-Nguyên III dùng thủ-bản và điều-hành qua hệ thống Hướng-Đạo (HĐ) Canada do sự lãnh đạo của trưởng Lê-Phục-Hưng. Từ Tùng-Nguyên IV đến VII, chương-trình huấn-luyện và điều-hành theo hệ-thống huấn-luyện HHR của HĐ Hoa-Kỳ.

- Tùng-Nguyên IV (2001) với khóa-trưởng Nguyễn-Tấn-Đệ, tại Camp Tanah-Keeta, West Palm Beach, Florida.
- Tùng-Nguyên V (2005) với khóa-trưởng Nguyễn-Việt-Nicholas, tại Emerald Bay, Catalina Island, California.
- Tùng-Nguyên VI (2010) với khóa-trưởng Lý-Nhật-Hui, tại Goshen Scout Reservation, Virginia.

- Tùng-Nguyên VII (2013) với khóa-trưởng Trần-Văn-Long, tại Rancho Alegre, Santa Barbara, California.

I. TỔ-CHỨC

Một khóa Huy-Hiệu-Rừng cho Thế-Kỷ Thứ 21 được chuẩn-bị và thực-hiện qua nhiều giai-đoạn. Trong trường-hợp khóa không thực-hiện được ví dụ như không đủ ít nhất 30 khóa-sinh trước 30 ngày hay có một biến-cổ đưa đến không mở được khóa trong thời-điểm được xác-định trong đơn mở khóa, tất cả thủ-tục phải làm lại từ đầu.

1. Khởi-đầu

- **Đơn Mở Khóa:** Châu (*Council*) địa-phương hay Liên-Châu (*Cluster*; gồm nhiều Châu) nộp đơn xin mở khóa. Trong đơn ghi rõ tên của trưởng được đề-cử làm khóa-trưởng, địa-điểm mở khóa và ngày mở khóa. Đơn được gửi cho Ủy-Ban Huấn-Luyện Khu-vực (*Area*), chuyển lên Vùng (*Region*) và sau đó sẽ được gửi về Ủy-Ban Huấn-Luyện Quốc-Gia để hoàn-tất sự chấp-thuận việc mở khóa với danh-số riêng của khóa.
- **Đặc-Biệt Tùng-Nguyên:** Đơn xin mở khóa do Ủy-Ban Quốc-Gia HĐVN (*National Vietnamese Scouting Committee*) và nộp cho Ủy-Ban Huấn-Luyện Quốc-Gia. Tuy nhiên, cũng cần được chuẩn-thuận của Châu, Khu-vực và Vùng nơi khóa dự-trù-tổ chức.
- **Mời trưởng cộng-tác giúp khóa:** Khóa-trưởng bắt đầu liên-lạc và mời các trưởng

giúp khóa. Các trưởng được mời và nhận lời giúp khóa gọi chung là các trưởng phụ-tá “Staff”(1) hay ban huấn-luyện của khóa. Việc chọn mời các trưởng vào ban huấn-luyện, người khóa-trưởng có thể hỏi ý-kiến đóng góp của trưởng Cố-Vấn (*Staff Advisor*: Người làm việc chuyên-nghiệp của HĐHK có nhiệm-vụ giúp khóa để bảo-đảm khóa được tổ-chức theo đúng tiêu-chuẩn và nội-dung) hay/và trưởng Tư-Vấn cho Khóa-Trưởng (*Mentor to the Course Director*), nhưng quyền quyết-định vẫn do người khóa-trưởng.

- **Nộp danh-sách trưởng cộng-tác** cho Châu (*Council*) hay Liên-Châu để được chấp-thuận.
- **Tham-dự Hội-Nghị Khóa-Trưởng:** Tất cả các khóa-trưởng cần phải tham-dự Hội-Nghị Khóa-Trưởng (*Course Director Conference*) trước năm mở khóa. Khóa Huy-Hiệu-Rừng do các Châu hay Liên-Châu mở thuộc Khu-Vực (*Area*) nào thì tham-dự hội-nghị do khu-vực đó tổ-chức thường vào tháng Mười hay Tháng Mười Một hằng năm. Mặc dù không bắt-buộc, nhưng các trưởng nhất là các trưởng chính của khóa cần nên tham-dự hội-nghị cùng với khóa-trưởng. Trước khi bế-mạc hội-nghị, khóa-trưởng và trưởng cố-vấn được giới-thiệu với toàn thể trưởng tham-dự. Người khóa-

trưởng tuyên-thệ và ký giấy bảo-đảm sẽ thực-thi theo đúng tiêu-chuẩn, nội-dung. Chịu trách nhiệm hướng-dẫn các trưởng phụ-tá (*staff*) dựa theo thủ-bản huấn-luyện của khóa Huy-Hiệu-Rừng cho Thế-Kỷ Thứ 21.

- **Loan báo mở khóa** với đơn ghi-danh, lệ-phí, thời-gian và địa-điểm.

2. Chuẩn-bị

Khóa-trưởng soạn-thảo kế-hoạch làm việc với các trưởng phụ-tá chính

- Thiếu-Phó Đặc-Trách Chương-Trình (*ASM Program*):
 - Lập chương-trình (thời-khoá-biểu) những ngày và những kỳ cắm-trại ban huấn-luyện sinh-hoạt và thực-tập,
 - Chương-trình chi-tiết hằng ngày kể các giờ giấc thuyết-trình, trò chơi, sinh-hoạt, ăn uống nghỉ ngơi trong suốt thời-gian khóa mở cho đến khi kết-thúc.
 - Dự-thảo phân-công các trưởng phụ-trách đề-tài thuyết-trình hay hướng-dẫn.
- Thiếu-Phó Đặc-Trách Hỗ-Trợ/Sắp-xếp (*ASM Support/Physical Arrangement*): Phân chia chỗ học, chỗ sinh-hoạt, chỗ ăn uống, chỗ cắm-trại đội, ngủ-nghỉ. Nghiên-cứ các vấn-đề an-toàn, an-ninh, bảo-vệ sức-khỏe và tiện-ích đời-sống trong khóa.
- Thiếu-Phó Đặc-Trách Trưởng Hướng-Dẫn Đội (*ASM Troop Guides*): Chương-trình chuẩn-bị, thực-tập và giúp các trưởng Hướng-Dẫn Đội.
- Thủ-Cụ (*Quatermaster*):
 - Ngân-khoản khóa, gồm có việc chi-thu, bao gồm cả lệ-phí ghi-danh, vật dụng cần mua, quà lưu-niệm.
 - Chuẩn-bị vật-dụng cho từng lớp

thuyết-trình, sinh-hoạt và trò-chơi.

- Thực-phẩm và ăn uống.
- Thư-Ký (*Scribe*):
 - Chuẩn-bị các tài-liệu thông-tin, tài-liệu in trước phát cho khóa-sinh khi nhập-trại.
 - Chuẩn-bị cách-thức thực-hiện Báo Hằng Ngày (*Gazette*) trong trại.
- Đội-Trưởng-Nhất (*Senior Patrol Leader*): Chương-trình điều-hành thiếu-đoàn.

Khóa-trưởng liên-lạc thường xuyên với tất cả phụ-tá

- Theo dõi số khóa-sinh ghi-danh và báo tin trong những thời-điểm 90 ngày, 45 ngày và 30 ngày trước khóa.
- Khuyến-khích các phụ-tá hoàn-thành những công-việc trong thời-gian chuẩn-bị.
- Xem lại tất cả những tài-liệu sẽ phân-phát trong khóa.
- Xem lại toàn-bộ chương-trình, thời-khóa biểu, nội-dung giảng-dạy.

3. Ban huấn-luyện sinh-hoạt và thực-tập

Theo thủ-bản, ban huấn-luyện phải sinh-hoạt với nhau ít nhất là 3 ngày trong đó có 1 lần đi trại cuối tuần và thường được tổ-chức ngay tại địa-điểm mở khóa. Nhưng thực-tế ban huấn-luyện thường gặp nhau hay đi trại nhiều hơn nhiều, tùy theo yêu-cầu của khóa-trưởng. Thời-gian này gọi là thời-gian “Phát-triển trưởng phụ-tá” (*Staff Development*) hay “Phát-triển ban huấn-luyện”.

Thời-gian này gồm có những công việc chính:

- Bàn-thảo và quyết-định cách-thức việc tổ-chức có tính cách riêng biệt của khóa mà không đi ngược lại tiêu-chuẩn và nội-dung của khóa.

- Thực-tập: Để bảo-đảm cho khóa được hiệu-năng cao, ban huấn-luyện cùng thực-tập với nhau như đúng chương-trình trong khóa.

- Các nghi-thức như chào-cờ, lễ ấu lên thiếu, v.v...
- Tất cả các trò-chơi hay những sinh-hoạt chính trong khóa.
- Các đề-tài do mỗi trưởng phụ-trách được lần lượt thực-tập thuyết-trình trước ban huấn-luyện giống như sẽ được thuyết-trình trước khóa-sinh. Sau mỗi bài thực-tập, các trưởng khác sẽ đóng góp ý-kiến chia-sẻ thêm để mỗi đề-tài được hoàn-hảo hơn. Đôi lúc đề-tài hay trưởng phụ-trách cần phải thực-tập thuyết-trình lại.
- **Đặc-biệt Tùng-Nguyên:** Vì các trưởng không ở chung vùng nên những ngày gặp nhau hàng tháng hơi khó khăn. Ban huấn-luyện chỉ gặp nhau vào một buổi trại cuối tuần và toàn ban nhập-trại 4 ngày trước ngày mở khóa để tiếp-tục thực-tập và chuẩn-bị trước khi khóa-sinh nhập trại. Ngoài ra, ban huấn-luyện còn hội-hợp theo vùng, liên-lạc thêm với nhau qua điện-thư, qua các buổi họp trên điện-thoại (*tele-conference*).

Trong thời-gian sinh-hoạt và thực-tập trước ngày nhập-trại, ban huấn-luyện còn phải thực-hiện thêm việc xây-dựng, trang-trí, chuẩn-bị và tiếp đón khóa-sinh.

Để biết thêm:

Một trong những điều-kiện phục-vụ trong ban huấn-luyện các khóa HHR, các trưởng

cần phải học thêm khóa “Trainer’s EDGE” hay đã hoàn-tất khóa này trong vòng 3 năm trước khóa đi phục-vụ. Khóa Trainer’s EDGE được tổ chức hằng năm do Châu hay Liên-Châu tổ-chức. (Trainer’s EDGE là tên chính-thức của khóa huấn-luyện cho các trường huấn-luyện)

Đặc biệt Tùng-Nguyên: Đề tiện cho các trường trong ban huấn-luyện, khóa Trainer’s EDGE được mở riêng ngay trong ngày đầu của thời-gian “Phát-triển ban huấn-luyện”.

4. Khóa chính-thức

Khóa Huy-Hiệu-Rừng gồm có 2 phần:

- **Phần huấn-luyện tại trại:** Khóa Huy-Hiệu-Rừng trên nguyên-tắc là khóa 6 ngày, nhưng vì nhu-cầu thuận-tiện nhất là vì việc làm, nên thông-thường các khóa được tổ chức thành 2 lần cách-quãng, mỗi lần 3 ngày trại với một hay hai tuần nghỉ ở nhà hay sinh-hoạt đội giữa hai kỳ trại.
- **Đặc-biệt Tùng-Nguyên:** Tất cả các khóa Tùng-Nguyên từ IV đến Tùng-Nguyên VII, phần huấn-luyện tại trại được tổ chức theo chương-trình 6 ngày liên tục.
- **Phần mỗi khóa-sinh tiếp-tục hoàn-tất qui-ước** (ticket) của mình. Phần này tối-thiểu phải 6 tháng và tối-đa 18 tháng sau khi rời trại huấn-luyện. Khi một khóa-sinh hoàn-tất qui-ước của mình, khóa-sinh báo-cáo cho trưởng Hướng-Dẫn của đội mình biết, trưởng Hướng-Dẫn chấp-thuận và chuyển cho Đội-Trưởng-Nhất và Khóa-Trưởng để tổ-chức lễ trao HHR.

5. Kết-thúc khóa

18 tháng sau phần huấn-luyện tại trại, khóa-trưởng tuyên-bố chính-thức chấm-dứt khóa cũng như chấm-dứt nhiệm-vụ của toàn ban huấn-luyện khóa. Trong tháng thứ 19, khóa-trưởng phải hoàn-tất việc báo-cáo chi-tiết của khóa với Chủ-Tịch Ủy-Ban Huấn-Luyện Khu-

Vực (Area), Văn-phòng Châu hay Liên-Châu và Văn-Phòng HĐ Quốc-Gia.

- *Đặc- biệt Tùng-Nguyên:* Báo-cáo cho Ủy-Ban Huấn-Luyện Quốc-Gia.

II. BAN HUẤN-LUYỆN

Mỗi một khóa HHR có những nét đặc-thù riêng, trường-hợp các trường giúp khóa cũng thế, tùy theo lời mời của khóa-trưởng, các trường giúp cho một khóa chỉ có thể được gọi là thành-viên trong ban huấn-luyện cho khóa đó mà thôi, KHÔNG CÓ TÍNH-CÁCH VĨNH-VIỄN. Tuy nhiên mỗi cá nhân có thể được mời gọi phục-vụ cho nhiều khóa khác nhau và do mỗi khóa-trưởng mời riêng. Đối với HĐHK, tất cả các trường giúp cho một khóa HHR đều được gọi là Phụ-Tá Khóa-Trưởng HHR (*Wood Badge Assistant Course Director*) với nhiệm-vụ khác-biệt.

Kể từ cuối năm 2006, trưởng được mời phục-vụ dựa trên tiêu-chuẩn chính: đang là thành-viên của Hội HĐHK, đã hoàn-tất khóa HHR cho Thế-Kỷ Thứ 21 hay đã từng phục-vụ cho khóa HHR cho Thế Kỷ Thứ 21. Các trưởng đã hoàn-tất hay đã chỉ phục-vụ cho các khóa HHR cũ kể như không đủ điều-kiện để phục-vụ trong khóa mới. Riêng trong thời-gian chuyển-tiếp từ đầu từ năm 2001 đến cuối năm 2006, các trưởng có HHR cũ được tham-dự trong việc huấn luyện.

Số trưởng trong ban huấn-luyện của mỗi khóa không có qui-định là bao nhiêu người. Trong thủ-bản chỉ đòi hỏi phải có một số trưởng với trách-vụ bắt buộc phải có. Thủ-bản cũng đề nghị thêm nên chọn 1/3 số trưởng mới chưa phục-vụ cho khóa HHR bao giờ để giúp họ phát-triển thêm và khuyến-cáo không nên chọn quá nhiều người. Việc chọn bao nhiêu người tùy theo quyết-định của khóa-trưởng.

Khóa HHR được tổ-chức theo khuôn-mẫu của một thiếu-đoàn, nên một số trưởng đóng vai của người lớn (ví dụ như thiếu-trưởng và thiếu-phó, một số trưởng trong ban huấn-luyện đóng-vai như những em trong một thiếu-đoàn (ví-dụ như đội-trưởng-nhất, hướng-dẫn đội, thư-ký, vv...)).

1. Trưởng bắt-buộc cần phải có cho mỗi khóa HHR

- Khóa-Trưởng (*Course Director*), cũng được gọi là Thiếu-Trưởng (*Scoutmaster*) Thiếu Đoàn Gilwell Số 1
- Thiếu-Phó Chương-trình (*Assistant Scoutmaster/Program*)
- Thiếu-Phó Hỗ-Trợ/Sắp-xếp (*Assistant Scoutmaster/Support and Physical Arrangement*)
- Thiếu-Phó đặc-trách Trưởng Hướng-Dẫn (*Assistant Scoutmaster/Troop Guides*)
- Đội-Trưởng-Nhất (*Senior Patrol Leader*)
- Thư-Ký (*Troop Scribe*)
- Thủ-Cụ (*Troop Quartermaster*)
- Hướng-Dẫn Đội (*Troop Guide*) cho mỗi đội.

2. Trưởng phụ-tá được mời thêm tùy theo nhu-cầu và quyết-định của khóa-trưởng nhất là trong trường-hợp có đông khóa-sinh:

Thêm các trưởng trong các trách vụ như: Đội-Trưởng Nhì (*Assistant Senior Patrol Leader*), trưởng phụ-tá Thủ-Cụ (*Assistant Troop Quartermaster*), Phụ-tá Thư-Ký (*Assistant Troop Scribe*).

3. Trưởng Cố-Vấn (*Staff Advisor*) đại-diện hội HĐHK cũng cần phải có.

4. Trưởng Tư-Vấn Cho Khóa-Trưởng (*Mentor to the Course Director*): Nếu có sự yêu-cầu của Châu và Chủ-Tịch Ủy-Ban Huấn-Luyện Châu hay Liên-Châu. Tuy nhiên nếu Châu không yêu-cầu, khóa-trưởng vẫn có thể mời một trưởng làm trưởng Tư-Vấn.

5. Trưởng giảng dạy (*Instructor*)

6. Người chuyên-môn

Những người giúp về các công việc chuyên-

môn như bác-sĩ, y-tá, vv. và không phải là Trưởng Phụ-Tá khóa.

Tất cả các trưởng trong mục 1, và 2 phải luôn có mặt khi khóa bắt-đầu phần huấn-luyện tại trại cho đến lúc khóa chấm-dứt. Các trưởng khác tuy không bắt-buộc nhưng luôn được khuyến-khích ở luôn trong trại trong thời-gian có khóa-sinh.

Ngoài trưởng Cố-Vấn (*Staff Advisor*) và Khóa-Trưởng (*Course Director*) được bổ-nhiệm cho một khóa, tất cả các trưởng trong ban huấn-luyện do khóa-trưởng chọn mời.

Trần Văn Long

Ngày Lễ Tạ Ôn 2013

<http://hd.langhuet.org>

Ghi Chú:

(1) Hội Nam HĐHK không có Toán hay Ban Huấn-Luyện chung mà chỉ có Ủy-Ban Huấn-Luyện Đạo (*District Training Committee*), Ủy-Ban Huấn-Luyện Châu (*Council Training Committee*) chịu trách-nhiệm phối-hợp và tổ-chức các khóa huấn-luyện trong Châu. Riêng Ủy-Ban Huấn-Luyện Khu-Vực, Miền hay Quốc-Gia (*Area, Region and National*) thông thường chỉ chuẩn-phê và theo dõi các khóa huấn-luyện hay tổ-chức các hội-nghị liên-quan đến huấn-luyện ví dụ như Hội-Nghị Khóa-Trưởng (*Course Director Conference*), có Khu-Vực (*Area*) còn mở rộng thêm cho tất cả trưởng huấn-luyện nên còn gọi là Hội-Nghị Trưởng Huấn-Luyện (*Trainer's Conference*). Các trưởng sẽ phục vụ khóa vào năm kế tiếp luôn được khuyến-khích tham dự hội-nghị.

Tham khảo:

Thủ-bản huấn-luyện HHR (*Wood Badge for the 21st Century 2012, Administrative Guide and Staff Guide, 2011 Edition*)

"A BEARS EXPERIENCE"

In October of 2012 I received a call from TN-VII Course Director Mr. Long Tran asking me if I would be interested in a staff position as Troop Guide. I had just barely finished my Ticket from the Chinese

National WB and was aware that staff positions are very special, especially a BSA National course. Obviously I answered him with confidence replying "Yes." That's the point where the real work had just started.

I feel fortunate to be able to have this opportunity to share my experience as a staff member for TN-7 Vietnamese Wood Badge. TN-7 changed my life in a variety of incredible ways with memories that I will never forget and friendships that will endure forever.

Our training for Troop Guides is probably the most important aspect of a Wood Badge course. The best Troop Guides are the most properly trained and are invited to the most successful courses. Success in Wood Badge is defined as a percentage of participants that finish their "Ticket" and receive the most coveted prize of all, "The Beads".

My understanding is that Long Tran carefully and systematically chose every member of his TN-7 team for not only their abilities and training but also the diversity in which they brought to the course. He did a fantastic job!

Each day of TN-7 was a time for both participant and staff

to learn about each other and how to make the course work meet everyone's needs. I was given the Bobwhite patrol and normally they're the most picked on patrol due to their critter having the lowest position in the food chain. My Bobwhite's turned this negative into a positive by working hard everyday to grow as a team and believe in one another. They became a family forever learned leadership skills and the Aims and Methods of Scouting.

The "Ticket" is just a term used to define whether the commitment is real or just a vacation. "It's your move" truly means that you've just begun your true mission in Scouting. Make it happen and help others reach their goals and then receive the best gift of all, knowing that giving is always a better way to live your life.

I know that there are many adult leaders who are either untrained in their current position or don't realize that they need to be properly trained. Wood Badge is truly for those individuals who are serious about making an impact in the youth they lead.

My name is Randal Moos and my critter is the "Bear." I'm currently volunteering my time in the following positions for Scouting: Vice President of Membership/Relationship for the Los Padres

Council, Assistant Scoutmaster Troop 60, Advisor in the Order of the Arrow Chumash 90 Lodge, and finally Unit Commissioner Del Norte District for 5 units.

Mười Thương Tùng Nguyên VII

Nguyễn Mạnh Kym

T
H
Ơ

Một thương anh Vũ Xuân Hoàn
Vai mang còi chạy lanh quanh trại trường
Nụ cười nghe thật dễ thương
Tù và ráng thời, nhưng thường không kêu
Hai thương Khóa trưởng Long nhiều
Kính đeo, chống gậy ra chiều suy tư
Nói năng, giảng đáp tựa như thánh hiền
Độc thân sống giữa thiên nhiên
Ba thương trưởng Kiệt cười duyên “tù tù”
Trò chơi hấp dẫn đau như tay chân
Trại sinh chiều cố ân cần
Vài chiêu thử thách ngoài sân trong nhà.
Bốn thương nhóm bếp nhà ta
Soạn cơm nấu nướng thật là hết chê
Trại sinh ăn uống thoải thê
Trưởng Huệ đầu bếp nhà nghề chính tông
Năm thương các trưởng “Trúp - gai”
Tận tâm với đội, giảng bài mê say
Sáu thương trưởng Phước, trưởng Hui
Trình bày hấp dẫn thêm vui mỗi ngày

T
H
Ơ

Toàn ban huấn luyện giảng hay
Trại sinh nắm bắt được ngay vấn đề
Bảy thương trường Đệ, khi về khó quên
“Ậy” đi, “ậ” lại liên miên
Nhìn quanh mang máng quay liên khắp nơi
Tám thương phòng ngủ chúng tôi
Gặp nhau trò chuyện đứng ngồi có nhau
Đêm đêm cùng kéo đờn bầu
Đờn tranh, kèn, sáo, trống châu thật vui
Chín thương cái đội của tôi
Trâu Rừng gồm có sáu người nổi danh
Trẻ già nam nữ ngon lành
Chơi chi cũng thắng, học hành giỏi giang

Mười thương toàn thể trại sinh
Khoá Tùng Nguyên Bảy chúng mình cùng thân
Dù cho cách biệt xa gần
Vẫn mong sẽ có một lần đoàn viên.
Chúc nhau sức khoẻ triền miên
Làm xong “tích kết”, nhận liền dây da
Mang hai “Bít” gỗ cho ra Bằng Rừng
Thân nhau, thành thật chúc mừng

Sacramento, ngày 8-8-13

Sói Vui Tính - Nguyễn Mạnh Kym

- Trâu tơ/ đội Buffalo /TN7

BUỒN VUI ĐỘI CÚ...!

Vân Bùi

từ các liên đoàn và cách hướng dẫn đoàn được thể hiện qua những ngày từng cú được làm đội trưởng. Phong cách điều khiển đội tùy theo tính tình của từng cú.

Trại Tùng Nguyên là trại huấn luyện các Trưởng về phương pháp lãnh đạo chứ không chuyên môn về kỹ thuật. Ngoài Trại Tùng Nguyên là trại huấn luyện các Trưởng về phương pháp lãnh đạo chứ không chuyên môn về kỹ thuật. Ngoài những bài học giá trị cũng như các trò chơi bổ ích của khóa học về phương pháp lãnh đạo các cú còn có cơ hội học hỏi kinh nghiệm hướng dẫn lẫn nhau.

Các cú trong đội là những trưởng đến

Có cú nghiêm trang độc tài “tôi bảo sao làm dzậy không được cãi hoặc có ý kiến”. Có cú xuề xòa sao cũng được “tôi làm đội trưởng tôi cho phép cứ tự tiện muốn làm gì thì làm không cần phải theo luật lệ”. Có cú “nói ít làm nhiều” không cần cãi cọ như mỗ bò, ai nói mặc ai miễn sao làm xong công việc giao phó là được rồi. Có cú “dĩ hòa vi quý” không muốn mất lòng ai, cố gắng hoàn tất công việc và chiều theo ý mọi người. Có cú công việc giao

phó phải làm cho đúng ý, đúng phương pháp, “không đúng thì tôi không làm.” Cú này tính tình thẳng như ruột ngựa không vừa ý là nói thẳng “không cần biết anh là ai.” Có cú thì làm “đại khái thôi” miễn sao hội đủ điều kiện tối thiểu là được rồi, đâu cần làm quá sức chuốc thêm việc chi cho mệt. Có cú thì “ai nói gì, bảo gì làm đó” để giữ hòa khí trong đội. Mỗi cú một tính tình, một cách lãnh đạo khác nhau. Cách nào cũng có ưu điểm và khuyết điểm của nó. Mỗi ngày trôi qua các đội trưởng cú tuy khác nhau về cách hướng dẫn đội nhưng đội cú cũng hoàn tất những công việc được giao phó trong tinh thần đồng đội.

Đội Cú đã chia sẻ với nhau nhiều kỷ niệm vui buồn, ngậm ngùi, đắng cay qua những ngày sống với nhau trong trại. Vui với những nụ cười rục rỏ, những cái ôm nhau nồng nhiệt đầm ấm ân tình, những cái bắt tay chia sẻ đầy cảm xúc như khi biết tin đội cú được đứng hạng nhất trong project bán hỏa tiễn. Những giây phút ngậm ngùi chia sẻ, nước mắt lưng tròng tâm sự với nhau cuộc sống ngoài đời. Những quyến luyến với nhau vì nghĩ đến ngày phải xa nhau trở về lại với gia đình. Những ngọt ngào chia nhau từng món ăn, từng gói kẹo trong những giờ phút học tập dài lê thê thiếu ngủ. Những bức mình cùng nhau tập dượt chào cờ cả giờ dưới ánh nắng thiêu đốt của mùa hè mà vẫn chưa hài lòng. Những giờ phút đắng cay của tickets bị bắt phải làm lại. Buổi tối ở đất trại ngồi quây quần bên ngọn nến vàng hiu hắt cố gắng làm ticket cho xong cùng với những tiếng vỗ tay chan chát xua đuổi những con muỗi thay đưa nhau tấn công các cú.

Nhưng đôi khi cũng có những nỗi

bực mình không thể tránh khỏi là phải chờ đợi lẫn nhau vì có cú “đứng đỉnh, đi đâu mà vội mà vàng” kệ ai chờ mặc ai. Có một sự vô tình lỡ để xảy ra hết sức buồn bã về việc một người lạ đã lạc vào đội để tham dự buổi lễ nghiêm trang, long trọng ngày cuối của khóa học. Việc này đã làm mất đi ít nhiều ý nghĩa thiêng liêng của buổi lễ mà lẽ ra chỉ có những người theo khóa học hoặc những người đã có bằng rừng mới được quyền dự.

Đội cú được hoàn thành bởi nhiều nhân vật đặc biệt, ai cũng có điều tích cực cũng như tiêu cực, không thể mười phân vẹn mười. Các cụ ngày xưa đã nói: “Nhân vô thập toàn” là vậy! Đội cú đã học hỏi được nhiều điều lý thú trong khóa học cũng như từ các cú lẫn nhau trong đội của mình. Có nhiều cách hướng dẫn đội, cách nào cũng đúng, tùy theo hoàn cảnh và trường hợp. Đội cú thông cảm, nhường nhịn và quý mến lẫn nhau, dám nhìn thẳng vào những việc làm chưa tốt để rút kinh nghiệm cho lần sau và phát huy những điểm mạnh đã đạt được để áp dụng vào thực tiễn. Tình huynh đệ không chỉ giới hạn những ngày ở trại mà nó sẽ kéo dài mãi mãi sau này. Chỉ cần có ai kêu “cú đâu, cú đâu” thì luôn luôn sẽ có câu đáp lại “cú đây, cú đây” khi có cơ hội gặp lại nhau phải không đội cú?

Cú 5 Vân Bùi

Những Nhân Vật Đặc Biệt Của Tùng Nguyên VII

Sói Già Tận Tâm Mai Đông Thành

Tôi đã nghe nói đến trại Wood Badge Tùng Nguyên VII từ cả năm trước nhưng không quan tâm nhiều vì nghĩ rằng đây là trại huấn luyện cho các trưởng hướng đạo, mà tôi là một Sói Già đang sinh hoạt trong ngành tráng, đâu còn thích hợp để nắm đơn vị thì đi trại này làm gì. Hơn nữa, trại kéo dài cả tuần, phải xin nghỉ phép, nhiều khê quá!!

Nhưng rồi Tráng Trưởng Trần Minh Phương khuyến khích “Trại này hay lắm, anh nên tham dự”, và cả cô nàng Thanh Trưởng Tiffany Hằng “hàng xóm” cũng ca tụng “Trại Wood Badge vui lắm, anh Thành không đi thì rất uổng.” Ừ thì ghi tên tham dự xem sao.

May mắn hơn nhiều người khác, nhà tôi chỉ cách đất trại hơn trăm miles, dù đã ghé qua phi trường Los Angeles để đón một trưởng đến từ Houston, Texas, tôi cũng chỉ mất hơn 3 tiếng là đến đất trại vào khoảng hơn 6:30 chiều. Bước vào “đại sảnh” tôi đã ngạc nhiên ngay trước khung cảnh mọi người với y phục hướng đạo chỉnh tề đang quây quần dùng cơm tối, mỗi bàn 10 người với thực phẩm ê hề. Dễ gì được tham dự một trại hướng đạo “sang cả” như vậy! Sau bữa cơm thịnh soạn, chúng tôi được hướng dẫn về chỗ ngủ. Lại một ngạc nhiên nữa, không phải khu lều trại mà là những căn nhà gỗ với phòng rộng và giường tầng, tôi được ở tầng 2, sang quá.

Trại Tùng Nguyên quả là một trại đặc biệt về nhiều phương diện. Nó chẳng giống bất cứ trại nào tôi đã từng tham dự trong suốt hơn 20 năm của đời hướng đạo. Tuy nhiên ở đây tôi chỉ muốn nói đến “những nhân vật đáng nhớ” của Tùng Nguyên VII.

Trại chỉ có 64 trại sinh nhưng staff lại có đến gần 30 người gồm ban điều hành, ban cố vấn, ban giảng huấn, ban tiếp liệu, các trưởng diu dất...

Các trại sinh được chia làm 10 đội, mỗi đội được hướng dẫn bởi một trưởng diu dất mà tiếng Anh gọi là Troop Guide. Hàng ngày chúng tôi được huấn luyện, học hỏi, vui chơi, ăn uống chung suốt từ 8 giờ sáng đến 10 giờ đêm, và từ đó biết bao chuyện

vui cười, náo nhiệt đã xảy ra. Cũng chính từ những sinh hoạt chung suốt 7 ngày như vậy mà nhiều khuôn mặt đã trở nên “nổi bật”

Pháp Sư Liêm

“Pháp sư” Nguyễn Thanh Liêm: là trưởng của Liên Đoàn Ra Khơi tại San Jose. Tướng người phốp pháp, tính tình vui vẻ, anh thích nhảy múa, làm phù phép trong các

trò vui chơi khiến không ai có thể nhịn cười được. Khi được hỏi “Anh có bao giờ buồn không?”, anh trả lời “Có chứ, nhưng chỉ giữ riêng cho mình. Em thích đem niềm vui đến cho mọi người”. Bà con có thể xem “Pháp Sư in action” trong video clip dưới đây:

<http://youtu.be/7VWmiC-COhs>

Nhất Minh và Tam Minh: hai chị em này giống nhau từ khuôn mặt, giọng nói đến cả bản tính “hóm hỉnh, tinh nghịch.” Thoạt tiên tôi cứ tưởng chỉ có một người cho đến khi gặp cả hai chị em một lúc. Trong các lớp học cả hai đều không ngại giờ tay và mỗi lần phát biểu đều rất funny, các có khiến cả lớp bật cười trong khi staff thì...nhấn nhó. Sự vui nhộn và bản tánh “quậy” của hai cô như những cơn gió thoảng giúp khóa sinh tỉnh ngủ trong những lớp học hơi...dài. Trong lớp học cuối cùng vào buổi trưa thứ Sáu nóng nực khi trưởng Hui nói về đề tài “Truyền Thống,” Nhất Minh dơ tay phát biểu “Truyền thống của em là ngủ trưa, sao giờ này trưởng bắt phải ngồi đây...ngáp?”

Chị em Nhị Minh & Tam Minh

Chị Phan Mỹ thuộc đội Buffalo, dáng người rất mảnh khảnh nhưng đầy energy. Những lúc được “xa trại” nghỉ ngơi không có staff, chị ca hát và kể chuyện vui không biết mệt. Trong đêm lửa trại riêng của khóa sinh, tiếng chị kể chuyện tiêu lâm vang vang trong đêm tối, dưới ánh lửa bập bùng tạo nhiều tràng cười nghiêng ngả. Tôi ở trong lều khá xa cũng phải bật cười khi nghe giọng chị bay theo gió kể chuyện ông bố muốn dạy thằng con dối như Cuội bằng cách mua một robot chống nói dối. Khi

thằng bé vừa chối quanh một câu hỏi của ông thì bị robot tát một cái bồ chửng. Bà mẹ xót ruột la lên

Phan Mỹ LĐ Trường Giang, San Jose

“Sao ông nỡ trừng phạt con của mình nặng thế!” thì ngay lập tức bà bị robot chạy tới tát một cái lăn nhào xuống đất (ai không hiểu tại sao thì xin hỏi chị Mỹ ở LĐ Trường Giang, San Jose).

Đó là về khóa sinh, còn staff thì sao? Các vị này cũng rất đặc biệt nhưng về những khía cạnh khác.

Trưởng Vũ Xuân Hoàn: Đội Trưởng Nhất của khóa học. Đây có lẽ là vai trò khó khăn nhất của staff. Một mặt trưởng Hoàn phải nghiêm chỉnh đôn đốc mọi người suốt 7 ngày từ sáng sớm đến tối mịt, làm sao cho mọi sinh hoạt đều theo quy củ, đúng giờ; một mặt trưởng phải luôn bình tĩnh, vui vẻ để không ai...ghét. Trại sinh quần quật cả ngày hết học hỏi đến vui chơi, tối về phòng thì cứ ngủ thẳng cẳng trong khi trưởng Hoàn phải dậy trước trại sinh, ngủ sau mọi người để chuẩn bị cho

Trưởng Vũ Xuân Hoàn

công việc ngày hôm sau, thế mà chẳng bao giờ thấy trưởng tỏ vẻ mệt mỏi hay chau mày. Có lẽ điều mọi người nhớ nhất về trưởng Hoàn là cái Kudu horn. Nó giản dị là cái tù và hình xoắn ốc khá dài, làm bằng sừng con gì không biết, mà trưởng luôn đeo bên mình. Thỉnh thoảng có dịp gì “long trọng” lắm trưởng mới tháo thổi biểu diễn. Khổ nỗi không hiểu vì chưa quen hay vì tù và có “vấn đề” mà nó thường bị “tịt ngòi”, mặc cho trưởng phùng mang trợn mắt. Riết rồi mỗi lần trưởng tháo tù và xuống dự định thổi là mọi người lại...hồi hộp cầu nguyện “Kudu làm ơn kêu giùm một phát” cho đỡ căng thẳng.

Trưởng Trần Anh Kiệt: chuyên phụ trách những màn vui của trại như tiên đoán thời tiết, lửa trại, tiếng reo trước sân cờ...Mỗi lần trưởng Kiệt xuất hiện là mọi người biết sắp có chuyện

Trưởng Trần Anh Kiệt

cười. Mà trời phú cho trưởng cái tướng mạo nhìn là muốn cười rồi. Trưởng nổi tiếng với câu nói “Cứ từ từ...” thường thì vui nhưng lại làm nhiều trại sinh sốt ruột khi xin card của trưởng. Suốt 5 ngày đầu ai đến gạ gẫm xin card trưởng đều lắc đầu thật...khó ưa “cứ từ từ...”, nhưng đến ngày cuối lại rất dễ thương, đi vòng vòng đến từng người móc card nhỏ nhẹ hỏi “Có card của tui chưa?”

Trưởng Nguyễn Bảo Thụy: nắm chức vụ trưởng ban báo chí, lúc nào cũng thấy trưởng ngồi chễm chệ, chăm chú trước dàn computer. Quá bận rộn với đủ thứ chuyện nên nhiều lúc trưởng có vẻ...căng thẳng. Vài lần tôi lò dò đến định hỏi chuyện và nhân tiện xin card thì trưởng đáp vội “Đạ đang bận lắm, để lát nữa nhé.” Vì trưởng có nụ cười rất hiền lành, duyên dáng nên tôi dù có phải trở lại vài

Trưởng Bảo Thụy

lần cũng...cam tâm. Tuy thế, trưởng Bảo Thụy lại làm tôi rất ngạc nhiên trong buổi tối chơi “Game of Life” khi trưởng chạy liên tục qua lại như chong chóng thật nhanh từ đầu đến cuối sảnh đường, chân chạy và miệng la hét không ngừng để cổ vũ mọi người. Không ngờ trưởng có nhiều energy như vậy. Mới chiều này tôi thấy trưởng “nhu mì” lắm kia mà! (just kidding)

Trưởng Trần Huệ: trong vai trò Bếp Trưởng, trưởng Huệ đúng là đã “nuôi sống” ngon lành cả trại trong suốt 7 ngày dài. Chắc chắn chẳng có trại nào mọi người được ăn ngon như trại Tùng Nguyễn. Đồ ăn nấu nướng hầu như hoàn toàn là Việt Nam, được thay đổi từng bữa. Không thể ngờ đi trại mà lại được ăn phở bò nóng hổi. Chị Huệ đã nấu nướng với trái tim thông cảm. Ví dụ như ngày

Các trưởng “Hỏa Đầu Quân”: Chi, Thu Thảo, Huệ và Thiện

đầu tiên một số người đi tìm ớt không có, tỏ vẻ thất vọng, thì ngay hôm sau bàn ăn đã có đủ cả ớt tươi, tương ớt. Ngày thứ Sáu, thức dậy từ 4 giờ sáng, để kịp về lại trại trước 7 giờ theo lệnh, cả đoàn lếch thếch lội bộ từ camp site về, vừa thiếu ngủ,

mệt mỏi vừa dơ dáy khó chịu sau 2 ngày nóng nực không được tắm, mọi người đều vui mừng ngạc nhiên khi được nhà bếp cho ăn món bún riêu nóng hổi hấp dẫn. Được biết trưởng Huệ, Bò Câu Kiên Tâm, đang nắm Liên Đoàn Chí Linh tại Bakerfield. Trưởng Huệ và 2 ái nữ Hoàng Yến Thận Trọng Hồ Trúc Chi và Sơn Ca Đàm Dương Hồ Trúc Thảo mặc dù điều khiển nhà hàng Saigon đông khách, nhưng mỗi khi hương đạo có “biến cố” lớn cả nhà đều đóng cửa tiệm, khăn gói đi làm đầu bếp cho hương đạo. Gia đình trưởng đã đóng góp công sức cho các trại Tùng Nguyên VI, trại Truyền Thống, trại Khai Phá, và lần này Tùng Nguyên VII. Trưởng còn vui vẻ nhả nhủ, bất cứ anh chị em hương đạo nào có dịp thăm viếng Bakersfield xin mời ghé Saigon Restaurant ăn uống và nghỉ ngơi thoải mái tại nhà trưởng. Không biết trên đời này còn gia đình thứ hai nào như thế không nhỉ? Một tiếng AAA thật lớn cho gia đình trưởng Huệ.

Trưởng Phạm Phước

Trưởng Martin Phạm Phước: phụ tá trại trưởng, luôn gây những nụ cười cho trại với trade mark “Monkey.” Trưởng Phước có cả một bày khí trong túi sẵn sàng móc ra làm quà tặng cho bất cứ ai dù có giống hay không giống...khi. Tôi nghĩ có lẽ cả trại đều quý mến trưởng.

Trưởng Trần Văn Long: trại trưởng, nổi tiếng với thể đứng nghỉ chống gậy nghiêng nghiêng và luôn “trao quyền” cho Đội Trưởng Nhất trước sân cờ với câu nói nhàn hạ bất hủ “ SPL xin tiếp tục”. Trưởng Long cả đời sống cho hướng đạo mà quên mất “mình chưa có vợ”.

Trưởng Trần Văn Long

Ngoài một số nhân vật đặc biệt kể trên, xin ghi thêm vài sự kiện đặc biệt của Tùng Nguyên VII:

Trại sinh trẻ tuổi nhất :

Emanuel Nguyễn Thăng 18 tuổi từ Liên Đoàn Đất Việt, Houston, Texas. Emanuel sinh tại Mỹ nhưng nói thông thạo cả hai thứ tiếng Việt & Anh

Trại sinh lớn tuổi nhất: trưởng Hàng Phong Cao 77 tuổi, đã là trưởng hướng đạo từ thập niên 1950. Trưởng Cao sống tại Las Vegas, hiện là thành viên của Hướng Đạo Trưởng Niên San Jose và Quảng Tế Nam Cali. Trưởng Cao chân hơi yếu, dù phải dùng gậy chống nhưng

Emanuel Nguyễn Thăng

vẫn cương quyết theo đoàn trong mọi sinh hoạt. Trưởng luôn nở nụ cười thân thiện với mọi người

Trưởng Hàng Phong Cao

và khi phát biểu trong đêm chia tay thì thật đậm đà, thâm thía.

Parent-child campers: trại có 3 cặp phụ huynh và hậu duệ cùng tham dự:

Trưởng Lý Nhựt Hui và con gái Alina Lee đều nằm trong staff, rất năng động và vui vẻ.

Trần Hà và Michelle Hồ: hai mẹ con từ Liên Đoàn Vạn Kiếp, San Diego.

Mai Đông Thành và Sơn Miêu Vui Tính Kevin Mai Quốc Vinh: hai phụ tử từ Liên Đoàn Hùng Vương. Một điều trùng hợp nữa là 2 bố con được trao tên rừng cùng ngày 27.5.2013

Điều cuối cùng xin nói đến là ở trại Tùng Nguyên VII mọi người đã học được một danh từ mới đặc biệt đến nỗi đã trở thành đề tài cho bao câu chuyện vui suốt 7 ngày trại: **Ảnh Đích** dịch từ chữ Vision,

Kevin và daddy Mai Đông Thành

Michelle và mommy Trần Hà

Trưởng Alina và daddy Lý Nhật Hui

thay cho chữ Viễn Kiến mọi người thường quen dùng.

Nghe phong phanh dường như “Ảnh Đích” của Tùng Nguyên VIII là tìm được một “nội tướng” cho khóa trưởng Trần Văn Long.

Xin xem dưới đây một trích đoạn vui nhộn của trại Tùng Nguyên VII

<http://youtu.be/MacGKDapYNI> Vui Ca Lên

Tại Sao Tôi Đi học Khóa Bằng Rừng Tùng Nguyên VII

Liêm Nguyễn

Xin chia sẻ với các A/C tại sao tôi đi học khóa Bằng Rừng Tùng Nguyên VII.

Khoảng mười mấy năm trước đây (năm 2002) tôi có đi học khóa Huấn luyện In/Outdoors do Hội đồng HDVN châu Santa Clara tổ chức. Rồi trở về đơn vị sinh hoạt với các em.

Đã 2 lần tôi có nhận được thư mời tham dự Khóa Bằng Rừng - Khóa Bằng Rừng TN5/2005 được tổ chức ở Emerald Bay, Catalina Island, CA và khóa Bằng Rừng TN6/2010 được tổ chức ở Gosper, Virginia nhưng tôi đều từ chối cả, không chịu đi.

Rồi mãi tới năm 2013 nghe nói có Trại huấn luyện TN 7/2013 được tổ chức ở Santa Barbara, lại nhận được lời mời tham dự từ Tr. Đệ và Tr. Long, Wow! Kỳ này tôi quyết định tham dự.

Chắc chắn các A/C ngạc nhiên tại sao kỳ này tôi quyết định đi học.

Các A/C cũng biết người VIỆT NAM ta có câu “QUÁ TAM BA BẠN” nghĩa là đã qua ba lần thì phải có một lần được. Hai lần trại huấn luyện TN5 và TN6 tôi đã không đi thì giờ TN7 là lần thứ ba nên tôi quyết định đi.

Và còn thêm cái nữa là “THIÊN THỜI - ĐỊA LỢI - NHÂN HÒA”, để rồi từ từ tôi sẽ giải thích cho Quý A/C được rõ.

THIÊN THỜI: thường thì vào mùa hè tôi rất là bận bịu với con cái, mấy đứa con tôi thường nằm trong VOLLEYBALL/ BASKETBALL CLUB nên tôi không thể đi đâu được, kỳ này vào thời gian tổ chức của trại TN 7, thì mấy ĐỨA CON và BÀ XÃ (Big Boss)...sẽ đi qua bên Houston, TX để thăm Ông Bà Ngoại và bà con 2 tuần lễ, như dzậy là tôi được trở thành FREE MAN. Thế là còn không đợi gì mà không đi tham dự khóa huấn luyện.

ĐỊA LỢI: Santa Barbara tên của một thành phố của miền nam CA, nếu các A/C ở California mà nghe tên này là thấy thích rồi, thành phố nằm dọc theo bờ biển (đọc tới đây thì quý A/C cũng biết tôi là dân bản xứ CA rồi há!) và hơn nữa TN5 đã tổ chức ở CA, rồi giờ TN 7 cũng tổ chức ở CA, như dzậy trong tương lai những khóa TN kế tiếp biết bao giờ mới tổ chức lại ở CA., hơn nữa lái xe từ thành phố San Jose, thung lũng hoa vàng - Silicon Valley (cho đề cao home town chút xíu) đến trại TN 7 chỉ khoảng 4 tiếng đồng hồ thôi, không phải đi bằng đường thủy (by SHIP) và không phải đi bằng đường không khí (by PLANE) là tôi vui rồi. Nói thiệt với Quý A/C nhá đi bằng MÁY BAY hay bằng TÀU THỦY thì tôi sợ lắm, vì tôi không biết nhảy dù hay bơi thành ra lái xe là phương tiện tốt nhất.

NHÂN HÒA: Nghe kỳ này Khóa Trưởng là Tr. Long và có một số trưởng của Thung lũng hoa vàng San Jose sẽ giúp trong khóa như Tr. Kiệt, Tr. Minh, Tr. Nhượng, Tr. Tuấn, Tr. Dũng. Thế là phải đi học để

ủng hộ phe ta chứ, gà nhà của mình mà Quý A/C. Tôi có dịp được làm việc chung với Tr. Long nên rất thích cách làm việc của Trưởng. Hy vọng rằng Tr. Long sau kỳ trại này Trưởng vẫn luôn hăng say đóng góp cho phong trào.

Ngoài ra trong đợt đi học này có hai trưởng trong Liên đoàn cũng sẽ tham dự, Tr. Bùi Linh và Tr. Phạm Bình của Liên đoàn Ra Khơi, SJ.

Đó là những lý do mà tại sao tôi quyết định đi học khóa Bằng Rừng TN 7.

Xin cảm ơn đến tất cả quý trưởng trong ban Huấn Luyện, nhà bếp và Troop guides đã bỏ thì giờ quý báu cũng như công sức để giúp cho khóa huấn luyện được thành công tốt đẹp.

Trưởng Đệ - xin cố gắng với vai trò vị trí của Trưởng trong BSA, xin trưởng cố gắng làm sao chúng ta luôn có được những khóa huấn luyện Tùng Nguyên trong tương lai.

Xin có vài lời với 64 quý trưởng trại sinh của trại bằng Rừng TN 7

Tôi cũng như quý trưởng chúng ta đã bỏ một tuần lễ, công ăn , việc làm và gia đình, đến với nhau với một mục đích là để làm sao học hỏi thêm những kinh nghiệm, những phương pháp kỹ năng HĐ đề về giúp cho các em và đơn vị mình ngày càng một vững mạnh, giúp cho các em trở thành những người công dân tốt trong xã hội và cũng hy vọng rằng trong những khóa huấn luyện Bằng Rừng Tùng Nguyên trong tương lai sẽ có quý trưởng trong số 64 người trong kỳ trại này sẽ giúp trong ban huấn luyện.

Tabtt

Viết tại San Jose, 8/08/2013.

Liêm Nguyễn - Đội Buffalo-TN VII.

Religious Emblems Awards Program

What are the religious emblems programs?

The religious emblems programs are programs created by the various religious groups to encourage youth to grow stronger in their faith. The religious groups—not the Boy Scouts of America—have created the religious emblems programs themselves.

The Boy Scouts of America has approved of these programs and allows the recognition to be worn on the official uniform, but each religious organization develops and administers its own program.

Which religious emblem square knot should I wear?

Cloth, silver knot on purple, No. 5007, may be

worn by youth or adult members who earned the knot as a youth, above left pocket. Cloth, purple on silver, No. 5014, may be worn by adult members presented with the recognition, above left pocket. Adults may wear both knots if they satisfy qualifying criteria. (See the Guide to Awards and Insignia , No. 33066.)

Only one youth and one adult knot is worn, but any combination of devices representing the program in which a religious emblem was earned may be worn on the same knot. (See Cub Scout device , No. 926; Webelos Scout device, No. 932; Boy Scout device , No. 927; and Venturer device , No. 930.)

** Extract from Duty to God brochure, SKU 512879, BSA.*

HỒI KÝ TÙNG NGUYỄN VII

Bùi Tường Linh - Đội BEAR

Sau bốn tiếng lái xe, cuối cùng thì Tôi cũng đã đến được đất trại. Uốn eo vài cái cho giãn gân cốt, Tôi mới đảo mắt nhìn xung quanh khu trại mà Tôi sẽ ở lại tham gia Khóa Huy Hiệu Rừng trong suốt một tuần lễ sắp tới. Tùng Nguyên VII, cái tên trại nghe cũng dễ thương và pha một chút hùng vĩ của núi rừng. Ngắm nhìn những tán cây xanh cao ngút ngàn, hít vào thật đầy phổi những làn gió mát. Lòng cảm thấy thật nhẹ nhàng, làm nỗi lo lắng của Tôi từ mấy tháng trước cũng nguôi ngoai đi phần nào. Chắc có bạn sẽ cười thầm Tôi, là có cái quái gì mà phải lo lắng chứ, thật là vớ vẩn! Tôi không biết có anh chị nào có cùng tâm trạng giống như Tôi hay không, nhưng Tôi đã lo lắng thật sự, mặc dù bên ngoài mặt vẫn tỉnh bơ. Có lẽ vì trong lòng thấp thỏm không yên, nên hề nghe có Trường nào đã tham gia Khóa Huy Hiệu Rừng rồi là Tôi chụp ngay điều tra tình hình để rút tĩa kinh nghiệm. Người thì nói anh đi lâu dzồi khóa của anh do đoàn Mỹ tổ chức, chắc là hơi khác với đoàn Việt Nam...! Có Trường thì nói, dzui lắm luôn rất đáng để tham dự. Nhưng cũng có Trường phán cho Tôi một tràng xanh như tàu lá chuối là... “Rất tốt để trau dồi thêm cho bản thân, nhưng phải chuẩn bị tinh thần cái đầu của mình để nhập vào một tuần lễ kiến thức. Học xong là một chuyện, nhưng sau đó còn phải áp dụng những gì mình học được bằng cách thực tập thông qua làm Tickets...”. Tôi giật mình tự hỏi: “What’s tickets?” “Rút cuộc, càng hỏi nhiều, thì Tôi lại càng rối bời như lạc vào bát quái đồ....

Tôi được các Trường chỉ dẫn các thủ tục nhập trại, nơi ăn chốn ở một cách tận tình nhanh chóng. Cho nên, chỉ cần nửa tiếng sau đó thôi, là Tôi có thể ung dung đi thưởng ngoạn xung quanh. Tôi thậm cảm phục ban tổ chức, có thể tìm ra được một đất trại lý tưởng cho khóa huấn luyện này. Mọi thứ hầu như đều đầy đủ tiện nghi, từ các phòng học, nhà bếp, phòng ngủ có giường nệm đàng hoàng và nhất là có phòng tắm nước nóng ngay trong phòng

ngủ, thật là hết sảy.

Chương trình học của ngày đầu, dành cho những “chú sói con giống như Tôi” “tương đối nhẹ nhàng. Nếu học suốt tuần mà phê như đi trường Mầm Non thế này thì là chuyện nhỏ như con thỏ ăn cỏ, Tôi đã từng nghĩ như vậy. Nhưng qua đến ngày thứ hai và những ngày kế tiếp sau đó, thì không còn như thỏ ăn cỏ nữa, mà là thỏ gặm phải “khúc cây cỏ thụ.”

Thức dậy sớm đối với Tôi là một cực hình, nhất là vào những ngày cuối tuần. Kẻ xấu số nào mà làm “động kinh tâm” Tôi trước 10 giờ sáng, thì chắc chắn sẽ lãnh án tử hình của Tôi ngay. Vậy mà lúc ở trại có hôm Tôi phải thức dậy lúc 6:30 sáng mà lại không cần đồng hồ báo thức mới là chuyện lạ. Sau buổi ăn sáng thì những khóa học liên tiếp mãi cho đến tối mịt, chữ tối mịt Tôi muốn nói đến ở đây là sau bữa cơm tối rồi, chúng tôi còn phải học tiếp. Bạn thử nghĩ xem, homework ngày hôm trước vẫn chưa làm xong, vậy mà ngày hôm sau các Trường còn tươi cười tặng thêm homework mới. Cho nên suốt tuần, hầu như ngày nào Tôi cũng đều thức cho đến khuya. Điều khủng khiếp nhất là phải viết năm cái ticket. Hết tẩy rồi xóa ticket của Tôi bị reject tới lui tới mấy lần, gần đến ngày cuối rồi mà Tôi vẫn viết chưa xong. Có Trường còn dành đoạn tuyên bố một câu là, em nào ngày mai mà chưa xong, thì ngày cuối khóa không được đi biển chơi

..... Trời đất ! Cho nên tối đó dù mắt mở không ra, Tôi và một số anh chị có cùng tâm sự, hợp xướng bài “Thức trọn đêm nay để viết cho xong.”

Bây giờ chẳng còn nhớ lúc đó là mấy giờ nữa, Tôi chỉ biết rằng trời đã rất khuya. Trở về lều, đôi mắt thật mỏi và cay nhưng Tôi vẫn không tài nào chợp mắt nổi. Trần trọc một lúc, mắt mãi đăm đăm nhìn lên nóc lều. Tôi mới phát hiện ra một điều, nhìn xuyên qua khung cửa sổ lều, ở góc cạnh này Tôi có thể nhìn thấy trời đầy sao và ánh trăng to

văng vặc như treo trên đỉnh đầu. Thì ra cảnh đêm nay thật đẹp, nhưng vì mãi lo “vật lộn” với mấy cái ticket nên đầu óc Tôi không còn chỗ để tâm đến chuyện xung quanh nữa.

Ngày hôm sau mặc dù mặt trời vẫn chưa mọc, nhưng trên lưng tất cả các trại sinh, ai nấy ba lô và đèn pin cầm tay đều sẵn sàng chuẩn bị xuống núi. Cảnh vật còn lơ mờ sương rừng, nhưng không khí buổi sáng sớm thật mát và dễ chịu, làm Tôi cảm thấy cái ba lô đeo trên lưng mình cũng nhẹ đi nhiều.

Mỗi ngày ở trại, đối với Tôi đều là một ngày mới lạ. Nhưng điều làm Tôi bất ngờ và thích thú nhất đó là đêm cuối cùng trong buổi lễ mãn khóa. Chúng tôi đều nhắm mắt tay đặt lên vai người đi trước, dò dẫm từng bước chân trong đoạn đường rừng tăm tối. Chúng tôi hoàn toàn im lặng và tin tưởng tuyệt đối theo từng bước chân hướng dẫn của Troop Guide dẫn đầu. Giờ phút này, hồi tưởng lại Tôi thậm buồn cười. Lúc đó, chúng tôi giống như một đoàn cái bang mù lạc trong rừng, chỉ còn thiếu cây gậy để khua lộc cộc thôi.

Đi qua khỏi đoạn đường Trail of Scout, nhìn thấy những đóm lửa lập lòe từ xa xa, Tôi cứ ngỡ là ban tổ chức sẽ cho chúng tôi thả đèn hoa đăng. Nhưng khi đến nơi, một hình ảnh trang trọng khó diễn tả nên lời mà tôi chưa từng chứng kiến, trong bất khóa trại nào mà Tôi đã từng tham dự trước đây. Từng trại sinh lần lượt cho vào ngọn lửa nhỏ trước mặt một nhánh thông rừng đang đeo trên túi áo của mình. Khe khẽ nghe lời nhắc nhở chúc mừng mãn khóa, cùng nhận được đồng tiền may mắn qua cái bắt tay thân ái của anh khóa trưởng. Tiếng tí tách nho nhỏ từ nhánh thông đang cháy dần thoảng lên mùi hương the the hòa trong gió đêm. Quay lưng chậm chậm trở về con đường cũ, tay vịn vào đồng tiền mới nhận được, lòng Tôi lâng lâng bồi hồi đầy cảm xúc khó tả. Đang suy nghĩ miên mang, tôi nghe một anh đang đi phía sau hỏi một câu vô thưởng vô phạt. Không biết đồng tiền này để làm gì và có ý nghĩa gì không đây?. Tôi mới vội nói đùa, đến ngày hết hạn, mà anh làm không xong mấy cái ticket thì sẽ bị Trưởng Long lấy lại đó. Cho nên phải giữ đồng tiền đó cho kỹ, đừng làm mất...! Lưu luyến mãi không chịu đi ngủ, đội chúng tôi kéo nhau vào phòng sinh hoạt tán gẫu

tiếp. Lúc đó cô bear nhỏ nhất đội mới thổ lộ rằng “Nói thiệt nha, ngày đầu nhận đội chung với anh chị em lo quá trời không biết là mấy anh chị tuổi nữa chừng xuân này có get along được không?”. Tôi mới hỏi: “Vậy chứ bây giờ em nghĩ sao về anh chị?”. Bear nhỏ nói rằng chúng tôi so..o..cool! BEARS dĩ nhiên là cool rồi. Chẳng những vậy mà Tôi còn cho rằng, các Trưởng trong ban tổ chức, các Trưởng huấn luyện cùng tất cả các trại sinh đang tham gia Khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VII đều super cool hết ráo.

Nghĩ cũng lạ, mỗi thành viên trong chúng tôi đều đến từ những Liên đoàn khác nhau và cũng có người đến từ thành phố xa. Trong một hai ngày đầu còn có chút bỡ ngỡ mà đã nói là chín người mười ý, thì trong lúc sinh hoạt chung thỉnh thoảng cũng không sao tránh khỏi những lúc bất đồng ý kiến, nhưng chúng tôi luôn ngấm ngấm tôn trọng lẫn nhau và đã cố gắng dùng tất cả năng khiếu mà mình có thể, để giúp cho đội của mình. Chúng tôi trở nên gắn bó và thân thiết hơn lúc nào không biết. Trong suốt một tuần, sát cánh cùng học hành, cùng làm việc chúng tôi đã giúp đỡ và bổ sung khuyết điểm lẫn nhau. Tôi thực sự đã học hỏi được nhiều điều từ những thế hệ trẻ và có lẽ đây cũng là một trong những điều may mắn mà Tôi có được trong kỳ trại này.

Suốt một tuần trong tình thân hữu, Tôi có dịp kiểm điểm lại trình độ Hướng Đạo của mình. Siết chặt thêm tình huynh đệ, tỷ muội. Trao đổi cho nhau những kỷ niệm và kinh nghiệm sống. Lắng nghe tâm sự và chia sẻ những giọt nước mắt. Đón nhận những bài học và thực hành những trò chơi thú vị. Khám phá được những điều xảy ra hằng ngày xung quanh mình, mà Tôi chưa từng bao giờ nghĩ đến. Những bài hát vang lên trong đêm lửa trại, với những màn kịch hài hước cười đến đau cả bụng mỗi cả hàm răng. Từng cái ôm thân thiết, từng cái bắt tay quyến luyến chào tạm biệt và còn nhiều nhiều nữa.

Đã qua rồi mà sao Tôi cứ mãi ngỡ vừa mới xảy ra ngày hôm qua.

Bùi Tường Linh

1. Một sự thay đổi trong cuộc sống.

Nếu nói rằng có một cái gì đó đã làm thay đổi một cuộc đời thì “TN” cũng làm đổi thay một vài điều trong cuộc sống của một người nào đó.

Tôi có nghe kể về một khóa sinh của khóa Tùng Nguyên, cô này là một supervise của một hãng Mỹ và cũng là một Trưởng Hướng Đạo Việt Nam, sau

khi dự khóa TN về, cô này có kể lại rằng khóa Tùng Nguyên đã làm thay đổi cá tính của cô rất nhiều, cô kể rằng trước đây cô là một người rất nghiêm khắc, khó chịu và luôn luôn giữ ý kiến mình mà không bao giờ lắng nghe người khác góp ý hay phê bình, không biết có phải vì áp lực của công việc hay bản tính cố hữu của cô hay sao mà cô luôn luôn khó chịu hẳn học với các nhân viên dưới quyền của mình.

Nhưng sau khi tham dự khóa TN về, cô thay đổi hẳn đến nỗi các đồng sự và các nhân viên vô cùng ngạc nhiên, cô tỏ ra vui vẻ tươi cười và nhất là luôn lắng nghe người khác. Mọi người lấy làm lạ vì chưa bao giờ họ thấy cô như vậy và cố tình dò hỏi xem nguyên cớ gì đã làm cô thay đổi. Và cô thú nhận rằng “Tôi có sự thay đổi bởi vì tôi đã tham dự khóa TN”

2. Một trò chơi đơn giản, nhưng là một bài học quý giá.

Trò chơi đơn giản

Trong khóa TN7, chúng ta đã được tham gia nhiều trò chơi khác nhau, mỗi trò chơi đều có một ý nghĩa và là một bài học cho tất cả, điển hình là trò chơi 6 người cầm 6 sợi dây trong vòng tròn và một trái banh nhỏ ở giữa, làm thế nào để cả 6 người này cùng di chuyển trái banh và đưa nó vào một lỗ để sẵn. Để làm được việc này, 6 người phải cùng đồng tâm đồng sức để di chuyển trái banh, vì chỉ cần 1 người không đồng thuận thì trái banh sẽ không đến được đích.

Lần đầu chơi trò chơi này, tôi thấy trong 6 người, người nào cũng la lên nhích bên này, nhích bên kia, rồi bên trái, bên phải ... và cứ thế không người nào nghe người nào, kết quả là trái banh rớt ra ngoài.

Sau lần thất bại đó, chúng ta mới thấy rằng cả 6 người, không có người nào lắng nghe người nào. Rút kinh nghiệm, lần này 6 người mới họp lại và bầu ra 1 người điều khiển cho cả nhóm, và trái banh đã đến đích dễ dàng.

3. Huấn luyện, chỉ dẫn trước khi giao công việc.

..... như là đang giảng

Tôi thường hay la con cái là làm cái này sai, cái kia sai mà chưa bao giờ chỉ cho chúng nó làm lần đầu, cũng bởi vì tôi cứ nghĩ những việc đơn giản như vậy thì chúng phải hiểu và làm theo ý mình. Sau khi tham dự khóa TN về, tôi đã tự sửa lại những gì mình đã làm không đúng trước đây. Muốn người khác làm đúng công việc mình giao phó, thì mình phải huấn luyện người đó trước, sự chỉ dẫn và hướng dẫn một lần, thì những lần sau người đó sẽ làm theo đúng công việc.

4. “Troop Guide” khó hay dễ?

Có người hỏi tôi Troop Guide của anh là ai, khó hay dễ? Tôi nói Troop Guide của tôi là cô Betsey, người Mỹ rất dễ! Nghe xong người đó mới phân bua với tôi rằng sao anh lucky quá, còn Troop Guide em

Trương Hằng

người Việt khó quá trời (oi)! Khó hay dễ, dễ hay khó, không phải là người Mỹ hay người Việt, mà vấn đề là người Troop Guide đó khó hay dễ và tại sao lại làm “khó”.

Có lần tôi nói chuyện cùng Trương Hằng, Troop Guide của đội “Cú đầu Cú đây!” Chị nói rằng các Trưởng (khóa sinh) đã bỏ công sức, thời gian để đến tham dự khóa Tùng Nguyên này, đó là một sự hy sinh lớn lao là cả một tấm lòng và tinh thần Hướng Đạo rất cao và các Trưởng trong ban staff rất vui mừng

Bear Linh và Troop Guide Betsey

vì sự nhiệt tâm của họ, thì hà cớ gì lại làm khó dễ với anh em như vậy. Tôi thích lối suy nghĩ này của chị Hằng và các Trưởng nào có cùng một ý tưởng như chị, đã thông cảm và hiểu được nỗi lòng của các khóa sinh.

Ngon lửa Hướng Đạo mới vừa bùng lên cho các Trưởng “mới vào nghề”, thì chúng ta là những người đi trước, xin hãy động viên, khuyến khích để các Trưởng này cùng dẫn thân, cùng chia sẻ và cùng giúp ích cho phong trào, và cụ thể là cho các con em chúng ta.

5. Tình Thân

“HDS là bạn của tất cả mọi người và coi các HDS khác như anh em ruột thịt”. Có lẽ từ điều luật này mà khi gặp các anh chị em từ bốn phương trời tụ họp lại trại TN7 này, người nào cũng tay bắt mặt

mừng, tư ờng như thân nhau lâu lắm rồi, thân ái bắt tay trái, dẫu rằng đây là lần đầu tiên gặp nhau, nhất là những khóa sinh được sắp xếp cùng một đội thì tình như anh em, và mãi mãi chúng ta xin giữ chặt mối dây này.

6. Staff

Để có được một “dàn” Trưởng hùng hậu và “ngon lành” trong ban staff của trại Tùng Nguyên 7 này, ắt hẳn chúng ta đều biết đó là một kỳ công của Trưởng Trần Văn Long.

Tôi có dịp hỏi chuyện cùng Trường Long, khóa trưởng khóa Tùng Nguyên 7 về các Trưởng trong staff của trại, Trường Long đã chia sẻ là Trưởng đã dày công nghiên cứu, tìm tòi hơn cả năm trời mới mời được các Trưởng kỳ cựu này tham gia trong ban staff của TN7, từ những Trưởng mà chưa một lần Trường Long làm việc qua, ấy vậy mà qua lời nhìn, tiếp xúc đánh giá, Trường Long biết được người nào có khả năng, có tinh thần cùng đảm trách các công việc trong staff này, đặc biệt nhất là trong kỳ Trại Khai Phá 2012 ở San Diego, Trường Long cũng đã chọn và mời một số Trưởng thích hợp cho staff của TN7. Dĩ nhiên là không phải ai muốn tham gia là được, và những người được mời tham dự ắt hẳn là một vinh dự trong cuộc đời Hướng Đạo vì mình đã phụ giúp trong staff của Tùng Nguyên.

7. Nhà Bếp

Hình như có ai đó nói “ăn cơm trại ngon hơn ăn cơm nhà”, có đúng không? hay tại ở trại hoạt động nhiều quá, cho nên mau đói, mà đói thì ăn cái gì cũng ngon? Nhưng mà phải thật tình mà nói cơm trại ăn rất

ngon, nhất là trại TN7, chắc là các anh chị em đã thường thức qua rồi, mỗi ngày chúng ta có mỗi món khác nhau, ăn uống thịnh soạn như đang ngồi trong nhà hàng, hết bánh mì cà ri, rồi đến bún riêu, nhất là món phở hấp dẫn có đầy đủ gia vị rau quế ngò gai, tương đen tương đỏ, ôi chao sao mà yummy quá. Để có được những bữa ăn ngon lành này, đó là nhờ những bàn tay khéo léo chuyên nghiệp của các Trưởng trong ban nhà bếp.

Cảm ơn Trưởng Huê, Trưởng Jessica, Trưởng Thiện, Trưởng Thảo, Trưởng Vinh, Trưởng Huy, Trưởng Kiệt và các Trưởng trong ban nhà bếp đã phục vụ các bữa ăn thật ngon miệng cho tất cả các trại sinh của trại Tùng Nguyên 7.

Bánh mì cà ri

Phở

Bún riêu

Trưởng Jessica và Trưởng Thiện

Trưởng Thảo, trưởng Bích và trưởng Huê

8. Gia đình đội Bear

Từ những người xa lạ không biết nhau, ấy vậy mà mới ngày đầu tiên của TN7, đội BEAR đã được hình thành, gồm có 4 bear sồn sồn, 2 bear mẹ và 1 bear teen cùng với Troop Guide Betsey.

7 anh em nhà bear

Bear Thắng: Mới gặp lần đầu, các bear đều nhìn nhận, sao bear Thắng này nghiêm nghị quá, chưa thấy một nụ cười, bear này giống như một thầy giáo khó tính và nghiêm khắc. Nhưng chỉ vài ngày sau bear này bỗng nhiên hiền hòa và luôn nở nụ cười trên môi.

Bear Khánh: Rất vui, đẹp trai và luôn cởi mở, lúc nào cũng giúp đỡ đồng đội. Đi trại có mấy ngày mà luôn ngóng ngày về, bởi vì cuối tuần trại này là birthday 1 tuổi của đứa con đầu lòng. Chúc mừng ông bố trẻ!

Bear Tuấn: Hiền lành, hòa đồng với bè bạn, tâm tư hình như có điều gì lo lắng cho gia đình, xa nhà có mấy ngày mà cứ trầm tư bên điện thoại.

Bear Linh: Không có bear nào happy như bear này, bởi vì ông xã của bear cũng cùng tham gia chung kỳ trại này, em đây anh đó, còn gì lo lắng nữa đâu? Đội bear có được một logo rất ư là “xì keeee” là do bear này sáng tạo.

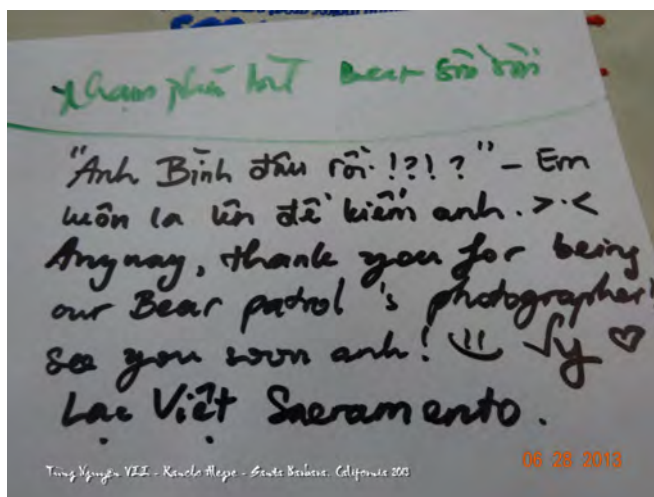
Bear Thu Hương: Nhỏ con, xinh xắn, nhõng nhẽo, chắc là đều có của bear này, mặc dù mới gia nhập Đoàn, nhưng tinh thần rất cao, mong ngọn lửa nhiệt tình này cháy mãi trong lòng bear.

Bear Vy Ká: Bear nhỏ nhất, trẻ nhất và dễ thương nhất của đội bear. Ngày chia tay bear này chẳng muốn về, chẳng muốn xa anh em bạn bè, những cái bắt tay và ôm nhau tạm biệt, cố gắng không khóc, nhưng sao mà đôi mắt thấy cay cay.

Bear Bình: Lúc nào cũng lạc bầy và lẻo đẻo phía sau, tại bear này lúc nào cũng muốn ghi lại thật nhiều những kỷ niệm bằng những tấm hình mà có lẽ cơ hội này sẽ không bao giờ có lại lần thứ hai.

9. Khóa sinh trẻ nhất của TN7

Cứ tưởng bear Vy Ká là trẻ nhất trong trại TN này, nhưng lại có một em còn trẻ hơn bear Vy Ká nữa, đó là em Manny của đội Eagle. Có một lần em lên thuyết trình về một đề tài của đội, có người nhắc em “nói tiếng Việt nghen”, em không ngần ngại mà đáp liền “chơi luôn”, và thế là em nói tiếng Việt trong buổi thuyết trình đó. Đúng là tuổi trẻ tài cao mà, đáng người cao ồm, đẹp trai và tràn đầy nhiệt huyết, chắc là thừa hưởng được những tinh hoa từ người mẹ, đó là Trương Thảo trong ban staff.

10. Khóa sinh lớn tuổi nhất của TN7

Đó là Trương Cao của đội Beaver, tuy lớn tuổi, nhưng tinh thần Hướng Đạo tràn đầy, không ngại gian khó, quyết chí tham gia khóa huấn luyện bằng rừng này. Trong đêm bế mạc trại, Trương Cao được mời lên phát biểu vài lời, mặc dù không chuẩn bị trước, nhưng Trương Cao đã làm người nghe phải ngạc nhiên về phong cách nói chuyện, những lời tâm tình chia sẻ về cuộc đời Hướng Đạo rất mạch lạc và lôi cuốn, câu chuyện tưởng chừng như mới ngày hôm qua.

Người viết có một kỷ niệm nho nhỏ cùng Trương Cao, số là lúc sắp xếp dụng cụ đi trại, bà xã của Trương Cao đã chuẩn bị đầy đủ tất cả mọi thứ, nhưng cái dao cạo râu thì chỉ có cái cán mà không có lưỡi, một thiếu sót rất quan trọng vì theo lời Trương Cao là Trương lúc nào cũng cạo râu mỗi ngày và rất là khó chịu nếu như ngày đó không cạo râu. Tôi ở cùng phòng với Trương Cao, nghe Trương nói về sự việc trên, tôi cố lục lọi trong ba lô và tìm được một cái dao cạo râu extra, thế là tôi tặng cho Trương Cao, Trương rất là mừng vì đã giải quyết được một việc tưởng chừng như nhỏ, nhưng lại không nhỏ tí nào đối với Trương Cao.

11. Cô nàng Shirley

Shirley, một cái tên bình thường như bao tên khác, nhưng Shirley của TN7 thì có chút đặc biệt. Các bạn còn nhớ đêm lửa trại outdoor, mọi người cùng quây quần bên nhau bên lửa hồng mà không có những ông bà “Trời ơi” đó không? Đêm đó chúng ta thấy một cô nàng ồm ồm cao cao lên kể chuyện, hát hò,

câu đố và còn đọc thơ nữa, đó là cô nàng Shirley của đội Buffalo, và đêm đó Shirley đã làm thiên hạ cười ngã nghiêng, có người nói sao cô này có lắm trò thế, mà còn thuộc lòng các bài thơ vui nữa. Nghe nói các bạn nữ cùng phòng với Shirley cũng rất thích thú với cô này, vui vẻ tiểu lâm và luôn giúp đỡ mọi người, chắc là các bạn nữ cùng phòng đã có dịp thưởng thức 6 câu vụng cổ của cô nàng. Cảm ơn Shirley đã mang nụ cười đến cho mọi người.

12. Báo chí

7 ngày trại, 6 tờ báo, quả làm một kỳ công của ban báo chí của TN7. Rất khó mà hình dung được những công việc làm của các Trưởng trong ban báo chí này, nhất là Trưởng Bảo Thụy và Trưởng Lê Quý Nhượng. Đề ra một tờ báo cho các anh chị em đọc buổi sáng, các Trưởng này có khi phải thức trắng đêm. Hoan hô tinh thần dấn thân và phục vụ của các Trưởng trong ban báo chí.

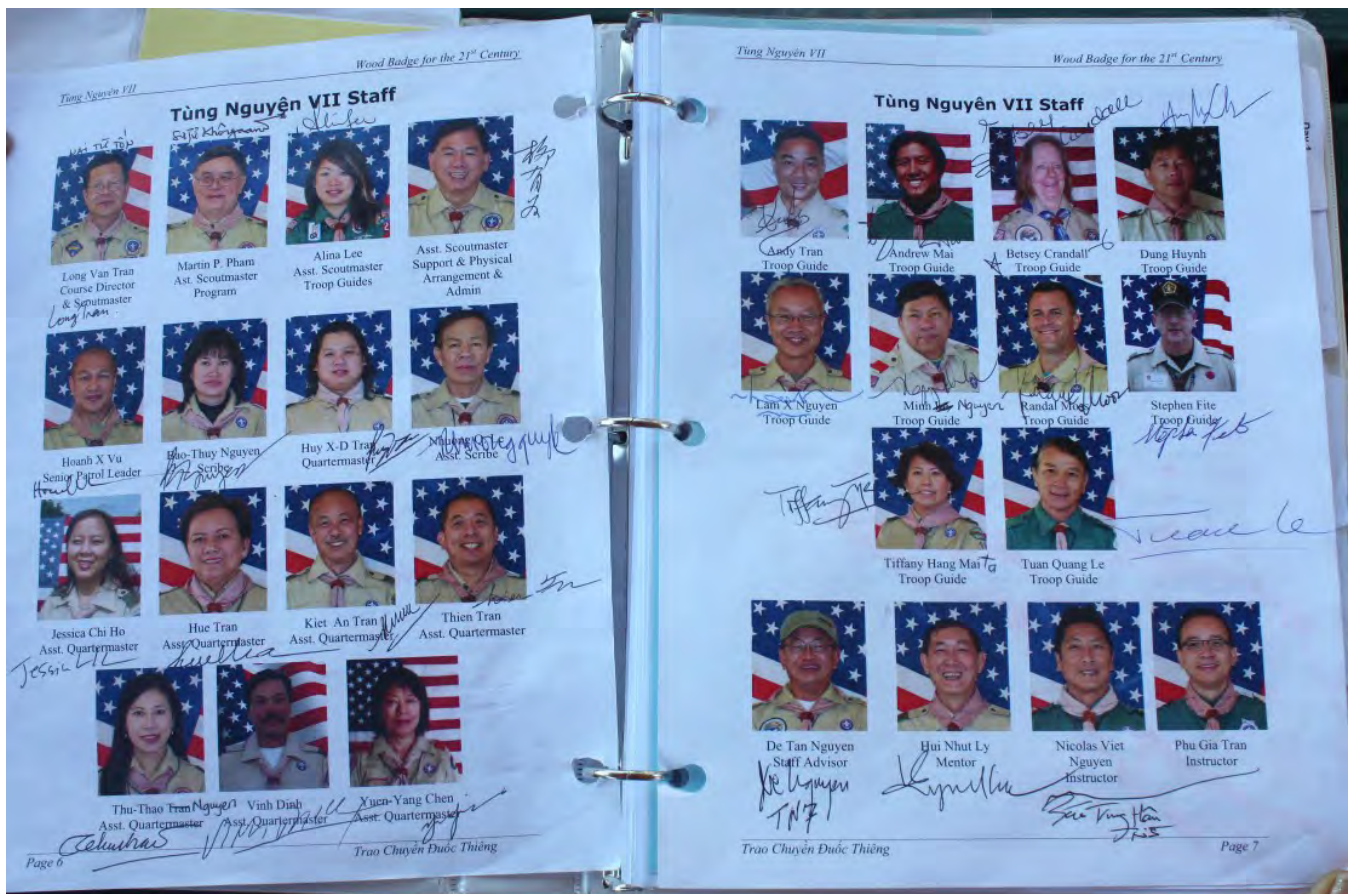
13. Trại Khai Phá 2012 “reunion”

Trong ngày đi chơi biển, chắc các anh chị đã nhìn thấy một số Trưởng và các khóa sinh mặc áo T-shirt màu xanh lá cây sẫm, đó là các anh chị em đã tham dự Trại Khai Phá năm 2012 dành cho ngành Thanh. Không hẹn mà gặp, các anh chị rất là vui mừng khi có một cuộc reunion nho nhỏ.

14. Một kỷ niệm “độc nhất vô nhị”

Đây là một ý tưởng rất hay và là một tác phẩm để đời của cô bé Vy Ká, bây giờ không dễ gì tìm lại những kỷ niệm thân thương này, mong đây cũng là chút hành trang trên bước đường Hướng Đạo, bước đường dấn thân của cô bé còn tuổi teen mà đã lấy “bằng rừng” rồi!

Hình như thiếu chữ ký của Trưởng Phú

15. Gia đình cùng đi trại

Trong khóa TN7 này, chúng ta thấy có nhiều gia đình cùng đi trại chung, đi trại chung thì là chuyện bình thường, nhưng mà đi lấy “bằng rừng” chung mới là hiếm thấy.

Hai mẹ con

Ba mẹ con

Scouting Joke

One Scout to another: “The best way to make fire with two sticks is to make sure one of them is a match.”

Hai cha con

Hai anh em

Hai chị em

Ba đôi vợ chồng

Anh em “hai cha khác mẹ”

17. Chân dung Khóa Trưởng và cũng là Thiếu Trưởng Khóa Tùng Nguyên 7

Đó là Trưởng Trần Văn Long, tay cầm gậy, lưng hơi cong, cặp kính xệ xuống chùng như sắp rơi, với những bước chân thon thả nhẹ nhàng.

18. Chân dung Đội Trưởng Nhất khóa Tùng Nguyên 7

Đó là Trưởng Vũ Xuân Hoàn với cây kèn trên tay.

16. Chia tay

Những ngày trại rồi cũng trôi qua, cuộc vui nào rồi cũng tàn, nhưng kỷ niệm vẫn còn mãi trong ký ức mỗi người trong chúng ta.

Nhớ mới ngày đầu còn ngơ ngác, bâng khuâng lo lắng khi đặt chân lên đất trại, không biết học hành training như thế nào, rồi cái vụ ticket này ticket nọ, nghe thiên hạ nói nhiều quá mà không biết cụ thể ra làm sao, nhưng thoáng một cái 7 ngày trại trôi qua thật nhanh và mỗi người trong chúng ta đã được tích lũy biết bao nhiêu là kiến thức, đây là gói hành trang quý báu cho tất cả các khóa sinh trên bước đường dẫn thân trong tương lai.

19. Những người thiếu ngủ

Phạm Phú Bình - Đội Bear TN7

BSA Youth Protection Policies

Scouting's Barriers to Abuse

- *Two-deep leadership
- * No one-on-one contact
- * Separate accommodations
- * Privacy of youth
- * Inappropriate use digital devices
- * No secret organizations
- * No hazing
- * No bullying
- * Youth leadership monitored by adult leaders
- * Constructive discipline
- * Appropriate attire
- * Act according to the Scout Oath and Law
- * Units are responsible to enforce Youth Protection Policies

Listening *- Lắng và Nghe*

Liêm Nguyễn

1. LISTENING - LẮNG VÀ NGHE

Không rõ ACE còn nhớ có một buổi học mà đề tài rất là hấp dẫn trong kỳ trại huấn luyện là "LISTENING", tạm dịch là "LẮNG VÀ NGHE".

Chúng ta đồng ý là "Người nói thì phải có kẻ nghe" phải không quý ACE. Nếu trong một buổi họp, buổi sinh hoạt và nếu tất cả mọi người đều nói hết và không có kẻ nào chịu nghe hết, thì quý ACE cảm thấy thế nào?

Cụ thể hơn là khi ACE về lại Đoàn của mình, trong khi ra sinh hoạt với các em HĐ, mà ACE chỉ có nói trong khi các em không chịu lắng nghe thì cũng vô ích.

Hai chữ "LẮNG NGHE" rất là đơn giản nhưng "không ai có thể "NGHE" nếu thiếu điểm cần thiết là "LẮNG"...thì kể như là thất bại.

Như vậy tóm lại "LISTENING - LẮNG VÀ NGHE" nổi lên ý nghĩa của nó là "Người NÓI thì phải có KẺ nghe", các ACE có đồng ý không?

2. PLANING AND TEAM WORK

Cái đến ACE còn nhớ trò chơi ROCKETS không?

Chắc ACE còn nhớ câu nói sau:

" We choose go to the Moon"

President John F.Kennedy.
September 12, 1962.

Chấp nhận sự thử thách này, Thiếu Đoàn số 1, Tùng Nguyên 7 quyết định Dự án "Phóng phi thuyền lên thăm Chị Hằng và Chú Cui".

Các đội trong Thiếu đoàn số 1 đã thành công trong công việc chế tạo ra phi thuyền

cho đội của mình để bay đến thăm "Chị Hằng và Chú Cui".

Quý ACE còn nhớ là hầu hết ai cũng có ý kiến như là phi thuyền phải có 2, 3, 4 cánh, có mấy cái đuôi, phải được trang trí như thế này, thế nọ đúng không? Biết bao nhiêu là ý kiến để chế tạo chiếc phi thuyền.

Cuối cùng là các đội đều chế tạo hoàn tất phi thuyền của đội mình và được di chuyển đến giàn phóng phi thuyền không gian Việt Nam, mũi Cà Mau.

Tất cả các phi thuyền được phóng vào quỹ đạo để đến thăm viếng "Chị Hằng và Chú Cui" và phi hành đoàn trở về lại trái đất bình an ở Phi trường Tân Sơn Nhất.

Thiếu đoàn số 1 đã hoàn thành phi vụ bay vào không gian và thành công tốt đẹp.

Điểm chính đưa đến sự thành công là hoạch định chương trình (planning) và cùng chung làm việc (team work) trong việc chế tạo phi thuyền và phóng phi thuyền của từng Đội.

Nếu ACE có những chương trình kế hoạch chuẩn bị đầy đủ, rõ ràng (planning) và cùng đồng tâm, đồng sức, phân công rõ ràng (team work), chắc chắn ACE sẽ đạt được nhiều kết quả tốt đẹp.

BACK TO GILWELL, HAPPY LAND.

WE'R GOING TO COMPLETE OUR TICKETS.
YES, WE CAN.

TRAO CHUYỂN ĐUỐC THIÊNG--TUNG
NGUYEN VII.

Viết tại San Jose, Aug-12-2013
Liêm Nguyễn. Gà Rừng Tỉ Mỉ
Trâu từ bí. đội Buffalo, Tùng Nguyên VII

Bạn M.ơi

Bùi Tường Linh - Đội Bear

Khóa Tùng Nguyên VII

(Hát theo điệu nhạc bài Một mai già từ vũ khí)

Bỏ hết chuyện nhà, Tôi quyết định đi vào rừng.
Đi trại Tùng Nguyên, trại Tùng Nguyên, suốt một tuần lễ....vui ghê!
Có nhiều trại sinh, già và trẻ, khắp nơi nơi khăn gói về đây
Làm quen nhau tay bắt bàn tay, anh xưng anh , em xưng em , ngỡ
rằng quen biết lâu rồi
Mỗi sáng thức dậy, sách cái cặp đi học bài
Chiều lại ra sân, cùng chơi game , làm rocket bắn thi nhau
Suốt một tuần qua, bạn cùng tôi
Sốt chia nhau, bao nỗi buồn vui, những âu lo, nói nhỏ cùng nhau
Chỉ một tuần, kỷ niệm này, đã trở thành hồi ức trong tôi

ĐK:

Tùng Nguyên 7....trời ơi Tùng Nguyên, ngày mai phải là nộp bài rồi
Mà tôi mãi, vẫn chưa làm xong, cắt rồi dán, viết rồi xóa, xong làm lại
từ đầu
Tickets hời...là Tickets ơi, ý tưởng nó bay đâu hết rồi
Nhiều bạn đã, đang say ngủ yên. Nhưng sao tôi, Ai giống tôi, ngồi “
cắn bút...”
Lòng thấy ngẹn ngào, mắt ngấn lệ, như muốn trào
Hẹn hò một câu, rằng trại sau, mình cùng nhất quyết....tham gia
Dù ở mọi nơi, gần hay xa, nhớ đến nhau xin hãy...gởi mail.
Bắt tay nhau, chẳng muốn rời xa
Đừng quên tôi , mãi nhớ tôi , tình huynh muội lưu luyến không nguôi.

Can I Please

BEAR Vì Kä Liên Đoàn Hải Đăng - Sacto

Vy, đăng kí tham dự Tùg Nguyên 7 đi! Không là sẽ phải đợi 5 năm sau mới có lại nữa đó!" - My brother excitedly told me after reading the invitation. I asked him: "Tùg Nguyên là gì mà anh Nhựt "sung" quá vậy?" - He only responded with "Đi đi rồi biết!". And that was how I first heard about the words "Tùg Nguyên". I have been in scouting for only around 3 years and compared to others, my 3-year experience is definitely nothing. However, with the passion for scouting, I am always interested in going on more camps as well as meeting new people, especially the Vietnamese Scouts. So I told myself, "Let's go then!".

I signed up for TN7 about 6 months ahead, but it did not hit me until the day before camp. I was so excited and nervous at the same time, with so many questions in mind. "What am I going to do there? Is it just going to be so many trưởng who would only talk about their life stories that I have no idea about? What should my ticket be? Will I be able to "have fun" with anyone for a whole week long?" Yes, I freaked out, but in an exciting way.

The first morning was the most awkward morning ever. I happened to be a part of group 6, which later became Den 6 "packs"!!! *rubbing abs*. New, innocent faces sitting together at one round table, I had this I-don't-know-any-of-you-but-let's-just-work-together-for-now face. This was such a great example of the "Forming" stage. We were put together without having a same goal, or looking at the same "ảnh đích" (What a word!). And of course, I would be the youngest in my Den and that was also the reason why I was appointed to be the patrol leader on our first day. However, the awkwardness wasn't lasting for long thanks to all activities and lectures, we got to talk more, laugh more, and know more about each other.

On the second day of TN7, we officially became Boy Scouts of Troop 1 - Gilwell. I couldn't be any happier to know that I was a scout member

of the Bear Patrol, which guided by Betsey - a sweet, caring, thoughtful and absolutely so kind Troop Guide (Trời ơi!!). The BEAR (I xì-ke!) consisted of anh Bình, anh Thắng, anh Tuấn, anh Khánh, chị Linh, chị Hương, and me - Vy. Together, we are the BEAR PATROL of Wood Badge Tùg Nguyên 7, 999-13.

I would never forget how intense the games and activities on the first 2 days were. Everything was mind-blown. Thanks to "Win All You Can", I think of life in a different perspective and when I look at my patrol members, I treasure them so much. We passed that "Storming" stage and already at "Norming" when we understood each other very well. I could also see the effect of Wood Badge activities on everyone else other than my patrol. In my cabin, we were not talking to each other on the first night but as the third night came, we were like sisters, chit-chatting about what we just experienced from those game shows. The ladies went to sleep so late and couldn't wake up the next morning and got to hear chị Sherley singing "cải lương" as a wake up call. Now THAT is something you don't get to wake up to everyday. Thanks chị Shirley, we needed that!

I would never forget that night when everyone in my patrol was staying up so late together to finish our project. That night, when we stayed up to finish writing tickets together in the cold, under a sky full of beautiful stars, was also when we could totally say we were finally at "Performing". Sleepiness, for sure, couldn't stop us from having fun and bonding at such late night. Though, we had to put on our sunglasses during staffs' presentations/lectures on the next day for ... just a littttllllleeee, quick nap. (Because, we just "can't BEAR it no more!")

I would never forget how friendly and hilarious other patrols' members were. Shoutout to anh Lân, anh Liêm, chị Shirly, anh Kym of the Buffalo; anh Johnathan (Crystal Ball!), anh Kevin

Mai (a talented scout!), chị Mỹ ("Tên Việt của chị là Mỹ mà tên Mỹ của chị là Monica!" O_O) of the Raven; anh Đồng, Michelle, "E-manual" of the Eagles, Anthony of the Fox, and chị Thịnh (TKP!) of the Hawk. These people had made the "competition" between theirs and the Bear way crazier than it was supposed to be as well as all those times when we would always make fun, or hide stuff from each other. That one random hike to "see the lake", that one random campfire telling many kinds of jokes, that one fun trip to the amazing Santa Barbara beach playing Flimsee, etc... - there wasn't a single day passed by at TN7 that I didn't laugh like crazy. Those beautiful memories will stay in me forever.

I would never forget how goooooooooooooo the food was. One of the reasons motivated me to go to TN7 was because of "Ban Nhà Bếp" - the Kitchen Crew!! This was the same kitchen crew from Trại Khai Phá last year in San Diego and oh boy, they did such an amazing job!!! They absolutely did not disappoint....my tummy at all. The crew was fantastic! Having Vietnamese food at a camp is always a fancy thing that I could never really ask for, but they made everyone so pleased whenever we got to eat. The food sure helped every single one of us stay energetic for the whole week, especially how we got to have phở gà just for that super fun 0.7 mile hike down to campsite.

"I'm growing old and feeble, and I CAN'T BEAR IT NO MORE!" - The fact that I started off with a complete fresh mind was actually a good thing because I was able to learn so many, many great things that I have never known, from people that I have never met before. I was the youngest in my Bear Patrol, and I wasn't anything close to "giỏi" at all since I have such wonderful patrol members whom I looked up to. I have so, so much respect and admirations toward my Bears. They seriously are such amazing brothers and sisters to this baby Bear. Smartest, funniest, sweetest and

most definitely, very thoughtful and humble - My Bears got them all!

I also would like to give the most sincere appreciation to the STAFF - anh Long (Thank you thank you thank you for a wonderful TN7, khóa trưởng!), trưởng Hoàn (oops, anh Hoàn. There goes another dollar of mine...hehe), "Chủ trại khi" anh Martin, anh Nhượng chuyên "chộp" hình, anh Đệ (aight! hehe), anh Kiệt (gặp em là cứ hỏi lấy thẻ chưa à!), anh Huy (QM!), chị Bảo-Thủy (thanks for staying up all nights so we could have a new issue of the Gazettes every morning, chị!), chị Alina, anh Phú (I need your signature!!), anh Việt, anh to all the Troop Guides (Trời ơi!!!). Without this dream team, I wouldn't have such a dream Wood Badge. My very first Tùng Nguyên was absolutely amazing thanks to these who have been and still continue working so hard, "ăn không ngon, ngủ không yên", just to plan a wonderful TN7 for me as well as all other participants. Again, you all have succeeded. WE LOVE TN7!!

Tùng Nguyên 7 was the very first camp that I got to experience something unique: I can just grab a random person and be able to carry on a fun talk with him/her even if we have not known each other before. It was just so fun like that. Being a scout is being friendly, and being friendly is being a scout. We were sure living by the Scout Law. And this is what scouting is all about. I had such an amazing time at Tùng Nguyên 7. I couldn't ask for anything better, because everything was perfectly beautiful to me. But if there's anything else I could ask for, then, Can I go back in time, please? I miss you all so, so much! Good luck everyone on your ticket and we shall reunite at Wood Badge Reunion - Tùng Nguyên 8!

" . _ . . / _ _ _ / . . . _ / . / YEAH!"

Thân Ái Bất Tay Trái,

Vy Nguyen,

A proud scout of the "I xì-ke" - Bear Patrol.

...Không có thì giờ!

...Không có thì giờ!

Chim lấy đầu mà về tổ.

Tôi lấy đầu mà làm thơ.

Em lấy đầu mà đọc những bài thơ tôi sắp viết!

(Nguyễn Sa)

Vài Cảm Nghĩ Chân Tình

Vince Hằng

Xin gửi đến những người bạn cùng khóa của tôi.

HHR-TN7 #999-13

Anh chị em thân mến,

Thế là chúng ta đã hoàn tất khóa huấn luyện “7 ngày đợi mong”. Trong bảy ngày “vàng son” ấy. Tôi đã đón nhận được quá nhiều ân tình mà các bạn đã ưu ái dành cho tôi. Đối với riêng tôi thật là lý thú, vì được sống lại những ngày tháng quân trường ngày cũ, chỉ còn thiếu tiếng nhịp bước quân hành, và kèn báo thức mỗi ngày.

Tôi là một học viên “non trẻ” nhất khóa, vì những điều được giảng dạy trong khóa học, các phương pháp ứng dụng trong nghề “Trưởng” quá mới mẻ với tôi. Thêm vào đó sự đi đứng của tôi luôn luôn được các bạn cùng đội nâng đỡ và diu dắt, tôi được chăm sóc như một đứa trẻ mới tập từng biết đi. Di chuyển phải có gậy, mọi người phải nắm tay, diu dắt tôi qua các lối mòn, lên dốc, xuống dốc lối lỏm. Tôi xin ngõ lời chân thành cảm ơn các anh chị, thành viên trong đội Hải Ly (Beaver) của tôi. Đối với tôi, câu xưng tụng mà đội đã ứng đáp: “Beaver”, “Number One” quả thật quá đúng. Tất cả mọi thành viên của khóa Tùng Nguyên VII (HHR 999-13) đều là “Number One”.

Học viên chúng tôi có được một ban giảng tập cho khóa thật giàu kinh nghiệm, phong thái và cung cách rất thân tình. Đặc biệt phải nhắc đến anh Đội Trưởng Nhất, cái đỉnh của khóa học. Anh rất tận tình, chuyên nghiệp và lưu loát trong mọi tình huống, điều hợp trôi trảy mọi phần vụ làm cho khóa học thêm phần phần khởi.

Trước ngày lên đường dự khóa, một vài bạn hữu,

và ngay cả người bạn đời “Bè Trên” thân thiết của tôi cũng đã bảo tôi: “Anh già rồi, nên nghỉ ở nhà cho khỏe, đi đứng không vững, sợ chỉ làm phiền cho mọi người”. Tôi cũng thoáng có cùng chung ý nghĩ đó. Nhưng suy nghĩ lại. Tiếng gọi của Khai Phá, Tùng Nguyên, Huy Hiệu Rừng thế kỷ 21 làm cho tôi nao nức. Muốn học hỏi thêm nhiều điều mới lạ, bổ túc thêm cho kiến thức của tôi về sinh hoạt hướng đạo. Như bài “Luận Về Tuổi Xuân” của triết gia Samuel nói: “Tuổi xuân không phải là một chặng đời, nó là kết quả của ý chí, là đức tính của óc nhẫn nại! Không phải vì tuổi tác chùng chát trên vai mà người ta già nua. Người ta già, khi người ta xoay lưng trước lý tưởng. Âu lo, hoài nghi, sợ sệt, chán nản, đó là những năm tháng dài đằng đằng, nó ghi chúng ta xuống ba tấc đất, nó làm chúng ta thành ma dại, thân tàn trước khi chúng ta nhắm mắt”. (Samuel)

“Anh vẫn còn trẻ, khi anh vẫn còn biết ngạc nhiên, thán phục. Người trẻ, hẳn luôn tự hỏi- còn gì nữa? Hẳn mạo hiểm, và can đảm xông pha vào trận đời. Hẳn đánh bạc với cuội đời! Anh vẫn còn trẻ, khi anh vẫn còn hoài bão, cuu mang một lý tưởng, không vị kỷ và sống cho tha nhân, xây dựng bản thân mình và giúp ích cho đời”. Chọn một hướng đi cho lý tưởng của mình, như lời trưởng Cung Giũ Nguyên, khóa trưởng Bạch Mã Tùng Nguyên 1959, đã chấm dứt câu chuyện dưới cờ vào một buổi sáng đầy sương sa và gió lạnh. “Các anh chị, mỗi người hãy chọn lấy một ngôi sao trên trời, để đưa luồng cây của đời mình đi.

Thưa các bạn thân mến của tôi! Mỗi người trong chúng ta đang cuu mang chung một lý tưởng. Đã từng vểnh tai lắng nghe; “Sắp Sẵn” để vào đời, hành hiệp, và giúp ích. Tuổi đời không chần lỏ

được tuổi xuân của các bạn. Mọi nơi, mỗi lúc, mọi hoàn cảnh chúng ta đều chứng tỏ được là người hữu dụng khi lấy lời hứa và luật hướng đạo làm kim chỉ nam. Đường đi tuy khó, nhưng chỉ khó cho những ai còn ngại núi e sông. Chúng ta cần học hỏi thêm nhiều, tu thân thêm nữa, sống thực sự chí tình với nhau. Tôi xin chia sẻ với các anh chị câu chuyện như sau: Một người Phú Ông, một hôm nói với con trai của mình: “Con nên nhớ, ở đời sống tích cốc phòng cơ, vẫn chưa đủ. Con còn phải tích ân phòng oán, tích hữu phòng nguy, và không nên tạo kẻ thù. Dù vậy cũng không hoàn toàn, nên nhẫn nhịn mọi lời nói và việc con làm, con sẽ có cuộc sống thông dong tự tại hơn”. Đúng như sách học làm người có nói, “Trong hành trang trên đường đời của bạn, đừng quên mang theo ‘Lòng Nhẫn Nhịn’”.

Tuy vậy vẫn chưa đủ các bạn ạ! Tôi học hỏi được rằng. Hai thập niên cuối thế kỷ hai mươi và đầu thế kỷ hai mươi một, các nền khoa học và kỹ thuật đã khám phá, và phát minh nhiều tiện nghi mới để phục vụ cho đời sống của nhân loại. Nhưng cùng lúc đã nảy sinh nhiều vấn đề về tôn giáo và văn hoá trên nhiều phần đất của thế giới. Họ nhân danh quyền làm người theo chủ thuyết và tôn giáo của

họ, đã tạo ra biết bao là vấn nạn cho nhiều dân tộc trên thế giới đang phải đối phó. Những người thợ gặt làm sạch cỏ dại trên cánh đồng nhân loại còn quá ít, so với tiến trình cỏ hoang. Nếu không quyết tâm góp lực để ngăn diệt chúng. Không khéo chỉ cần vài thập niên tới, nhân loại sẽ làm một cuộc đời cư vĩ đại, để có cuộc sống an bình, hạnh phúc trên các hành tinh trong thái dương hệ của chúng ta chẳng? Và ngay trong sinh hoạt hướng đạo của chúng ta, một nan đề chưa được nói rõ là vấn đề giới tính. Có cách nào để ngăn chặn sự kiện đó, phải được xảy ra không? BP đã không dự liệu cho tình huống này, đây là một ung nhọt thời đại. Chúng ta có làm được gì? Và phải làm những gì? Nan đề này tôi xin dành lại cho các bạn tuổi trẻ đương thời. Các bạn sẽ là rường cột của phong trào hướng đạo trong tương lai. Các bạn chọn lấy một hướng đi khả thi, giữ vững tinh thần nguyên thủy của lý tưởng mà chúng ta đang theo đuổi.

Chúng ta tự hỏi hành trang của chúng ta được trang bị để lên đường đã đủ chưa? Hay càng lúc mỗi thêm nặng trên đôi vai làm người Trưởng của chúng ta phải ngã quỵ? Ước mong sao đời sống của chúng ta được như kiếp sống của cánh chim đại bàng, khi già nua được thay lông đổi cánh để rồi tiếp tục lướt

sóng trên trời cao – mà chúng ta cần có để tiếp nối hoài bão chăn luyện cho các em.

Tôi cầu xin cho mọi người chân cứng đá mềm. Với lòng kiên dũng hầu vượt qua mọi chận đường hiểm trở, nên nhớ đừng thấy khó mà mau chân lùi. Những hình ảnh và cảm nghĩ thân thương Tùng Nguyên 7, sẽ được giữ đậm nét trong tâm khảm của tôi đến cuối đời.

Ngày 20/7/2013

Trâu Las Vegas

Mới hơn 8 giờ sáng tia nắng mặt trời đã bắt đầu gay gắt chiếu xuống nông trại Alegre trong lúc chúng tôi đứng nghiêm chào cờ. Tôi cảm thấy mồ hôi rỉ dài từ bả vai xuống lưng. Liếc nhìn quanh liên đội Tùng Nguyên VII gần trăm thầy trò cùng đứng dưới cái mặt trời chói chang kia, tôi tự hỏi tại sao chúng tôi bỏ 7 ngày thời gian quý báu để tới cái trại nóng cháy da trong vùng rừng núi này?

Băng Rừng có thể quyến rũ chúng tôi đến vậy sao?

Dường như tôi có duyên với Hướng đạo. Ngày còn bé ở VN, thấy các anh lớn trong gia đình mặc đồng phục hướng đạo thật oai, tôi thắc mắc hỏi hai anh thay đồ đi đâu, làm gì nhưng không anh nào trả câu hỏi thỏa ý con bé.

Khi các anh sửa soạn đi cắm trại xa nhà, tôi đòi đi theo nhưng Bố tôi nói hướng đạo chỉ có con trai thôi, con gái không được đi. Tôi giận dỗi xịu mặt xuống thì ông dỗ:

- Thôi thôi để lát nữa Bố chở con lên thăm hai anh, đừng giận nữa!

Thế là tôi vội vàng đi thay đồ ngồi chờ được chở đi. Bố đeo tôi sau chiếc xe gắn máy, chạy vòng vèo qua đèo Rù Rì ra khỏi thành phố tới một khu rừng nhỏ nơi các hướng đạo sinh đang cắm trại. Những túp lều xanh được căng đều dài theo con suối trông rất gọn gàng và tươi mát. Chúng tôi tới nơi đang lúc các anh đang lúi húi lo bữa cơm trưa, mấy lon thịt hộp Bố tôi mang theo được chiếu cố tận tình. Bữa cơm trưa đạm bạc nhưng ngon miệng lạ lùng.

Sau buổi trưa, Bố đưa tôi đi bộ dọc theo con suối lên gần nguồn nước. Ông chỉ cho tôi những

khóm lan rừng mọc bên mấy gốc cây cổ thụ, tiếng nước róc rách, rừng xanh thăm thẳm vắng vắng tiếng hát của các anh vang vang làm tôi có cảm tưởng mình đang đi lạc vào một thế giới khác, một thế giới đẹp hơn thực tế tôi đang sống hàng ngày. Những đoạn đường vướng mắc dây leo đại Bồ nắm tay kéo hoặc nhắc bổng tôi qua. Xa xa thỉnh thoảng vang lên tiếng vượn kêu chí chèo gây lên cảm giác rờn rợn nhưng tôi cảm thấy an toàn khi có Bố tôi bên cạnh. Cái cảm giác rờn rợn đầy thích thú khám phá mê hoặc làm tôi gần như không biết mệt, mãi miết bước theo vết chân của Bố tôi.

Chuyến đi đó để lại ấn tượng mạnh trong tâm con bé. Nguồn đam mê đi bộ trong rừng, leo đồi lội suối bắt đầu từ thuở ấy. Trong vòng trời thiên nhiên tôi cảm thấy như mình thoát khỏi đời sống thực tại dù chỉ trong vài phút.

Về sau cuộc chiến VN ngày càng gắt gao hơn, các anh tôi không còn dịp đi cắm trại trong rừng nữa vì không còn an toàn nữa. Mả tôi không cho các anh đi sinh hoạt xa nhà. Bà đang cố gắng che chở các con trong cơn bão sắp tới cho vận mệnh quốc gia.

Rồi gia đình tôi cũng bay xoáy như triệu triệu gia đình VN trong cơn lốc 75. Tôi rời xa khỏi vòng tay cha mẹ sớm hơn dự định, xa thành phố biển và xa cánh rừng xanh. Tất cả lùi vào quá khứ để bên ba cho cuộc sống hiện tại, tương lai.

Cho tới khi tôi bắt gặp lại màu áo đồng phục hướng đạo ngày xưa.

Lúc đó tôi đang dạy tiếng Việt trong trường Việt Ngữ Văn Lang. Thường thường tôi ra về ngay sau buổi học, nhưng hôm ấy thầy cô có hẹn đi ăn trưa nên tôi nán nã ở lại chờ đi chung.

Những cánh áo đồng phục ấy trong một thoáng đã đưa tôi về cánh rừng xanh với dòng suối có hoa lan đại ngàn xưa. Lòng tôi chao đi với kỷ niệm đẹp ngày thơ ấu. Thời gian như đọng lại trong giây phút ấy.

Hỏi thăm mới biết đó là đoàn Vạn Kiếp của San Diego. Các anh Trưởng đang xây dựng lại với mục đích cho con em người Việt vùng San Diego có nơi sinh hoạt lành mạnh theo chương trình Hướng đạo. Đoàn Vạn Kiếp mượn sân trường sau giờ học làm điểm hẹn sinh hoạt.

Tôi mang hai đứa cháu mới ở VN xin gia nhập đoàn. Thằng cháu trai từ ngày vô đoàn đã thay đổi đến nỗi ai gặp cháu cũng mừng cho tánh tình ngày càng vững hơn của nó. Trưởng Khánh tận tụy thức tới 2 giờ sáng kèm cặp cho nó học thuộc bài trong đêm Tuyên Hứa. Nhìn vẻ mặt hân hoan của nó hôm sau Lễ Tuyên Hứa tôi rất cảm động với nhiệt tình của các anh trưởng đoàn.

Tôi tập tễnh phụ hướng dẫn các em đoàn Ấu. Tới khi chị trưởng đoàn bận rộn với nhu cầu gia đình chị trao lại Ấu đoàn cho tôi. Tôi lãnh trách nhiệm cho đến khi anh Mỹ - anh cả của đoàn - bảo tôi ghi danh đi học Bằng Rừng.

Tôi thắc mắc:

- Bằng Rừng là gì hả anh?

Trưởng Mỹ nháy mắt:

- Ô, Bằng Rừng rất có thanh thế. Hay lắm!!
Hồi trước 75 chỉ có vài Hướng Đạo VN có được Bằng Rừng thôi.

Anh bồi thêm:

- Hồi ở VN phải được tiến cử mới được đi

học Bằng Rừng đó nhen. Học ở VN khó khăn hơn ở đây rất nhiều.

Anh hiểu tâm lý của tôi. Nghe chữ “Rừng” là tôi chú ý ngay. Thêm vào đó chữ “khó khăn” làm tôi tò mò thêm.

Càng tìm hiểu về cái Bằng Rừng càng gây nhiều thắc mắc. Và lại, còn những mấy tháng nữa mới tới ngày nhập khóa, tôi ghi danh, tự nhủ sẽ còn thời gian tìm hiểu thêm, lo gì.

Cho tới ngày lên đường tôi cũng chưa thấu hiểu về Bằng Rừng mấy, chỉ loáng thoáng hiểu đó là một chuyến đi thử thách.

Và bây giờ dưới ánh nắng gắt gao, dưới sự hướng dẫn của anh đội trưởng, với những thôi thúc của công tác đội, công tác cá nhân, tôi tự hỏi tại sao mình đứng đây? Tôi có thể xử dụng 7 ngày vacation này hưởng thụ ở Hawaii hay một nơi lý tưởng du lịch nào đó. Có chi tôi chui vô cái rừng bụi bặm, ở chung với hơn 10 người khác trong cái cabin hạn hẹp.

Có hôm lại mang ba lô đeo thêm lều, túi ngủ để nằm ngoài trời, mặc bộ đồng phục 7 ngày không giặt giũ này? Tôi có thể bước ra khỏi trại

bất cứ lúc nào, nguyên do gì giữ chân tôi ở cái trại nóng nực hâm hấp này?

Giờ giấc của chúng tôi được chia ra chặt chẽ. Giây phút ăn uống tận dụng tối đa, cà kê là trễ giờ. Có lúc tôi muốn ba gai, đồ lý, nhưng nghĩ tới các bạn đồng đội tôi ép mình vô kỷ luật để không vướng bận cho cả đội.

Bây giờ tôi thuộc lòng 10 điều Luật Hướng Đạo Việt Nam. Điều khó nhất cho tôi vượt qua là điều số 4: Hướng đạo sinh là bạn của mọi người.

Làm bạn với người tốt dễ thôi, làm bạn với kẻ xấu thật không dễ tí nào.

Sau biến cố 75, tôi gần mất đi sự tin tưởng với những ai có uy quyền.

Tinh thần cao cả của các trưởng hướng đạo giúp phục hồi phần nào niềm tin này và đây cũng là yếu tố giữ chân tôi trong tập đoàn.

Sự hăng hái của các trưởng ban tham mưu và ban giảng dạy làm liên đội Tùng Nguyên VII chúng tôi rất khâm phục. Một mỗi dưới cơn nóng oi ả, chúng tôi ngồi gật gù nghe giảng trong khi các anh chị giảng viên làm đủ mọi cách gây hứng thú giúp chúng tôi chống cơn ma ngủ gật.

Có lúc anh Trưởng Đệ hỏi:

- Ngồi trong nhà sao các anh chị mang mắt kiếng đen làm chi?

Trời ạ, anh vờ ngây thơ không biết chúng tôi ngủ gật nên phải mang mắt kiếng đen hay sao?

Tôi tự hỏi họ có phải uống thuốc caffeine hay sao mà lúc nào họ cũng “on” thế?

Ngày cuối cùng chúng tôi được đi phép 3

giờ đồng hồ ra biển. Thoát vòng kỷ luật nên chúng tôi ca hát đùa giỡn ồn ào trên xe bus. Liếc qua hàng ghế trên, tôi thấy anh đội trưởng nhất Hoành tựa đầu vào khung cửa sổ nhắm mắt ngủ gật. Nét mặt nhọc hằn lên khuôn mặt anh.

Trách nhiệm của anh là bao lo tổng quát tất cả chi tiết điều hành cho cả đoàn. Bất cứ vấn đề gì anh đội trưởng không giải quyết đều được giao lên cho đội trưởng nhất nên lúc nào anh cũng phải tỉnh táo chu toàn trả lời thắc mắc của mọi người.

Trong thoáng giây, tôi cảm động ướm mắt nhiệt tình chất ngất của anh.

Tôi cảm phục tinh thần của anh chị trưởng trong ban tham mưu và giảng dạy. Họ tình nguyện bỏ ra biết bao nhiêu thời gian tâm huyết để hướng dẫn, trao lại kinh nghiệm cho chúng tôi, cho ngọn đuốc thiêng hướng đạo Việt Nam bùng cháy mãi mãi.

Người sáng lập hướng đạo - Ông Baden-Powell- có hoài bảo rằng hòa bình sẽ đạt được trên thế giới nếu tinh thần hướng đạo lan tràn trong tâm hồn mọi người.

Tôi chợt hiểu nguyên nhân thúc đẩy chúng tôi cùng nhau đứng dưới ánh nắng như thiêu này.

Chúng tôi đang chứng kiến và nhận được món quà quý giá từ các anh chị Trưởng.

Đó là cái đẹp của tình thương yêu.

Luật tự nhiên của cái đẹp là sự truyền bá.

Truyền bá tình thương yêu là ảnh đích của tinh thần Hướng Đạo.

I got it!

“Quân lính cốt hòa-thuận, không cốt đông; cốt tinh-nhuệ, không cốt nhiều. Người khéo thắng là thắng ở chỗ rất mềm-dẻo, chứ không lấy mạnh đè yếu, nhiều hiếp ít”

Vua Quang-Trung

One Week of Wood Badge

Ngô Khánh

First I want to thank the dedicated Staff of Tung Nguyen VII; you all are truly amazing people. As participants we make personal sacrifices to take a week off to attend Wood Badge, but sacrifice made by each staff member is truly appreciated. Thank you to all the participants who's energy and enthusiasm made the training so much fun. Thank you to my Bear Patrol and Betsy Crandall, I love you guys.

As I reflect on the week spent at Wood Badge there are many wonderful memories that come to mind. I feel so lucky to have met so many wonderful people. The one common theme in all my memories is laughter. I don't remember a one week stretch where I laughed out loud as the week spent at Tung Nguyen VII. Be it during washing dishes or working on our project, laughter was a constant during the whole week. There is a Yiddish Proverb that says "What soap is to the body laughter is to the soul". I came home refreshed and feeling reenergized. We all need to include laughter in our everyday life, sometimes we forget how important it really is.

Many of my friends and family ask me why I dedicate so much time to scouting? It's not like I have a child in the program. My quick and simple answer back is that it's "fun!", but the truth is there is so much more to it. It's the personal satisfaction that knowing that I am making a difference in the lives of the scouts I come into contact with. I know this to be true first hand.

I started in scouts when I was 12 years old; I stopped scouting at age 21 and did not return to it until 13 years later. During the three years I have been back, I started to realize the true impact scouting has had on my life. I am able to trace back many of the soft skills that I have developed over the years started in scouting. A good education is a must, but it's the leadership, communications, presentation skills that will really differentiate one in the work place. All the camping trips and different experiences during scouting have made me more resourceful and well rounded. Although I never earned the rank of Eagle, one of the merit badges I did earn was personal management. One of the requirements was to go to a bank and ask about career opportunities. The bank that I went in to? Bank of America. I have been working for them for 19 years now and I attribute the start of my career to scouting.

What all of you are doing as leaders is so very important to the lives of the scouts. Don't underestimate the impact you have. We all have obligations but PB says it best

"Try to leave this world a little better than you found it and, when your turn comes to die, you can die happy in feeling that at any rate you have not wasted your time but have done your best" -BP.

ĐI HỌC BẰNG RỪNG

Nguyễn Liêm

Cho đến nay 8 tuần lễ đã trôi qua sau khi Tôi và 64 ACE tham dự 1 tuần lễ khóa huấn luyện bằng rừng Tùng Nguyên VII - Trao Chuyển Đuốc Thiêng.

Thời gian cứ trôi qua nhưng tôi vẫn cảm thấy như là mình còn ở trong trại vậy đó, những kỷ niệm, những hình ảnh, những tiếng nói, vọng cười, những khuôn mặt thân thương của quý ACE (tất cả 64 người) từ già tới trẻ (senior to teens), có những ACE đã là Trưởng bao nhiêu năm, cũng có một số ACE còn mới trên con đường làm Trưởng và quý Trưởng (29 Trưởng kể cả Tr. Phú mặc dù trưởng bận công việc phải rời đất trại sớm) trong Staff của khóa Huấn luyện.

Trong vòng một tuần lễ, tất cả các trại sinh đã bắt đầu từ một em Sói con dưới sự dẫn dắt đàn của Akela, sau đó các em Sói con vượt qua cầu, qua suối, từ già Akela để được đón nhận vào Thiếu đoàn số 1 và phân chia về các Đội dưới sự hướng dẫn của Anh Thiếu Trưởng Trần Văn Long và Anh Đội Trưởng Nhất Vũ Xuân Hoàn cùng với sự giúp sức của các Trưởng Hướng Dẫn đội và các Trưởng trong ban Huấn luyện, cũng như dưới sự chăm sóc và chăm lo của các Trưởng trong Ban Nhà bếp, qua những chặng đường huấn luyện đầy thử thách, chông gai, mạo hiểm để trở thành những trưởng trong phong trào.

Thiếu đoàn số 1, Gilwell, các sinh hoạt dựa trên căn bản “Phương pháp hàng đội”. Các đội trong khóa huấn luyện bằng rừng được hình thành theo những thứ tự như sau : Beaver, Bobwhite, Eagle, Fox, Owl, Bear, Buffalo, Antelope, Raven and Hawk.

Ngay từ những ngày đầu huấn luyện, có một số

ACE chưa quen nên tinh thần hơi có xuống chút ít, nhưng rồi sau đó các ACE bắt đầu hiểu và thích thú, hăng say lên. Không có gì khó khăn đâu phải không Quý Trưởng? Chắc là Quý Trưởng còn nhớ trong tục ngữ ca dao Việt nam chúng ta là: KHÓ KHĂN LÀ “VÌ” LÒNG NGƯỜI NGẠI NÚI E SÔNG.

Thế là trong suốt tuần lễ huấn luyện, các ACE đã học được những gì? Lãnh đạo chỉ huy (leadership skills). Đâu có gì mới lạ phải không quý ACE, nếu các ACE đã đi học các lớp huấn luyện như In/ Outdoors, khóa huấn luyện chuyên môn về các ngành trong phong trào Hướng Đạo, hay trong bất cứ ngành nghề nào cần khả năng quản lý, tổ chức và chỉ quy đều được hướng dẫn về vấn đề này.

Sau khóa học, qua những bài giảng, qua các trò chơi, từ các Trưởng trong ban Huấn luyện, đã trang bị cho các ACE. Trở về lại thành phố nhà, trở về lại sinh hoạt ở đơn vị: Đoàn, Đội, Đoàn với khung trời bao la, mở ra trước mắt.

Các ACE sẽ tự hỏi rồi đây Quý Trưởng sẽ phải làm gì để chứng tỏ rằng chúng ta đã tiêu hóa (hay áp dụng) được những gì mà quý ACE đã học, đã được huấn luyện và đã hứa khi tự nguyện dấn thân vào phong trào.

Đã “HỌC” thì phải có “HÀNH”; hai chữ “HỌC HÀNH” luôn đi đôi với nhau phải không quý Trưởng?

Vậy thì sau 1 tuần lễ ở Trại huấn luyện Tùng Nguyên VII, quý Trưởng đã được học, trao đổi, thu thập qua những giờ lý thuyết, trò chơi.

Giờ thì phần sau “HỌC” là “HÀNH “ đó.

Nếu chỉ có “HỌC” mà KHÔNG có “HÀNH” thì cũng như là không.

LUÔN LUÔN NHỚ là “HỌC và HÀNH”

lúc nào cũng LUÔN ĐI ĐÔI VỚI NHAU:

“HỌC HÀNH”! “HỌC HÀNH”.

Đến với Tùng Nguyên, ACE đã có thêm nhiều bạn mới, kinh nghiệm mới, và tầm nhìn mới. Lời hứa và Luật Hướng Đạo là những lời thề mãi mãi trong đời.

TÙNG NGUYÊN VII--TRAO CHUYỂN ĐUỐC THIÊNG.

Xin Quý Trưởng hãy cùng nhau giữ cho “ĐUỐC THIÊNG” luôn mãi CHÁY BỪNG SÁNG.

Thân chúc quý ACE thành công trong công việc phát triển đơn vị mình, luôn giúp cho các em trở thành những công dân tốt trong xã hội và giúp phát triển phong trào ngày càng phát triển mạnh.

Viết tại thành phố San Jose, Aug-12-2013.

Liêm Nguyễn - Gà Rừng Tỉ Mỉ

Trầu từ bi - Đội Buffalo-Tùng Nguyên VII

Câu Chuyện Các Cú

Tổ Cú Của Tôi

Khi biết mình được thả vào đội Cú, tôi trầm nghĩ “Sao lại Cú nhỉ! Người ta thường chê “Hôi Như Cú” hay “Mất Cú Vọ”, chẳng có gì hay ho về Cú hết”.

Nhưng rồi chỉ qua buổi học đầu tiên về Communication, với lời lẽ nhỏ nhẹ, phong thái khả ái, Troop Guide Hằng đã giúp mọi người cảm thấy thoải mái, cởi mở. Và rồi trò chơi “Who Me” mới thật làm tất cả gần gũi nhau hơn. Trò chơi tuy giản dị nhưng kết quả lại vô cùng bất ngờ và mãnh liệt. Vài câu hỏi nhẹ nhàng của trò chơi tưởng như chỉ hời hợt, vui đùa nhưng đôi lúc đã đem đến những câu trả lời đầy xúc động. Nước mắt đã rơi, giọng nói bị nghẹn ngào, những bàn tay xiết chặt, những trái tim đến thật gần nhau...

Qua ngày thứ hai đã có người đề nghị kết nghĩa anh em. Tôi chẳng may già nhất nên được làm Anh 2.

Thứ tự của đội Cú như sau:

Cú Đầu Tiffany Hằng Tạ
Cú 2 Mai Đông Thành
Cú 3 Tống Diệu Liên
Cú 4 Đinh Tín tự Ben
Cú 5 Bùi Vân
Cú 6 Mạc Minh
Cú 7 Giang Hiếu
Cú Út Trần Phụng

Mỗi Cú đều có cá tính khác... người. Theo tôi nhận xét thì đại khái như sau:

Mai Đông Thành

Cú Đầu: rất nhẹ nhàng, vui vẻ, tận tâm giúp đỡ mọi người. First impression của tôi khi gặp Cú là nụ cười vui vẻ, thân thiện (tuy nhiên, đừng dại mà chọc Cú, không có gì bảo đảm đâu nhé...)

Cú 3: nhiệt tình đóng góp ý kiến, hăng hái gơ tay phát biểu, sẵn sàng giúp đỡ bạn đồng đội (Cú rất thuộc điều luật thứ 3 của HD)

Cú 4: chàng Cú này thì thật vô cùng đặc biệt. Tính nóng như Trương Phi, rất hăng hái trong

mọi việc... lao động, muốn là phải làm ngay, không cho làm là... quạu. Chàng nói chuyện thẳng băng, không cần hoa hòe hoa sói, phát biểu mạnh mẽ, nhiều khi cười bể bụng. Cú này bản tánh rất bộc trực, được nhiều người thương, nhưng chắc cũng chẳng ít người... không thương.

Cú 5: nàng Cú này tính tình rất trầm trầm, chu đáo, luôn xung phong những chuyện bản thân tôi rất thích... lảng tránh, như nấu cơm, rửa chén... Cô nàng cẩn thận từng công việc, không làm thì thôi, đã làm thì phải đến nơi đến chốn mới chịu.

Cứ thật dễ mến, ai gặp cũng muốn làm bạn.

Cứ 6: chàng Cứ này coi rất “phong độ”, con người đầy vẻ trang trọng, làm việc thì thật nghiêm túc, hết lòng. Cứ luôn hăng hái, để ý, chăm sóc các bạn đồng đội. Tôi rất mến Cứ Minh, con người đầy uy tín.

Cứ 7: chàng này cao lớn, đẹp giai, bản tính thâm trầm, hóm hỉnh. Tôi chịu cái tính làm việc sao cho gọn gàng, giản dị, tránh vẽ vờ (đôi khi đồng nghĩa với... làm biếng, hi hi) của Cứ Hiếu.

Cứ Út: Cứ này người Quy Nhơn, tính tình thật mộc mạc, dễ thương, khá ít nói nhưng siêng làm. Việc gì được nhờ cậy Cứ cũng vui vẻ nhận lời. Tôi nghĩ chắc khó có ai không thương cậu Út này.

Đó là hình ảnh tổng quát của Tổ Cứ, mỗi người một vẻ nhưng đều rất thương nhau. Một hình ảnh tôi nhớ mãi là buổi chiều thứ Năm khi tất cả staff và troop guides đều về lại “Tổng Hành Dinh”, mặc cho các trại sinh được tự do ở camp site. Bữa cơm chiều, khi Cứ Đầu Hàng đến chào từ giã thì không khí bỗng chùng hẫng xuống. Từng người liên tiếp phát biểu tình cảm, bắt đầu là Cứ 3 Liên, rồi đến Cứ 5 Vân, càng lúc lòng người càng buồn ngùi... Nhìn quanh, vài đôi mắt đã long lanh ướt....Tôi nhủ thầm “Các Cứ ơi, mình chỉ xa “mommy” có 1 đêm thôi mà...”

Cứ 2 Mai Đông Thành

ĐỂ CÓ NGƯỜI BẠN TỐT

Ai mà không muốn có những người bạn tốt, và mình cũng là một người bạn tốt của bạn.

Xin mời các bạn tham khảo những lời khuyên sau đây:

1. Phải thành thật, giữ chữ tín.
2. Có lòng quảng đại, rộng lượng, biết thương trọng bạn.
3. Lịch sự, nhã nhặn.
4. Không lợi dụng.
5. Phải trái phân minh.
6. Vui vẻ, cởi mở, nhanh nhẹn, đứng đắn.
7. Quan tâm và biết an ủi khi cần, cùng chia sẻ nỗi khổ, niềm vui với bạn.
8. Biết giữ gìn lời tâm sự của bạn.
9. Luôn luôn nên nhớ :

Tính ích kỷ, thụ động ,ganh tị, giả dối là con dao cắt đứt tình bạn.

Chúng tôi từ khắp nơi quy tụ về đây. Mặc dù không cùng tuổi tác và thời gian quen biết nhau cũng ngắn ngủi, nhưng chúng tôi đã cùng nhau trải qua những kỷ niệm, vui buồn khó phai trong cuộc đời Hướng đạo. Tôi thực sự may mắn đã tìm được những người bạn tốt đó và Tôi hy vọng rằng bạn cũng sẽ tìm được niềm hạnh phúc đó giống Tôi.

Bùi Tường Linh
Bear Tùng Nguyên VII

Trở Về Tùng Nguyên

Nguyễn Mạnh Kym

Để chia sẻ những suy nghĩ và vấn nạn khi tôi trở lại tham dự trại huấn luyện Tùng Nguyên 7, theo thủ bản Huy hiệu Rừng thế kỷ 21

“Nhật nhật tân” Mỗi ngày một mới: - Không tiến, ắt lùi.

Bằng khả năng hạn hẹp của bản thân, trong thế giới “sự biết và sự lạ” thật bao la, nên tôi thường luôn muốn học hỏi để thêm kiến thức và trau dồi nghề trưởng mà chính tôi đã tự nguyện nhận trách nhiệm để phục vụ trẻ em trong phong trào Hướng Đạo, cũng như để đáp ơn trả nghĩa các trưởng đã hy sinh dấn dặt tôi trong đời sống con, thiếu sinh và tráng sinh.

Do vậy mà tôi đã có mặt tại trại trường Rancho Alegre của châu: “Những Người Cha - Los Padres”, thuộc hạt Santa Barbara, nam California, để tham dự khoá huấn luyện Tùng Nguyên 7, do Ủy Ban Quốc Gia Hướng Đạo Việt Nam của trung ương Hội Hướng Đạo Hoa-kỳ tổ chức và đảm trách, ngõ hầu tìm được “cái mới” của chương trình huấn luyện trưởng HĐ thế kỷ 21, mà tôi được hiểu biết là hội HĐHK (HĐ Hoa kỳ) đã đầu tư hàng triệu mỹ kim để nghiên cứu và thực hiện . Khoá có ký hiệu: National Vietnamese Woodbadge course 999 – 13, từ ngày 23-6-2013 đến hết ngày 20-6-2013 .Trại Tùng Nguyên 2 tôi đã dự năm 1994 quả là qua cũ và thuộc thế kỷ 20, nên chi dự TN 7 là học hỏi thêm điều mới.

Trưởng giỏi giúp đoàn sinh giỏi: Trước tiên muốn trở thành trưởng Hướng Đạo, tất nhiên, chúng ta phải học để làm trưởng, tức

là theo các khoá huấn từ Cơ bản và tiếp lên Trưởng Hướng Đạo thực thụ. Trưởng là một người trưởng thành, lành mạnh và tinh nguyện tham gia công tác hướng dẫn các trẻ em đoàn sinh chuẩn bị và sẵn sàng cho một cuộc sống đạo đức, có luân lý bằng cách thấm nhuần học tập và thực hành những giá trị của Luật và lời hứa Hướng Đạo . Muốn có thành quả ấy, các trưởng chúng ta không gì hơn là chấp nhận huấn luyện và học hỏi, trao đổi những phương pháp và nghệ thuật cầm đoàn cho vững chãi và mỗi ngày một phong phú.

Sự học không bao giờ cùng và sự biết vô tận: Kinh nghiệm theo dõi và thực thi các sinh hoạt của một người trưởng Hướng Đạo, dù ở Việt nam hay ở Hoa-Kỳ là theo trào lưu tiến bộ của con người và sự thay đổi thực tế của trẻ em, các ban huấn luyện không ngừng chuyên tâm, chú trọng và luôn cố gắng nghiên cứu, hội thảo và cập nhật tài liệu và tổ chức huấn luyện để trang bị cho người trưởng đầy đủ khả năng dẫn đoàn, khi có nhu cầu, điều kiện và dịp thời.

Trong ý muốn cập nhật, và nhân vô thập toàn, nên tôi không do dự và vui thú ghi danh tham dự học tập để thâm nhập, khám phá ra những điều hay mới.

Qua một tuần nghe giảng giải các khoá về mục tiêu huấn luyện, ảnh đích và nhiệm vụ của phong trào HĐ, ý thức trách nhiệm và vai trò của người trưởng, tổ chức đoàn, hướng dẫn chương trình kế hoạch sinh hoạt đoàn đội, phương pháp ghi nhận ý kiến, phản hồi, tập hợp, rồi giải quyết và xây dựng đoàn, cộng

thêm những tâm lý trưởng và đoàn sinh v.v... tụ chung để đoàn thêm phong phú sinh hoạt sống động và sống lâu, với những chương trình và mục tiêu ngắn hoặc dài hạn. Tôi đã tìm ra những điều hay và lý thú, như sau:

Thoạt tiên là “Mới”, mới hẳn và mới toanh: chính hiệu thế kỷ 21. Quả đã không còn cái gì cũ.

Ban huấn luyện: Nhìn thấy được sự chuẩn bị nhân sự thật chọn lọc và đầy năng khiếu.

Khoá trưởng và phụ tá kinh qua trình độ hiểu biết, trách vụ giảng huấn và điều hành.

Huấn luyện viên luôn được chuẩn bị chu đáo từ bài vở và trợ huấn cụ, cũng như cung cách trình bày và giải đáp rất gọn. Trưởng tư vấn đội – troop guide – thật chuyên tâm, bên

đội trách nhiệm và trại sinh trong đội. Trưởng điều hành đoàn / đội trưởng nhất – Senior patrol leader – đầy tư cách và khả năng linh hoạt, kiên cường và tận tâm.

Cuối cùng là ban đời sống trong những bữa ăn thịnh soạn, no đủ và vệ sinh, đã giúp trại sinh luôn hăng hái chăm chỉ học hỏi.

Tổ chức khu trại: Đúng ra là ban huấn luyện và tổ chức đã tìm được và chọn một trại trường rất đẹp và phù hợp. Phong ngủ và đất trại ngoài trời rất tiện nghi và tiện dụng.

Phòng ốc sinh hoạt chung hay lớp học lại thích hợp đề tài với những học cụ và sinh hoạt liên hệ. Cùng những lớp và sinh hoạt ngoài thiên nhiên thoáng mát, gây ấn tượng thoải mái vui tươi.

Chương trình huấn luyện: Uyển chuyển nhịp nhàng đã tránh được những mệt nhọc và khó thấu đạt. Nhất là lãng phí thời giờ

. Đặc biệt là dồn những đề tài kích động vào những ngày đầu thích hợp tình trạng sức khoẻ và thư giãn vào những ngày kế tiếp, rồi hoàn toàn hứng thú vào ngày du ngoạn cuối khoá. Các trại sinh thật sự đã tuần tự theo các lớp và sinh hoạt thư thả thông suốt, nhịp nhàng từ đầu khoá tới cuối khoá, như được sắp xếp tiếp diễn không mệt mỏi và trình tự.

Đề tài huấn luyện đã được chọn lọc, hợp thời và nhất là hữu dụng cho nhu cầu đoàn sinh và trách vụ trưởng, chắc chắn dễ thi hành và áp dụng thiết thực. Tuy vậy, cũng phải công nhận một số đề tài, tiêu đề hầu như chỉ có thể áp dụng trong những chức vụ lãnh đạo đơn

vị lớn, như cấp đạo và châu., chứ không thực tế cần thiết cho một thiếu, thanh đoàn độc lập.

Chung kết:

Tùng Nguyên 7 là một trại khoá huấn luyện được tổ chức thật mới, với những chuẩn bị và trang bị về trại trường, nhân sự điều hành và những bài lớp giảng huấn thật cần cho những trại sinh để thực hiện và kiện toàn nghề trưởng HĐ. Đó cũng là một niềm vui, hạnh phúc và may mắn cho những trại sinh của khoá TN 7.

Trên đây chỉ là những nhận định và chia sẻ cá nhân khi kinh qua của một trại sinh già trở lại trại huấn luyện trong chí hướng học hỏi, trau dồi kiến thức HĐ, ngõ hầu tự kiện toàn bản thân và phục vụ phong trào.

Sau hết, Chân thành cảm tạ đến khoá trưởng và ban điều hành lần giảng huấn, và không quên bắt tay trái toàn thể quý trại sinh Tùng Nguyên 999 – 13. Chúc tất cả đều hân hoan hạnh phúc và thành đạt.

Trâu Tơ /TN7

Sói Vui Tính - Nguyễn Mạnh Kym

Nhật Ký Tùng Nguyên VII

Shirley Mỹ Phan

Ngày nhập trại với ba lô nặng trĩu...
Con nóng hê khiến mỗi bước nặng nề thêm!
Nơi cổng vào... được Anh chị chào đón..
Thấy các trưởng cười.. một mỗi chọt tan ngay!

Nhìn mọi người trật tự ghi danh...
Tôi cứ tưởng là ngày đầu lên Đại Học!
Lòng rộn ràng với bao niềm hăng hái..
Khoá Bể Rừng này tôi nhất định sẽ thành công!

Phấn son kia tuy chút phận nữ nhi hồng..
Tôi không ngại trèo non, cuốc đất!
Sẽ hết mình học hỏi điều hay..
Quyết đem về để diu dặt lại đàn em!

Buổi đầu tiên năm giờ thức dậy...
Trời chưa sáng..đã xếp hàng chờ lượt tắm...
Tiếng nhỏ to... xen lẫn với tiếng cười..
Tuy mới gặp..mà như quen biết từ lâu rồi!

Đôi vai gầy quấy một ba lô nho nhỏ...
Chân bước lẹ làng cho kịp lễ chào cờ!
Ánh nắng ban mai như là thông báo..
Hay hỗ trợ tinh thần cho buổi học đầu tiên!

Nhìn troop guides và si-táp (staff) nghiêm trang...
Tôi cứ tưởng như mình trong quân ngũ...
Thôi tiêu rồi... đòi trưởng nữ hiên ngang!
Đang suy tư chọt tiếng còi thổi dậy..
Thương ông trưởng Hoành đang phùng má trợn mang..
Chiếc thân nhỏ với cái sừng trâu tổ bố.
Ráng tu một hơi dài để cổ võ đàn em!

Rồi mọi người được phân chia thành đội..
Có tên Rừng để tiện việc xưng hô!
Mỗi đoàn nam nữ đồng đều..
Người dung không quen biết bỗng trở thành anh em!

Trường ta nhắc nhở mọi người..
Hòn ai nấy giữ chớ mà giỡn chơi!

Đoàn tôi gặp gỡ troop guide...
Đẹp trai cao ráo, đáng to như hùm!
Nhìn anh nghiêm nghị chẳng cười..
Tôi đây suy đoán.. chắc là muốn ra oai!
Hay là đang nhớ vợ nhà..
Cho nên bí xị mặt mày đen thui!
Tôi đây đã thí mạng cười..
Hết mình xả láng nhọc nhằn chẳng care!

Giờ chơi học thắt nút slide...
Ai ai cũng hào hứng vì sao quá dễ dàng!
Troop Guide hướng dẫn kỹ càng...
Vừa chơi vừa học mới là đạo sinh!
Cả team ghi nhớ nằm lòng..
Hàng đội tự trị mới là scouting!

Cả ngày nghe buổi thuyết trình.
Nào là “ảnh đích” dịch từ Vision!
“Ảnh” đâu chưa thấy..
Nhưng cái mộng thì ề rồi!
Tai nghe Trưởng giảng, mắt không nghe lời!
Đêm về nằm mộng thấy toàn đit mộng!

Đồng hồ mới gõ canh hai...
Mắt chưa kịp nhắm phải mau dậy rồi!
Chăn mền xếp vội, uniform chỉnh tề!
Ồi Giời... sao giống nhà binh..
Ba chân bốn cẳng chạy nhanh..
Bây giờ báo cáo nếu không bị thụt dầu!

Ngày nhì học tiếp không ngưng...
Buổi trưa làm rocket tranh đua ngoài trời!
Mọi người căng thẳng thần kinh..
Cũng may được giải trí, nếu không chắc bị khủng!

Ba ngày thiếu ngủ triền miên..
 Liếc ngang đồng đội cũng thăm thương như mình!
 Mấy anh thì ngáp vắng ngáp dài..
 Mấy cô nhăn nhó than phiền khổ thân!
 Học gì chẳng có break time, nhin luôn cả tiểu,
 bụng thì đói meo!
 Giải lao thì ít, giờ cơm cũng hợp hành!

Hôm nay trưởng có big games..
 Nhìn sơ thấy dễ thì ra phải đồng lòng!
 Team work áp dụng nếu không thua liền!
 Các anh các chị rập tâm..
 Bàn nhau hợp tác xong rồi mới ra tay!
 Trò chơi nhắc nhở mọi người..
 Chớ quên đồng đội mới dễ dàng thành công!

Tiếp theo trưởng lại thử tài..
 Cho ra GAME mới để thử lòng Anh em!
 “Thắng Là Thắng Hết Mọi Người”
 Các anh các chị hăng say..
 Chơi sao cho thắng..chẳng ai chịu nhường!
 Thế rồi trưởng Hoành khéo lời..
 Nhắc mười điều luật.. mọi người sắp re!

Sáng nay tranh thủ đi hiking..
 Hai đêm thử thách trên rừng núi cao!
 Ba lô tôi vác trên vai..
 Đi theo đội trưởng như là ra quân!
 Một dặm đường chẳng khó nhọc gì..
 Ca vài bài hát thế là đến nơi!

Mặc cho cơn nóng xé trưa..
 Anh em gắng sức làm xong project mình!
 Thuyết trình mỗi đội khác nhau..
 Nói về Hướng Đạo bao gồm Sói tới Thanh!

Trưởng nghe khoái chí gật gù vỗ tay!
 Hôm nay ngày cuối nộp bài..
 Troop guide hối thúc đề tài phải hay!
 Nhắc rằng, “ảnh đích” đi đầu,
 Vision ghi nhớ chớ mà quên đi..
 Hướng Đạo đường lối thẳng ngay..
 Anh em tiến bước trao truyền đuốc thiêng!”

Đèn pin loe loét mặt mờ..
 Vò đầu bút tóc viết gì cho hay?
 Canh ba tôi vẫn còn đây..
 Một tay đập muỗi, tay kia ghi bài!
 Chống cằm suy nghĩ lung tung..
 Chấn êm nệm ấm không nằm mà ra đây!
 Quên chồng, quên cả bầy con..
 Mục tiêu duy nhất là sao cho ra bài!

Năm đề tôi cũng làm xong..
 Troop guide duyệt xét khen hay quá trời!
 Bây giờ “ảnh đích” có rồi..
 Lòng vui rộn rã khoá Bằng Rừng đã gần xong!
 Tôi đây xin hứa với lòng..
 Hoàn thành trách nhiệm của người trưởng sinh!

Mong rằng các bạn khoá này..
 Quyết tâm giữ mãi đuốc thiêng sáng ngời!
 Rồi đây cũng sẽ có ngày..
 Anh em gặp lại ta cùng hàn huyên!!!

Shirley Mỹ Phan

Tự Trâu Nhí Nhảnh (Liên Đoàn Trường Giang)

Viết ngày July 4, 2013
 Tại San Jose, California

A Snapshot of Thoughts

I've been so hesitant to contribute to Tung Nguyen VII magazine simply because it's quite difficult personally to fully describe in words what transpired at the camp. But I am doing it now, even though only to share a snapshot of thoughts, for our Bear Patrol of course (J), but more importantly for this wonderful Scouting movement that I am so blessed and honored to be a part of.

The Tung Nguyen course is so intense yet full of laughter, engaging and captivating. Days are planned with non-stop activities that seem chaotic but yet at the end they all have meanings and make perfect sense. So here we are in our Bear Patrol, all seven of us, pretty much strangers to one another before. Anh Thắng, anh Bình, chị Linh, Hương, Khánh, Vy and me. At the end of Day 5, we've come to know one another and work together so well. Our Bear patrol has become a unified patrol with strong bonds among us. I would have never believed we could do that.

I could not say enough good things about the Staff at the camp, and our Troop Guide Betsey. They showed us by example and with their enthusiasm and energy for us and for the Scouting movement. The meaning of "Trao Chuyen Duoc Thieng" said it best. Betsey had been like a Mama Bear for us. We could

not have asked for a better Troop Guide. I would simply say Thank you to all the Tung Nguyen VII Staff. You took good care of us and delivered a training program with such high a quality that it will be hard to beat.

Again, while reality of work and family do not allow much time to reflect on this experience

fully yet, Tung Nguyen VII will stay with me and reverberate for a long time to come. Personally, I have learned many new skills at the camp that will help me become a better leader, an effective team member. I have met and made special friends.

Hope to see all of you again in the Scouting events to come.

Go Bears!!
Nguyễn Tuấn
8/19/2013
San Jose, CA.

Ở TRẠI BEAR LÀM GÌ?.....?

Bùi Tường Linh - Đội Bear

Bầy Bear đi trại Tùng Nguyên
Bear lo chụp ảnh, Bear làm thủ công.
Bear cao tài trí, não thông
Làm chiếc rocket bay ngay lên.....trời.
Nhưng bear có chút tuổi rồi
Tìm một bear trẻ, giúp mình bơm gas.
Bear này khéo léo, thật thà
Lúc nào cũng thấy tươi cười nhe răng.
Cô bear khoái chí cheers ầm.
Còn bear nhí nhất, thổi ngay một bài.
Bầy bear bận rộn một ngày
Chị bear tình nguyện, đi vào nấu cơm.
Cả đội ngồi quanh bàn tròn
Giúp nhau học tập với cùng Mama bear.
Mọi người vui vẻ ra về
Lòng còn lưu luyến nhớ hoài Tùng Nguyên.

“Sống không phải là ký-sinh trùng của thế-gian, sống để mưu-đồ một công-cuộc hữu-ích gì cho đồng-bào, tổ-quốc”

Phan Chu Trinh

Áp Dụng Kiến Thức Hình Thành Đội Trong Cuộc Sống

Hãy các bạn thăm dự Tùng Nguyên VII điều đồng ý là trưởng Phước và trưởng Đề đã chuyển giao cho chúng ta kiến thức rất thực tế về quá trình hình thành của một đội. Bài giảng thật là thú vị đến nỗi tôi quên cả ngủ gục: Forming, Storming, Norming và Performing. Trưởng Phước và trưởng Đề giảng thuyết phục đến nỗi tôi nhất định đem ra thực hiện trong cuộc sống hàng ngày.

Thế rồi tôi có cơ hội thực hành kiến thức hình thành đội đã học được từ Tùng Nguyên VII trong buổi tiệc cưới hai tuần trước đây. Sau khi chào hỏi và chụp hình với cô dâu và chú rể, gia đình tôi được sắp ngồi bàn số 34. Ban lễ tân đưa chúng tôi tới bàn. Lúc này

bàn đã có 6 khách; những người tôi chưa từng gặp mặt.

Những khách này, đang chuyện trò sôi nổi, bỗng dừng lại khi chúng tôi ngồi vào bàn. Trước đây, tôi chỉ ngồi yên lặng, thỉnh thoảng cười xã giao, rồi quay qua lo cho cô con gái út rượu 3 tuổi hay thằng con trai út quý tử 7 tuổi cho hết thời gian. Nhưng lần này, tôi biết ngay bàn của tôi từ

Performing trở lại Forming.

Nhớ lời giảng của hai trưởng, tôi quyết tâm đưa không khí của bàn trở lại Performing càng nhanh càng tốt. Tôi tự giới thiệu mình, vợ và các con. Rồi tôi hỏi thăm tên của các người khách: anh Mười, anh chị Tư, anh chị Năm cùng anh Ba. Gia đình các anh chị ra sao? Các anh chị ở tỉnh nào ở Việt Nam?...

Lúc này bàn tôi vượt qua giai đoạn Storming. Tôi áp dụng bài học thứ hai: Hỏi và Lắng Nghe. Vì cha của chú rể và cô dâu là những cựu chiến binh, tôi đoán các khách này điều là cựu chiến binh cả. Hỏi thăm cựu chiến binh về đơn vị và chiến trường xưa là giải đúng chỗ ngựa. Tôi hỏi thăm đơn vị của các cựu chiến binh và các chiến trận. Thế là cả bàn sôi nổi hẳn lên. Mọi người tham gia vào câu chuyện. Tôi chỉ ngồi nghe và chêm thêm câu hỏi khi không khí lắng xuống. Chỉ chừng 15 phút là bàn của chúng tôi trở lại Performing. Chúng tôi vui cười náo nức. Không khí của bàn như ngày Tết. Lúc tiệc gần tàn, chúng tôi hỏi số điện thoại của nhau để hẹn hò gặp gỡ khi có dịp. Từ chỗ không quen biết, chúng tôi trở thành những người bạn chỉ trong vòng vài giờ đồng hồ.

Sau bữa tiệc cưới, nhà tôi rất ngạc nhiên và khen tôi trở nên tích cực và năng động hơn rất nhiều sau khi đi dự trại Tùng Nguyên VII về. Tôi cười hỏi nhỏ: “Thế em có muốn tham dự trại Tùng Nguyên VIII lần tới không?”

San Jose, ngày 13 tháng 8 năm 2013

Đặng Thế Đức

TÂM TÌNH CÚ ÚT

Xin Chào Các Anh Chị Cú,

Trước hết em xin cảm ơn anh chị đã đi trước và mở đầu câu chuyện, hôm nay em Cú Út mới có đôi lời tâm sự cùng anh chị. Học hành thì em không tới đâu hết nhưng mà cũng ráng cố gắng nặn ra vài chữ cùng anh chị.

*Có duyên ngàn dặm cũng gặp nhau
Vô duyên gặp nhau không quen nhau*

Theo em thì chúng ta thật là có duyên tuy rằng trong vòng 7 ngày ngắn ngủi (cái này nói như trong phim chút xíu gọi là Tình 7 Ngày) nhưng tình anh chị em chúng ta coi như một nhà và sẽ mãi mãi chứ không chỉ là 7 ngày mà thôi, em thấy thật là

quý quá. Nhiều lúc nhớ lại khi nghe Cú đầu giảng bài thật là kỹ lưỡng và dzui dzẻ, anh chị em chúng ta có lúc cười thì cười hết mình và cũng có lúc buồn thì buồn ra nước mắt.

Tại sao chúng ta mới gặp nhau một vài ngày mà đã tâm sự những gì buồn vui trong cuộc sống? Là vì chúng ta đã hiểu nhau và coi nhau như anh chị em rồi. Làm gì chúng ta cũng nghĩ cho nhau và có ý nghĩa trong cái project mình làm. Chứng minh trước mặt là cái Water Rocket chúng ta cùng làm chung và có 8 sợi dây nối theo Rocket, chúng ta nối lên tình đoàn kết và tình anh chị em chúng ta cùng bay cao. “Ảnh đích” của chúng ta không phải thắng hay thua mà là tình đoàn kết. Trong 7 ngày đó không phải anh chị em chúng ta vui vẻ hạnh phúc mà quên đi những người đã bắt nhịp cầu và tạo điều kiện cho chúng ta. Em cảm thấy người chúng ta nên cảm ơn đó là STAFF là những người đã bắt nhịp cầu cho chúng ta. Staff, troop guides, ban ẩm thực...tất cả đều tuyệt vời!!

*Đầu sông cuối sông (4 Bắc Cali, 4 Nam Cali)
Mong ngày gặp lại, Nam Bắc một nhà*

8 chữ này cũng có ý nghĩa là 8 anh chị em luôn nha hihihhi....

Cảm ơn các anh chị

Cú Út Trần Phụng

Scouting Joke

Forgotten any essential equipment?

A Scout Leader noticed that his new Scouts were having difficulty getting organised for their first cook-out. He asked if they had forgotten any essential equipment.

“Yes, “ one boy replied. “My mother.”

Trại Tùng Nguyên

Trại “Tùng Nguyên!” Một cái tên nghe thật là lảng mạn và xa vời của một trại nổi tiếng và quen thuộc tại quê nhà. Khi ghi danh học khóa này tôi không biết quyết định của mình có đúng hay không nhưng nhờ anh Liên Đoàn Trưởng khuyến khích nên tôi cũng liều mạng ghi danh. Bỏ một tuần lễ làm việc và gia đình không người quán xuyến, quên đi những bồn phận và trách nhiệm hằng ngày để dự khóa học mà chưa biết sẽ học được những gì, nhưng tôi vẫn quả quyết là mình sẽ thu thập được không ít thì nhiều những điều hay của các Trưởng khác.

Buổi tối nhập trại với lòng hồi hộp và lo âu không biết mình có hoàn tất những điều kiện của trại này không. Chưa bao giờ tôi dám gồng mình đi dự một kỳ trại cả tuần lễ mà không biết nhiều về chi tiết về trại này. Thôi thì đành giao phó mặc trời đưa đẩy vậy! Tôi nghĩ ít ra thì mình cũng được tận hưởng những giây phút nghỉ ngơi hiếm có, khỏi phải lo âu thu xếp chương trình như những kỳ trại dành cho các em trong quá khứ.

Ngày đầu tiên cũng như các trại sinh khác, tôi còn rất ngỡ ngàng. Những thủ tục nhập trại, phương pháp lập hàng đội, nghi thức chuyển từ Ấu lên Thiếu tất cả đi qua thật nhanh chóng. Ngồi chung với những đội sinh lần đầu tiên mới gặp mặt, mỗi người một tính tình đến từ mọi nơi. Khác nhau về hoàn cảnh, trình độ học vấn, kinh nghiệm trải đời. Đội tôi cũng trải qua những giây phút không thoải mái vì bất đồng ý kiến về nhiều vấn đề nhưng tất cả mọi người đều có chung một chí hướng là học hỏi và hoàn tất nhiệm vụ được giao phó trong khóa học. Sau vài ngày tìm hiểu và thông cảm, sự khác biệt giữa các thành viên trong đội đã được hạn chế, tình đồng đội gắn

bó hơn, mọi người đối xử với nhau tế nhị và nhiều thân tình như anh em ruột thịt.

Trại Tùng Nguyên 7 cho tôi có cơ hội quen biết rất nhiều Trưởng, có những người tôi chỉ nghe tiếng, ngưỡng mộ mà chưa được gặp. Một điều lý thú là trong đó có chị Hằng Troop Guide của đội. Chị Hằng là người tôi làm việc chung ngoài đời rất nhiều năm nhưng chưa bao giờ có cơ hội gặp mặt. Chúng tôi làm việc, nói chuyện qua phone và email, tình cờ biết mặt nhau nhờ kỳ trại này. Chị Hằng Troop Guide của đội tôi lúc nào cũng vui vẻ, hòa nhã với mọi người. Chị cố gắng giúp các anh chị em trong đội hoàn tất những điều kiện đòi hỏi của khóa học. Tính tình hoạt bát, vui tươi và trẻ trung của chị đã mang lại nhiều sinh khí cho đội. Chúng tôi thấy đội mình thật là may mắn có một người hướng dẫn viên xuất sắc như chị Hằng. Thành thật cảm ơn chị đã dẫn dắt tụi em đi qua nhiều chặng đường thử thách của khóa học.

Người gây ấn tượng thứ hai trong khóa học phải nói là anh Hoàng SPL của Thiếu Đoàn Số 1. Các bạn bè của tôi thường nói tôi có một giọng cười bắt hủ. Từ ngày nhập trại tôi mới biết giọng cười của anh Hoàng còn bắt hủ hơn tôi. Anh có một tiếng cười thật đặc biệt, thoải mái và quyến rũ làm mọi người vui lây. Có những cuộc vui đầy đủ các anh chị em xum họp. Chỉ cần nghe tiếng cười là tôi biết có anh Hoàng đang ở trong đám đông. Ngoài tiếng cười đặc biệt anh còn là một huynh trưởng làm việc rất tận tâm. Bất kể ngày đêm anh luôn luôn có những mảnh giấy trên tay sẵn sàng làm việc bất cứ lúc nào. Những buổi tối khuya khi mọi người được về cabin ngủ, với đôi mắt đỏ cay xè vì thiếu ngủ, anh cũng vẫn lảng xảng chạy tứ phía để giải quyết những chuyện khó khăn trong ngày. Ngay cả lúc đội

được ra biển vui chơi thoải mái anh cũng phải mang theo một tập hồ sơ dày cộm để tính toán công việc cho khóa học. Mọi chuyện diễn tiến trong khóa học đều được anh sắp xếp một cách tài tình, khéo léo uyển chuyển theo dự án ấn định của Ban tổ chức. Anh thật xứng đáng là con chim đầu đàn của các Đội. Xin cảm ơn anh Hoàn đã tận tâm dẫn dắt tụi em trong khóa học này.

Còn rất nhiều Trưởng, tất cả những Trưởng trong Ban Tổ Chức, Ban Huấn Luyện, Ban Báo Chí, Ban ẩm Thực cũng như những Trưởng đứng đằng sau bóng tối tổ chức cho khóa học đều vui vẻ, thân mật và nồng nhiệt làm tôi có cảm tưởng đây là một đại gia đình không có nhiều khoảng cách. Lúc nào cần đến, các Trưởng đều hưởng ứng rất nhiệt tình sốt sắng và vui vẻ giúp các trại sinh trải qua những giây phút khó khăn, quên mệt mỏi nhất là những lúc thời tiết nóng bức, thiếu ngủ vì thời khóa biểu eo hẹp không có nhiều giây phút “down time.” Nhiều Trưởng đã hy sinh rất nhiều thời gian, công sức để khóa học được thành công mỹ mãn. Tôi rất cảm phục các Trưởng đã “hy sinh vì đại nghĩa” bỏ nhiều công sức cho kỳ trại này.

“Một con én không làm được mùa xuân.” Tôi rất khâm phục Trưởng Long, khóa

trưởng đã tuyển lựa được nhiều “ tài tử giai nhân,” các Trưởng giúp Thiếu Đoàn Số 1 không những tài giỏi mà còn có nhiều đức tính tốt đúng tinh thần của người Hướng Đạo. Xin chân thành cảm ơn tất cả các Trưởng đã cho tôi cũng như các trại sinh khác một kỳ trại đầy ấn tượng khó quên trong đời.

Trại Tùng Nguyên 7 tuy dài mà ngắn, tuy vui mà cũng có những chuyện xích mích hiểu lầm nhau. Nhưng hình như có một nguồn sinh lực vô hình nào đó các Trưởng đã truyền cho chúng tôi mỗi ngày bắt đầu với sự vui nhộn và đầy chân tình của bài hát “Back to Gilwell”. Chúng tôi đến từ bốn phương trời nhưng cùng chung một chí hướng, giúp thế hệ các em sau này trở thành người công dân hữu ích cho xã hội.

Nhìn lại chặng đường 2 năm vừa qua từ khi tôi nhận chức làm một trong các Trưởng của Liên Đoàn Vạn Kiếp, San Diego, những gì tôi làm cho các em trong đoàn chỉ là những hạt cát trong sa mạc so với những sự hy sinh, tận tâm đầy nhiệt huyết của các Trưởng dành cho chúng tôi trong trại Tùng Nguyên 7. Khi tuổi xế chiều gần về hưu tôi muốn kiếm một niềm vui nào đó để thấy cuộc đời mình còn một chút gì có ích lợi cho người, không bị guồng máy của xã hội loại bỏ. Niềm mong ước của tôi không cần cao xa như san rừng lấp biển, chỉ cần thay đổi cuộc đời của một em HDS cũng đủ để thấy bước chân đi trên cõi trần của mình là hữu dụng. Không có cuộc vui nào sang trọng và đầy ý nghĩa bằng cuộc vui với các anh chị em Hướng Đạo. Một cuộc vui có nhiều “ảnh đích” và cùng các Trưởng “Trao Chuyển Đuốc Thiêng” để giúp phong trào Hướng Đạo Việt Nam ngày càng tiến mạnh.

Tôi sẽ đem tất cả những gì đã học hỏi được để truyền lại cho các em. Tôi cũng xin cất giữ mãi mãi những kỷ niệm đẹp đẽ của khóa trại này trong lòng, như để đánh dấu một bước đường quan trọng mà tôi đã đi qua trong cuộc đời của một trưởng Hướng Đạo.

Cú Vân Bùi

A little Joke with Tung Nguyen VII Closing Ceremony

On the closing ceremony, it was hot; temperature was around 80°C. Standing in front of Gilwell gate, people were chattering and laughing. Suddenly we heard the call of SPL, each patrol entered into Gilwell gate. Maybe the bright sunlight caused my eyes blurred; hence, when

Bao Cong's Supreme Court

looked up, I saw a line of people in uniform and rods. The picture of Supreme Court of Bao Cong in Taiwanese movie, “Justice Bao” just popped up in my mind. But they were not knocking down the rods and said “U...y.....V...õ...” to scare people. It took me a while to recognize them as “Trời Ôi” guys (oops, Troop Guide).

After a long time under the hot weather, everyone was too tired. Suddenly, a skinny guy stepped out from “Trời Ôi” group. He walked slowly to midfield and then made a riding horse stance. Both hands were slowly reached out one by one with five fingers outstretched. Everyone

was silent, not knowing what he was going to do or launch any attacks.

Suddenly, he said: “Từ... từ..... Từ... từ...”

Finally, a break-up time had been come; each patrol headed out Gilwell gate, shook hand and hugged each camp-staff. Some participants cried

Troop Guide - Trời Ôi Group

emotionally because of good relationship bonding within seven-day training. During a farewell hug to a Chinese instructor, I saw his eyes with tears too. I was surprise to ask him: “Why do you cry?” He took a while and then whispered into my ear: “Thúi quá!” Oh, it was a heady smell to burn his eyes, not his crying tears. I was trying to clarify to him that everyone took a bath every night. Guessing I was not happy, he said with a little hesitant: “You did, but ...but... not your uniform.”

Nguyễn Liêm

Chuyện vui: **Thuật Ngữ Tùng Nguyên VII**

Chánh Việt

Những anh chị em Trưởng Hướng Đạo tham dự khóa học Tùng Nguyên 7 rất vui tính và nhạy cảm với những chuyện gây cười. Có lẽ do thấm nhuần điều luật số 8- Scout is cheerful, cho nên bất cứ một chi tiết khôi hài nhỏ nhặt nào, các anh chị em đều không bỏ qua để có dịp cười cho đã. Có lẽ nhờ vậy mà tinh thần mọi người đều giữ vững để vượt qua những căng thẳng về nội dung và khối lượng công việc mà khóa học yêu cầu.

Sau đây là một số từ ngữ mà chỉ có ai tham dự khóa học Tùng Nguyên 7 mới hiểu được và phì cười mỗi khi nhắc đến.

Ấy: Đây là một từ đặc biệt mà Trưởng Nguyễn Tấn Đệ thường nói ở cuối câu. Có lẽ anh muốn nói “right?” nhưng do thói quen hay sao đó mà anh nói trại qua thành chữ “ấy”. Lần đầu tiên thì mọi người há hốc ra khi nghe, lần thứ nhì thì cả lớp cùng cười và từ đó trở đi từ “ấy” này được dùng để ám chỉ anh Đệ và nó được dùng bất cứ lúc nào.

Ảnh đích: Nguyên thủy từ này rất được Khóa Trưởng Trần văn Long tâm đắc mà dùng để dịch chữ “vision” trong syllabus của BSA. Từ ngữ “ảnh đích” được mọi khóa sinh dùng trong bất cứ trường hợp nào để gây cười. Trưởng Martin Phước Phạm... “chiết tự” và cho biết “ảnh đích” hoàn toàn khác với “đích ảnh” và một Trưởng khác đề nghị muốn nhìn thấy ảnh đích của mình thì phải...soi gương mới thấy được. Lại còn có chuyện một đội nọ đã chụp một tấm hình với toàn

đội quay lưng lại để cho bà con thấy... “ảnh đích” của đội mình. Thật là...quá đáng cái đội ... mắc dịch này; nói như vậy cũng không ngoa vì sự lạm dụng chữ nghĩa để chọc cười đã trở thành một bệnh dịch ở trong khóa.

Trời ơi: Từ này được dùng để chỉ các Troop Guide. Trong một buổi học cần nhiều trò chơi để minh họa, các Troop guide được SPL gọi lên nhiều lần

để thông báo. Đến một lần nọ, một Troop guide (Trưởng Hằng) buột miệng kêu lên “Trời ơi”(kêu gì mà kêu hoài dzậy!). Cả lớp nhao nhao lên “Trời ơi” để gọi các Troop guide và cùng nhau cười ha hả. Từ đó mọi người không gọi Troop guide mà chỉ gọi “Trời ơi”!.

Bóp hoài: Đây là phiên âm tên của đội Bobwhite. Có lẽ khóa Tùng Nguyên nào tên của đội này cũng được đưa ra chọc cười, nhất là mỗi khi làm tiếng reo của đội như “Bóp hoài ...chưa đã!”, Bóp hoài ...phê quá !”...

Cú đầu: Đây là tiếng gọi của đội Owl. Lúc đầu “Cú” còn mang dấu, về sau gọi riết ...quên cả dấu. Tiếng gọi của đội Cú được cả trại đáp ứng một cách nồng nhiệt mỗi khi Đội trưởng của đội này bắt đầu gọi đội mình. “Cu đầu, cu đầu – Cu đây, cu đây”... Tiếng gọi vang cả núi rừng !!!

Đi cầu chậm chậm:Trong buổi lễ lên đoàn vào buổi chiều ngày thứ hai của khóa học, các khóa sinh từ Ấu lên Thiếu phải làm nghi thức qua cầu. Akela Martin Phước Phạm dặn dò các khóa sinh “các Trưởng đi cầu thì nhớ đi chậm chậm”. Cả lớp cười ồ lên và đáp “đi chậm mới phê chứ !!!”. Có lẽ vì nói quá ngắn gọn nên lời dặn dò của Trưởng Phước thiếu mất mấy chữ quan trọng nhằm mục đích dặn các khóa sinh đi chậm để Thiếu Trưởng có thì giờ chào đón từng người.

QM Huy: Đây là viết tắt của Quarter Master HuyTrần. Mọi người không thích gọi chức vụ của Trưởng Huy một cách nghiêm chỉnh vì phải uốn môi uốn lưỡi khó khăn nên một cách đơn giản là “Cu Em Huy” và kèm theo đó là một nụ cười.

Từ Từ: Mỗi khi bước ra sân, câu nói đầu tiên của Weather man Trần Anh Kiệt rất khoan thai mà nói lên hai chữ này. Mọi người đều nôn nóng nghe và thấy chiêm tinh gia... đại tài về thời tiết nói gì và làm gì vào buổi sáng. Một hôm anh dự đoán trời sẽ mưa trong một buổi sáng nắng chói chan, mọi người hơi thất vọng ; bỗng đâu một cơn mưa xối xả từ vòi phun nước đổ lên đầu các staff . Từ đó, mỗi khi Trưởng Kiệt bước ra sân là mọi người nhao nhao “Từ từ, cứ từ từ !!!”

Đội Trưởng Nhất, xin hãy tiếp tục: Mỗi sáng, sau khi tập hợp xong để chuẩn bị chào cờ,

Đội Trưởng Nhất Vũ Xuân Hoàn báo cáo Thiếu Trưởng Trần văn Long đoàn đã tập hợp và hỏi xem có việc gì thông báo không thì Trưởng Long chỉ lặp lại câu nói trên. Câu nói nghe qua rất bình thường nhưng nghe hoài cũng khiến anh chị em bật cười và đôi khi còn trả lời dùm Thiếu Trưởng nữa.

Còn rất nhiều từ gây cười nữa, tuy nhiên không được số đông sử dụng do đó chúng tôi không liệt kê ra đây.

Chúng tôi ghi nhận những sự kiện và những câu chuyện vui quanh khóa học Tùng Nguyên 7 với suy nghĩ sự khôi hài và tính lạc quan là một bản sắc của người Hướng Đạo. Nhiều anh chị em rất nghiêm trang trước khi gia nhập Hướng Đạo nhưng sau một thời gian sinh hoạt với các em nhỏ thì trở nên vui vẻ, cởi mở hơn. Sự lạc quan giúp ích cho sự thăng tiến của mỗi con người. Chúc các anh chị em giữ mãi sự lạc quan và tính khôi hài đó.

Người ghi nhận: **Chánh Việt - Đội Antelope**

MẶT TRẬN TÙNG NGUYÊN VII:

MỘNG MƠ VÀ HIỆN THỰC

Đặng Thế Đức

Tôi đến với TN7 sau một tuần nghỉ mát như chàng trai Nhảy Dù được nghỉ xả hơi trước khi ra trận. Lòng đầy phân vân và hiếu kỳ vì hai chữ “Bằng Rừng” là cả một khoảng trời mênh mông và bí mật khi tôi còn nhỏ.

Sau khi trình diện, tôi được phân về Biệt đội 7, Trâu Rừng, trực thuộc Thiếu Đoàn số 1. Quân số của Thiếu Đoàn khoảng trên 60. Số quân này được điều động từ nhiều nơi: Texas, California, Washington... để tham dự một tuần huấn luyện chiến đấu. Đây là cuộc tập huấn kỳ lạ vì chúng tôi chiến đấu với đối thủ vô hình và chiến đấu với chính bản thân mình. Trận chiến với bí danh “Trận Chiến Thế Kỷ 21.”

Ngày đầu thật chật vật. Biệt đội 7, Trâu Rừng, vẫn chỉ có những nụ cười và câu chào hỏi xã giao. Mãi đến chiều, với trận chiến “Who Me”, phòng tuyến địch quân bắt đầu lộ điểm sơ hở. Biệt đội 7, Trâu Rừng, bắt đầu có những tiếng cười giòn giã. Vào bữa cơm tối, phòng tuyến địch quân hầu như mở ngõ. Chúng tôi thoải mái đặt biệt hiệu cho nhau: Diệp trâu siêng năng, Mỹ trâu nhí nhảnh, Lâm trâu xông xáo, Liêm trâu từ bi, Kym trâu tơ, Dũng trâu điềm đạm và Đức trâu ham vui.

Ngày thứ 2, chiến trận trở nên căng thẳng và dồn dập. Biệt đội Trâu Rừng bị dần tả tơi. Tuy nhiên chúng tôi vẫn chiến đấu kiên cường với giải rocket bay xa nhất. Sau bữa cơm chiều, tưởng là sẽ được thanh thoi đôi chút, nhưng toàn đơn vị với 10 tiểu đội, lại bị tung ra trận với trận đánh quyết định: Win All You Can. Trận đánh dồn dập và đầy kịch tính. Đứng vững hay ngã gục chính ở trận chiến này. Thiếu Đoàn số 1 đã vượt qua cuộc thử

lửa bi hùng. Tôi biết từ đây chúng tôi chỉ có chiến thắng.

Ngày thứ 3, nhịp điệu chiến trận hình như chững lại. Hai ngày đầu chúng tôi bị pháo kích và bom thả như giăng lưới, ngóc đầu không lên nổi. Ngày hôm nay, các trận chiến thiên về chiều sâu và có tính chất dứt điểm. Ngày tập huấn kết thúc với đỉnh điểm “October Sky.” Các nhà điều hành chiến trận thật là tinh quái với đòn độc chiêu tâm lý chiến này. Tôi như sống trong mơ, trở về thời niên thiếu với đầy mộng mơ và ước vọng. Cuộc đời tôi hiện rõ và trải dài trên bầu trời tháng Mười xanh thắm. Tiếng kêu “tích tích” quái ác của chiếc Sputnik đã phá tan cuộc sống bình lặng của thành phố nhỏ. Ba chữ “Tùng Nguyên 7” huỷ hoại cuộc sống trầm lặng của tôi. Hoài bão thuở thiếu thời với quan niệm Kẻ Sĩ của Nguyễn Công Trứ như bùng sống. Nước mắt lặng lẽ làm nhoè màn ảnh khi chiếc rocket cuối cùng vút lên và mất hút trong không trung.

Ngày thứ 4, với chiến thắng đầy thuyết phục ngày hôm trước, ban tham mưu tự tin, cho trải quân rộng để củng cố vị trí. Thiếu Đoàn số 1 nhận lệnh rời phòng tuyến tràn về thung lũng trung tâm. Đến lòng chảo, chúng tôi lập chiến hào để chuẩn bị cho cuộc chiến mới: hoàn thành team project và WoodBadge tickets. Team projects thật là phong phú và đa dạng. Các tiểu đội thật sáng tạo không ngờ. Chúng tôi học được rất nhiều qua buổi trình bày team projects. Thừa thắng xông lên, Thiếu Đoàn số 1 thực hiện một đêm lửa trại thật vui, đầy ắp tiếng cười. Về đêm, đó đây bên những ngọn đèn nhỏ, các chiến binh vui đầu để hoàn tất tickets.

Ngày thứ 5, Thiếu Đoàn được lệnh củng cố vòng đai với conservation projects. Tiểu đội 7, Trâu Rừng, cùng với hai tiểu đội bạn củng cố vòng đai lửa. Các tiểu đội còn lại giải tỏa khu vực hành lang phòng thủ. Sau hai giờ, vòng đai lửa và hành lang phòng thủ đã hoàn tất. Khoảng 5 giờ chiều, toàn bộ ban tham mưu trở về hậu cứ. Buổi chiều thật bình yên không tiếng súng. Chiến binh tạm gác vũ khí để lo việc bếp núc. Bữa cơm tối đầu tiên không có “Bố Mẹ” hơi buồn nhưng cũng đầy ngạc nhiên và thú vị. Các tiểu đội cùng chia sẻ cơm tối với nhau sau 5 ngày gian khổ. Đêm về, tôi vào lều sớm nhưng vẫn nghe tiếng nói tiếng cười của các bạn bên vòng đai lửa, vừa được sửa lại sáng nay. Tôi nghe rõ giọng nói bạn đồng đội, Mỹ trâu nhí nhảnh, từ xa. Trời nóng bức và lặng gió. Tôi mở toang cửa lều và thiếp đi lúc nào không biết.

Ngày thứ 6, rạng sáng chúng tôi được lệnh trở về hậu cứ. Vừa bước vào doanh trại, một đồng đội ở tiểu đội khác nói: “I don’t know why, just in a few days, I can say here Home Sweet Home”. Buổi sáng thật vui với cuộc du ngoạn bãi biển Santa Barbara. Tuy nhiên kinh nghiệm cho biết, bên dưới mặt biển lặng yên là cả một đại dương dậy sóng. Chiều về, đòn knockout được tung ra vào lúc không ngờ: Legacy. Hình ảnh người thầy cũ trở về trường sau 25 năm, lặng yên trong xúc động, nhìn học trò xưa, nay đã thành danh, hoà tấu đã cuốn hút tôi. Từ đáy tim, vọng lên lời thơ Văn Thiên Trường trong bài “Chí Làm Trai” của Nguyễn Công Trứ:

*Nhân sinh tự cổ thùy vô tử,
Lưu thủ đan tâm chiếu hãn thanh.*

Ý dịch từ internet:

*Cuộc đời ai không chết?
Lòng son chiếu sử xanh.*

Lòng tôi bừng bừng sức sống với hình ảnh và câu nói hào hùng của Nguyễn Thái Học trên đoạn đầu đài ở Yên Bái: “*Không thành công cũng thành nhân.*” Tôi khao khát thực hiện được cho đời và cho người một điều gì nho nhỏ trong tầm tay với.

Chiều tàn cùng bữa ăn tối cuối cùng, Wood Badge Reunion. Tiểu đội 7, Trâu Rừng, dựa trên

yếu điểm, đặt tên cho nhau, những muốn nhắc nhở bạn mình trở nên tốt hơn: Diệp trâu lo, Mỹ trâu điệu, Lân trâu lang thang, Liêm trâu cà rờn, Kym trâu tợ, Dũng trâu tí mĩ và Đức trâu bốc đồng.

Ngày mai, mọi người sẽ chia tay. Thiếu Đoàn số 1 vội vã trao nhau kỷ vật, ký tên trên hình ảnh đội. Nước mắt rơi trên nhiều khuôn mặt mà những ngày trước trông rất cứng cỏi. Tôi biết hình ảnh trại trường TN7 này sẽ là một kỷ ức đẹp cho toàn bộ Thiếu Đoàn số 1.

Trở về đơn vị gốc, lòng đầy băng khuâng. Không biết ăn phải bả gì của ban tham mưu TN7 mà cứ thần thờ như thất tình. Ngày hôm sau, Chúa Nhật, hầu hết các trưởng tham dự TN7 đều đi sinh hoạt. Nhìn các bạn, tôi ngẫu hứng làm thơ:

*Nữ tươi trẻ trắng tròn lẻ,
Nam mạnh mẽ tuổi đôi mươi.*

Ngắm nhìn các em nhỏ chơi đùa, tôi tự hỏi mình nên bắt đầu từ đâu. Thôi thì thôi nhé: “Do a good turn daily.”

San Jose, ngày 6 tháng 8 năm 2013

Đặng Thế Đức

Sharpen the Edge

I truly believe that culture lives in stories. My story begins with two lumberjacks who are competing for the crowned title, “Lumberjack of the year.” One is a young man, strong and fast, and the other, an old man, wise and slow. At the start of the competition, the young lumberjack chopped as fast as he could and was making much progress. Ever so often, he would look over his shoulder and noticed the old man resting. There was not a doubt in the young man’s mind that he will win the competition. Thus, he continued on without any rest. At the end, when the announcement was made, the young man was shocked that the old man has won. The young man said the old man, “How did you win? Every time I look over, you were resting and not chopping wood?” The old

man replied, “Son, when you saw me resting, I was sharpening my ax. It took me much less effort to chop wood than it was for you.” The moral of the story is to “sharpen the edge” so we can continue to achieve our goals.

For leaders who are still thinking about whether or not to take Tung Nguyen Wood Badge course, I encourage you to do so and to “sharpen the edge. I have taken other leadership classes, but none that is like Tung Nguyen VII. This one is different.

It created a culture of camaraderie amongst scout leaders who are both amateurs and novices; A culture of leaders who are visionary, empathetic and compassionate; A culture that bridged the generational gap; A culture that embodies the Boy Scout Law and leaders see themselves as a symbol that stands for being trustworthy, loyal, helpful, friendly, courteous, kind, obedient, cheerful, thrifty, brave, clean and reverent. More importantly, this course helped shape attitudes of leadership so we can sharpen our aptitude. Life is 10% of what happen to us and 90% of how we respond to it. It’s all about attitude.

If this was not reason enough, there is much to love about the staff; Our SPL, Truong Hoanh, whose strength of character sets the example, who plays the kudu horn and whose laughter tickles us; Truong Long our Scoutmaster, whose image is that of General Baden-Powell, who created a legacy and who will go down in history for saying, “Mr. SPL, please proceed”; Truong Kiet whose legs make women envy, who sets the pace saying, “Tu, tu”; Truong De who is known nationally in the Scouting world and coined the term “Aye”; Truong Alina whose youth is an inspiration as she commands an army of troop guides; Truong Yo-wei whose generosity is unsurpassed; Truong Nhuong who is our scribe and my LDT and who encouraged me to take this course. There are so many others who has made an indelible impression especially the bond and camaraderie of my troop for whom I am thankful to be a part of. Thank you TN7 staff for an unforgettable experience. I walked away with two arms of knowledge and a deeper appreciation of Scouting’s way of leadership so I can make a difference in young scouts’ journey.

Nancy Diep Nguyen

Trâu Chằm Chỉ

Liên Đoàn Lạc Việt

8/14/2013

Hướng Đạo yêu

Nguyễn V. Phương, Đội Antelope

T
h
ơ

Thửa còn thơ chạy chơi khắp xóm làng
Yêu Hướng Đạo qua từng bài hát trò chơi
Ai bảo dãi nắng dầm mưa là khổ?
Tôi phải tìm cho được cái mật thư!
Rồi giải mã để hoàn thành thử thách.

Có những ngày cơm sống cháo khê
Và đất trại... có nơi
mưa ngập tràn quanh góc đội.

Có những ngày họp liên đoàn rộn rã
Với các em Chim Non nhỏ
Vui cười cất tiếng hát líu lo
Cùng bày Sói reo vang lừng
Tiếng Aaa hòa với tiếng rừng vút cao

Rồi tháng tư bầy lăm
Trời quê hương đổ nát
Ôi nước mắt cửa nhà tan
“Điều tàn thôi lại nổi điều tàn” xót xa

Con đường xưa còn đó
Bước chân tôi còn đây
Sao bóng ai chẳng thấy
Chiều tràn dâng lòng này

Và anh em Hướng đạo
Chẳng ai còn đâu đây
Lần đầu tiên tôi hiểu
Thân phận thú lạc bầy

Đêm vượt biển tôi đi
Lìa quê hương yêu dấu
Thầm nhủ lòng gắng sức
“...đi trên con đường lạ”
“...nguyên thẳng tiến xông pha.”

Ôi Kiếp tha hương... “buồn viễn xứ khôn khuây!”
“Một ngày đó tóc mây đã phai màu”
Trên đất tự do tôi đã gặp
Ánh lửa hồng tràn lan
Từ anh em Hướng đạo
Nơi trại trường Tùng Nguyên
Ngọn lửa thiêng xưa ấy
Cháy bùng lên tim này

Tùng Nguyên như đã hẹn thề
Chưa đi đã nhớ chưa về vấn vương
Nhớ mong từ độ tha hương
Anh em Hướng Đạo bốn phương họp vào
Giữ gìn ngọn lửa hồng cao
Dấn thân lãnh đạo ta nào quản công
Cùng chung “viễn vọng” ta mong
Bàn tay Hướng đạo nối vòng năm châu

Xưa yêu Hướng Đạo vì vui chơi ca hát
Có những ngày cắm trại bị ướt mưa
Nay yêu Hướng Đạo vì trong từng trái tay bắt
Có nụ cười giúp ích của các anh chị em tôi.

“The real way to get happiness is by giving out happiness to other people.”

Baden-Powell - “The Founder’s Last Message”

Tôi Đã Áp Dụng Tùng Nguyên VII Vào Việc Làm.....

Tôi hiện là một nhân viên làm việc cho chánh phủ được 16 năm. Trước khi vào làm nơi này thì tôi đã từng làm cho một tư nhân trong thời gian dài tương tự và cũng cùng một ngành.

Cái khác biệt giữa tư và công theo kinh nghiệm bản thân tôi là:

Làm cho tư nhân phải làm luôn cả công việc không nằm trong job description của mình.. nghĩa là lúc nào cũng như một em Scout gương mẫu. “Be prepared” làm thập cẩm khi sếp nhờ vả (nếu không muốn bị mất job).... Thí dụ như đi đổ rác, chạy ra ngoài mua buổi cơm trưa cho sếp, và có nhiều lúc tôi phải chạy thật mạng tới nhà bank để deposit tiền cho sếp trước giờ họ đóng cửa ...v.v.

Còn làm công chức cho nhà nước thì việc ai nấy làm, đúng y bon như job description. Đi làm đúng giờ, về đúng giấc không bao giờ bị sếp kêu ở lại sau giờ làm để nghe sếp ca bài ca “Con Cá” là hôm nay sao ít bệnh nhân hoặc sao nhiều bệnh nhân quá!

Tôi cũng học một điều này, cho dù là làm cho tư nhân hay nhà nước thì nơi đâu cũng có rules phải tuân theo. Làm tôi chợt nhớ đến câu này, “Thuận Ta Thì Sống, Nghịch Ta Thì Chết”. Tôi lúc nào cũng muốn sống!!! Do đó tôi tuyệt đối chưa bao giờ dám break rules. Nếu thấy cần thiết thì cũng bend, (tạm dịch là “du di”) chút xíu...miễn sao không làm hại đến ai!

Tôi xin kể tiếp....

Cái ấn tượng làm cho tôi nhớ nhiều nhất của khoá TN7 là bài giảng...
“Listen, Understand, & Receiving Feedback”!!!

*****Trước khi tôi đi học khoá TN7.....

Công việc của tôi làm thỉnh thoảng cũng liên quan đến pháp lý. Trong vài trường hợp tôi phải đi với cảnh sát đến nhà bắt người. Bởi vì tôi nói được tiếng VN, nên khi người bị bắt là người Việt thì sếp sẽ chỉ định tôi làm việc này. Rất nhiều lúc tôi không biết nhiều chi tiết về người bị bắt.

Nói đúng ra, tôi cũng không có lý do để hiểu sâu về trường hợp người bị bắt. Chỉ hiểu rằng người này phạm luật và phải bị bắt. Tôi là người tuân lệnh cấp trên để thi hành việc mà sếp giao phó.

*****Sau khi tôi học khoá TN7....

Thay vì thi hành đúng như tôi thường làm, cầm tờ Trắc Văn Thờ, “Legal Order”(tạm dịch “Mệnh Lệnh Pháp Lý”) đi bắt người. Tôi đến gặp sếp và yêu cầu sếp cho tôi xin 3 hôm để tìm hiểu coi tại sao người bệnh này lại không hợp tác với sở y tế.

Đầu tiên sếp từ chối và bảo rằng, đã có đủ evidence và đã tốn rất nhiều nhân lực của nhiều người rồi, cho nên không hy vọng tôi có thể làm thay đổi tình hình.

Các ACE biết tôi trả lời sếp thế nào không?

Tôi nói rằng, sếp à, “bà không cho tôi cơ hội thì làm sao bà biết chắc chắn là tôi thất bại?” Tôi nói tiếp, “và cho dù tôi không được kết quả như bà mong muốn thì ít ra tôi cũng là một nhân viên lúc nào cũng không sờn lòng với sự thử thách khó khăn”. Câu này nhờ đi scouting chục năm mà học được đó hee..hee.

Ah... Nghe câu này xong, bà sếp tôi okay cái rụp và đưa 3 ngón tay lên. Cố ý muốn cho tôi biết là tôi được 3 ngày đi điều tra. Cũng có nghĩa là người bệnh nhân được thêm 3 ngày bình an.

*****Áp dụng Listen, Understand, and Receiving Feedback!

Ngày thứ nhất... Tôi gọi phone tay cho người bệnh nhân. Chỉ có Voicemail, tôi để lại tên và nói có việc quan trọng lắm và yêu cầu gọi lại tôi gấp.

Nửa ngày trôi qua... Rồi một ngày trôi qua... không thấy trả lời, tôi nhắn lại lần nữa và bảo rằng tôi là một người được chỉ định để giúp đỡ người ấy.

Ngày thứ hai....người bệnh nhân gọi lại tôi.

Tôi đi ngay vào vấn đề, cho người ấy biết là tôi có giấy Mệnh Lệnh Pháp Lý. Tuy nhiên tôi muốn nghe anh ta trình bài để tìm

hiểu nguyên nhân là để giúp anh khỏi phải bị bắt bớ.

Nhờ tôi áp dụng “Lắng Nghe” nên tôi biết người bệnh có nỗi khó khăn riêng hiện tại. Sau khi tôi nghe và “Hiểu” rõ problems của anh ấy và sẵn sàng nhận “Feedback” để giúp đỡ anh ấy thì 2 chúng tôi cùng ngồi xuống thảo luận để đôi bên đều hài lòng với nhau.

Anh tuân theo những gì bên tôi yêu cầu và tôi cũng hứa giúp giải

quyết những vấn đề khó khăn hiện tại của anh.

Kết luận... Tôi đã thành công!

Sếp tôi không những hài lòng thành quả của tôi mà bà còn rất ư là ngạc nhiên khi tôi nói với bà rằng tôi đã áp dụng leadership skills và những lessons tôi mới học từ khoá Woodbadge vừa qua!
Câu cuối cùng của bà sếp, “I wish I can send all my staff to Woodbadge”.

Một lần nữa, rất cảm ơn những trưởng và những staff đã có công tổ chức khoá TN7. Đối với cá nhân tôi... Tuy cực nhọc và bị te tua hơi bởi hoa lá trong khoá học, nhưng tôi nhận thấy rất là hữu ích không chỉ riêng về hướng đạo mà về công việc và đời sống hàng ngày của tôi.

Cám ơn các ACE đã bỏ thì giờ đọc lời tâm sự của tôi.

Hy vọng tôi cũng sẽ được nghe những lời chia sẻ của các ACE khi có cơ hội mình ngồi lại với nhau.

Shirley Mỹ Phan

“Trâu Nhí Nhảnh”

Viết ngày August 11, 2013

San Jose. CA

Vài cảm nghĩ về Tùng Nguyên VIII

Sau đêm đầu tiên thưởng thức những tiếng “hò dzô ta” của các anh em trong dãy nhà ngủ Sisquoc của trại Tùng Nguyên 7 ở Rancho Alegre, sáng Chủ Nhật tôi đến nhà ăn thật sớm để tìm một ly cà phê uống cho tỉnh táo. Ngạc nhiên khi thấy trên các bàn ăn đã có những tờ nhật báo Gazette, tôi vội tay lấy ngay một tờ, vừa đọc vừa nghĩ thầm: “hình như các nhà báo Hướng Đạo cũng thức khuya dậy sớm!” Tôi vừa đọc xong phần tin thời tiết ở trang đầu thì phải vội nhướng mắt đọc lại lần nữa cho chắc: “Weather report: -Mostly sunny, unless of course otherwise - There will be a High and a Low - Darkness tonight.” Thì ra là thế, tôi thầm nghĩ, chắc là thời tiết trong các trại trường Tùng Nguyên đều là “bất chừng” như vậy. Hy vọng là các trưởng trong ban ẩm thực không học cùng trường với các trưởng trong ban dự báo thời tiết Tùng Nguyên mà viết thực đơn như là “không cơm thì cháo, không là món hải sản thì là sushi.”

Sau bữa ăn sáng đầu tiên, các đàn Sói được thành lập. Đàn chúng tôi gồm có 6 Sói, Nguyễn Quang (LĐ Lasan, Houston), Nguyễn Tuyến (LĐ Lạc Việt, San Jose), Nguyễn Anh Thu (LĐ Lạc Việt, Sacramento), Nguyễn Nhất Minh (LĐ Lạc Việt, San Jose), Việt Chánh (LĐ Trường Giang, San Jose), Nguyễn Phương (LĐ Trùng Dương, San Jose). Rồi đàn chúng tôi đi cùng nhau đi học, cùng ngồi chung bàn thay phiên nhau lắng nghe các trưởng giảng bài và thay phiên gặt đầu đồng ý, và cùng ngồi ăn chung mâm bữa tiệc Blue & Gold với cả bầy Sói. Món cà ri gà, chả giò, và gỏi cá thật là tuyệt hảo. Thì ra các trưởng trong ban ẩm thực không học cùng trường với các trưởng trong ban dự báo

thời tiết Tùng Nguyên. Rất tiếc là thời gian làm Sói con chỉ có non nửa ngày! Rồi cả bầy Sói bị các trưởng trong ban huấn luyện đẩy qua cầu, giữa buổi trưa hè nắng như lò lửa; Akela Martin Phước Phạm còn luyến tiếc các Sói thân thương nên dặn dò các Sói “... đi cầu thì nhớ đi chậm chậm...”

Trong buổi họp đội đầu tiên, một cô đội sinh trong đội Sơn Dương nói với một chị đội sinh khác: “Tuổi của Trưởng bằng tuổi má của con,” và quay sang một anh kế bên, cô ta tiếp tục: “Còn Trưởng thì bằng tuổi bà ngoại của con.” E rằng cô đội sinh tiếp tục kiểu so sánh này, có lẽ tôi sẽ bị gọi là ông nội thì còn gì là truyền thống “Huynh đệ chi .. Hướng đạo” nữa. Tôi vội lên tiếng nhắc nhở cô rằng là Hướng đạo phải xem nhau như anh em một nhà; không được phân biệt giàu nghèo, giai cấp, màu da, tuổi tác, v.v. Và hãy thử thay thế hai chữ “Anh Em” với “Cha con” hay “Má con” hay “Ông cháu” trong các bài hát thì sẽ thấy chẳng những nghe không lọt tai vì “lạc giọng” mà còn “lạc đề” và còn có thể là hoàn toàn “lạc hậu” nữa là khác. Chẳng hạn như nếu hát bài Nhảy Lửa là “Má con ta mau cố chặt cây khô vào đây đốt chung...” thì quả là “Trời ơi!” Rồi cả đội Sơn Dương chúng tôi cùng ôm bụng cười lăn. Thế là từ đó “gia đình” Sơn dương gần bó vui vẻ như “anh em” một nhà.

Qua đêm lửa trại do các trưởng tổ chức, tôi nhận thấy ngay khối lượng công sức mà các trưởng trong ban huấn luyện đã bỏ ra để sắp đặt và thực hiện chương trình cho trọn 7 ngày thật là đáng phục. Bao nhiêu là tiết mục nối tiếp nhau liên tục như vậy... cho nên với 30 người đồng tâm hiệp lực cũng phải mất gần

hai năm để chuẩn bị. Một tinh thần dẫn thân phục vụ rất là Hướng Đạo. Tôi cảm thấy tôi học hỏi được rất nhiều về cách làm như thế nào và làm đến bao nhiêu. Với kết quả các trưởng đã đạt được qua trại Tùng Nguyên, tôi cảm nhận thêm được một sự cổ minh chứng cho câu “The whole is greater than the sum of its parts” của Aristotle. Nếu chỉ là một số người hợp sức lại

phân chia công việc ra để làm thì không thể nào tạo ra một không khí sôi động hào hứng như thế. Các trưởng trong ban huấn luyện đã hợp lực, lại đồng tâm ý, và cùng có tinh thần Hướng Đạo rất cao nên mới trở nên một “nhất thể” thật là tuyệt như vậy!

Phương V. Nguyễn

Đội Antelope hoàn thành Scout Law Game Project

Từ trái sang phải: Nguyễn Quang (LĐ Lasan, Houston), Nguyễn Tuyền (LĐ Lạc Việt, San Jose), Nguyễn Anh Thư (LĐ Lạc Việt, Sacramento), Nguyễn Nhất Minh (LĐ Lạc Việt, San Jose), Việt Chánh (LĐ Trường Giang, San Jose), Nguyễn Phương (LĐ Trùng Dương, San Jose).

“Success in training the boy depends largely on the Scoutmaster’s own personal example.”

Robert Baden-Powell

MƯỜI THƯƠNG

Một thương Chị Troop Guide Hằng
Nhẹ nhàng khả ái tận tâm... Cú đầu
Hai thương Anh Cả đã lâu
Văn chương chữ nghĩa rộng sâu mọi bề.

Ba thương Chị Tổng ok
My way or no way một lẽ mà đi
Bốn thương Anh Tín Trương Phi
Tuy hơi trực tính nhưng thì rất vui.

Năm thương Chị Cú Vân Bùi
Làm thì hết sức mà chơi hết mình
Sáu thương Đội Cú chân tình
Kết chung lại những trái tim thật gần

Bảy thương Chú Hiếu dễ dàng
Làm cho gọn tránh lan man vẽ vờ
Tám thương Chú Út hết lời
Tinh tình mộc mạc không lời học hành.

Chín thương Đội Trưởng Nhất Hoàn
Ngày đêm ngồi thổi điệu kèn thúc quân
Mười thương trại 7 Tùng Nguyên
Làm xong ticket trao chuyển đuốc thiêng...

Cú 6 Mạc Minh

ĐỘI CÚ

T
h
o

Wood Badge Staff Promise

“I, (name), promise to do my best to be worthy of the position as a staff member of Wood Badge Course No. _____,

for the good of the course participants, my fellow Scouters, and the World Brotherhood of Scouting.

The Wood Badge Administrative Guide

Thư Cảm ơn từ Đội Quạ Đen

San Jose, Ngày 18 tháng 8 năm 2013

Kính gửi quý trưởng .

Thay mặt đội quạ đen (Raven) được vinh dự học khóa Tùng Nguyên VII. Đó là niềm hạnh diện cho cả đội có tên gọi Quạ Đen lý do trước đó một trăm năm về trước cũng trong thời gian này Baden Powell sáng lập nên bằng rừng và cũng gọi quạ đen tiên khởi (raven).

Tất cả các thành viên trong đội rất vui và hạnh diện trong bảy ngày ở trại đã tạo cho các thành viên dự trại huấn luyện có tinh thần đồng đội và quyến luyến khi chia tay ngày cuối của trại (Rancho Alegre) là bằng chứng hùng hồn về sự quyến luyến khó quên trong tim mọi người làm tôi bồi ngùi nhớ đến bài ca chia tay (tay sắp xa nhưng tim không xa) chừng đó cùng làm cho anh em thêm tinh thần gắn bó keo sơn của tinh thần hướng đạo trong tim mọi người.

Cũng không quên cảm ơn các anh chị trưởng đã đi trước đã hy sinh thời gian không quản khó khăn lo lắng cho các em trong thời gian tại đất trại có ý nghĩa và tạo nên lịch sử của Hướng Đạo Việt Nam cho thế hệ mai sau . Sự tin tưởng của các anh trao cho các anh em Hướng Đạo sẽ tiếp tục trên con đường của các trưởng để giúp đỡ cho xã hội và các em Hướng Đạo trong tương lai là những người có hữu ích cho xã hội

Một lần nữa kính gửi lời đa tạ và tri ân đến quý trưởng và Ủy Ban Quốc Gia Hướng Đạo Việt Nam (Hội HĐHK) đã giúp đỡ cho chúng em hoàn thành ước vọng để ngừng bút tại đây em xin lấy lời bài hát để nói đến tấm lòng của người Hướng Đạo Việt Nam.

Tay sắp xa nhưng tim không xa
.....

Dù cách xa ngàn dặm nhưng
gần

Ngăn cách ta chia tay đừng
buồn.....

Thân ái bắt tay trái quý trưởng

John Pham
Đội Quạ Đen (Raven)

Chút Lãng Mạn Tùng Nguyên

Năm tháng sau ngày rời Tùng Nguyên 7, trong ký ức tôi vẫn còn nguyên những hình ảnh thật đáng nhớ và cỡ lẽ sẽ không bao giờ quên về những ngày sinh hoạt đầy ý nghĩa ở Rancho Alegre.

Đậm nét nhất là hình ảnh SM và các anh chị Staff miệt mài làm việc cả ngày lẫn đêm, hình ảnh SPL năng nổ, tích cực nhưng luôn vui vẻ. Những nụ cười, những tiếng reo, những ánh mắt hân hoan dù trong lúc mệt nhất của các anh chị em khóa sinh trao cho nhau.

Tôi sẽ nhớ mãi ánh trăng sáng chiếu lên từng khuôn mặt của các nữ khóa sinh Tùng Nguyên 7 trong đêm đã quá 1:00 sáng mà vẫn tiếp tục “tắm” để chia sẻ chút muộn phiền của một bạn nữ khóa sinh, và vì những ánh mắt chia sẻ, những nụ cười thông cảm với những lời nói chân tình của các bạn cũng sáng không kém gì ánh trăng trên đồi Rancho Alegre.

Thêm một chút lãng mạn Tùng Nguyên 7 rất khó quên trong tôi, đó là ánh trăng đã lên cao trên thung lũng đất trại, hòa lẫn với ánh sáng từ những ngọn đèn nhỏ trên những chiếc bàn thấp, nơi các anh chị em khóa sinh đang miệt mài viết tickets bên cạnh các Troop Guides đáng mến, những tiếng cười pha lẫn tiếng côn trùng trong đêm, những lời tâm sự to nhỏ giữa các lều trong Đội cho mãi đến 4:00 giờ sáng, khi tiếng còi tập họp vang lên, nghĩa là giờ chia tay gần đến.

Và những ánh sáng bập bùng trong đêm ceremony trang trọng cuối cùng đã để lại trong tôi những xúc động khó tả. Cảm xúc này làm tôi nhớ đến bài “Tôi Đi Học” của nhà văn Thanh Tịnh, mà chắc ai cũng đã được đọc khi bắt đầu tuổi đi học.

Cám ơn Tùng Nguyên 7, cám ơn tấm chân tình của các anh chị em Staff, khóa sinh và nhất là của anh chị em Đội Cú đã dành cho nhau những nụ cười trong từng cái bắt tay trái.

*“anh em chúng ta chung
một đường lên....”*

Sáo Tận Tâm
Đội Cú

NHỮNG GÓC CẠNH CỦA ĐỘI BEAR

Bùi Tường Linh

MỘT Chuẩn bị anh quẩy hai quai.chảo

BA..... Cố lên....BEAR.... cố lên.....

HAI..... Sẵn sàng xuống tấn !

HOORAY.....! Thôi một cái chúc mừng
đội BEAR nào.

Chữ ký Tui.... Rõng bay Phụng múa. Máy em, may lắm.... Mới được Tui ký cho....
mấy lần?
Ủa! Hình như Tui ký cho em dzòì mà ?!

Thư ...VỢ “dẫn” Tui đây cất kỹ. Mà sao tìm hoài hông thấy dzậy ta?

Anh em....Dô ta.
 Đi trại Tùng Nguyên... Đô ta.
 Học bài... “ Ná thờ ”Dô ta.
 Mà saovẫn cười?
 Đô tà...Dô tà....là hò dô ta...dô ta.

Knock ! Knock !...
 Who's there ?
 Eight BEARS.
 Gr...r...r ...reat !!

Nghênh ngang , vốn sẵn tính trời, Ba người Hướng Đạo, tươi cười nhe răng !

National Vietnamese Scouting Committee (NVSC) Description

<http://huongdao.org>

I. Mission

The mission of the National Vietnamese Scouting Committee is to prepare young people to make ethical choices over their lifetimes by instilling them the values of the Scout Oath and Law, focusing on the expanding programs and initiatives directed at the Vietnamese who live in the United States.

II. Committee Concept

The National Vietnamese Scouting Committee is responsible to the Multicultural Markets Committee, BSA, and works closely with the Director of the Multicultural Markets Committee to provide the Scouting program to the Vietnamese American community nationwide.

III. Principal responsibilities

1. Membership - Assist local councils in

- Unit/Lien Doan Organization/Development
- Commissioner Service

2. Marketing & Communications

- Develop & evaluate marketing literature (English/Vietnamese)
- Develop & evaluate program literature (English/Vietnamese)
- Vietnamese Scouting newsletter
- Internet: Huongdao.org, hdvietnam.net & [Huongdao yahoo](mailto:Huongdao@yahoo.com) groups e-mail

3. Programs, Training & Activities-Work with local councils to conduct:

- National/Regional events
- Vietnamese National Jamboree
- Leadership Training
- Youth Leadership Training
- Wood Badge
- Vietnamese Philmont Conferences

IV. Meeting pattern

The National Vietnamese Scouting Committee will meet once or twice a year, and/or as needed.

Gia Đình Fox Tùng Nguyên VII

Ngày đến đất trại Rancho Alegre rất nóng và gay gắt do đợt cơn gió nóng từ miền đông thổi về. Tôi mơ tưởng sẽ được hưởng những cơn gió mát từ bờ biển Santa Barbara thổi vào đất trại. Niềm mơ tưởng đã tan biến thành mây khói và nỗi thất vọng khi bước ra khỏi xe. Những giọt mồ hôi đã lấm tấm trên khuôn mặt và thân thể bị ướt do những cơn gió nóng thổi ập vào người.

Tôi vội bỏ ba-lô và hành lý xuống trước

phòng ăn sau đó chạy vào trong để làm thủ tục nhập trại trước khi trời tối. Tôi nhận được một túi sách, nón, áo thun và bảng tên. Đằng sau bảng tên thì tôi trông thấy con số bốn nhưng chưa biết ai sẽ có cùng con số này. Qua ngày hôm sau thì tôi được biết bốn trưởng có cùng con số này từ các nơi như Sacto, San Jose và một cậu em út từ miền Nam Cali. Tôi nhớ đến hai câu đầu bài hát sinh hoạt “Bốn phương trời ta về đây chung vui. Không phân chia giọng nói tiếng cười” và gia đình Fox được hình thành cùng ngày hôm đó. Fox được dịch sang tiếng Việt là cáo thì không đúng nghĩa thành thử chúng tôi gọi là Fox vui vẻ. Nước Mỹ thì có Fox News còn chúng tôi là Fox Tùng Nguyên.

Xin được trình làng gia đình Fox Tùng Nguyên VII của chúng tôi gồm có: anh Phillip – Fox Trung Tín, chị Vivian – Fox Vui Tươi, chị Lan – Fox Trọng Danh Dự, cậu em Anthony – Fox Lễ độ và Hào Hiệp, anh Di – Fox Giúp ích và tôi là Fox Bạn Của Mọi Người.

Ngoài các phần tử kể trên, đội Fox chúng tôi được một trưởng hướng dẫn (Troop Guide) đầy nhiệt tình và tận tâm giúp đỡ cho gia đình Fox đó là anh Minh.

Chúng tôi rất dè dặt cho ngày đầu tiên gặp gỡ vì chưa biết tính tình từng người một. Qua trò chơi do anh Minh hướng dẫn, anh chị em chúng tôi

càng hiểu nhau nhiều hơn và hai câu cuối bài hát kể trên là “Cùng nắm tay ta kết tình thân ái. Trao cho nhau những lời mến thương”

Tôi xin trình bày một phần câu chuyện của khóa huấn luyện Tùng Nguyên VII đó là sau bao nhiêu ngày ăn uống ngon miệng do nhà bếp Tùng Nguyên đảm trách, anh chị em chúng tôi được dịp trở tài nấu ăn khi sinh hoạt ngoài trời. Dụng cụ xong thì chúng tôi bàn đến ai sẽ là đầu bếp chính cho đội Fox trong hai ngày. Nếu món Mỹ thì có anh Phillip và tôi đảm trách. Nếu món Việt sẽ do chị Vivian và chị Lan đảm trách. Sau khi phân chia xong thì chúng tôi nhận được pasta, sauce, rau, v.v... cho buổi chiều đầu tiên. Món pasta do đầu bếp Phillip xào rất bắt mùi còn pasta thì các chị luộc trước đó. Trong gia đình Fox thì có sáu người cộng hai khách quý ghé thăm nhóm hôm đó là trưởng Bảo Thụy và trưởng Lâm. Chúng tôi trao đổi nhiều mẫu chuyện về cuộc sống hàng ngày và sinh hoạt trong đoàn trong khi dùng cơm (pasta) chiều.

Chúng tôi nhận được bao thịt heo, bò và rau qua chiều ngày hôm sau thế là anh em chúng tôi bị xuống chức liền đó là dọn dẹp và rửa chén đĩa. Gia đình Fox chúng tôi và gia đình Buffalo hàng xóm hẹn cùng ăn chung cơm tối với nhau để thưởng thức tài nghệ nấu ăn của các đầu bếp như món canh vừa húp vừa gật đầu khen, thịt heo kho thì bốc cháy, thịt bò thì mềm và thơm phức. Là ngày cuối sinh hoạt ngoài trời và không có các trưởng staff hiện

diện, anh chị em chúng tôi tha hồ cà kê ăn uống kèm pha những tiếng cười không ngừng do những mẫu chuyện được kể lại của đêm lửa trại ngày hôm trước.

Cuộc vui nào cũng có ngày kết thúc nhưng những ngày học hỏi và sinh hoạt bên nhau đã để lại kỷ niệm đáng nhớ nhất trong đời của tôi cùng với gia đình Fox thương yêu không bao giờ quên. Xin gởi lại đến câu điệp khúc “Rời tay nhau chớ lâu nhé, tình anh (chị) em chớ quên nhé! Lòng anh em nhớ nhau tuy xa mà hóa ra gần”

Fox Bạn Của Mọi Người

San Jose, Ngày 12 Tháng 7 Năm, 2013

FOX FAMILY OF TÙNG NGUYỄN VII

The day to the Rancho Alegre campsite was hot where the heat wave was ascending from the East coast. I imagine cool breezes from the coast of Santa Barbara blowing towards camp ground when I get there. My imagination vanished and I was slightly disappointed after I stepped out of the van. Beads of sweat appeared on my face and my body gets perspired due to hot winds blowing around me. I put my backpack and baggage outside dining hall and went inside for registered before it became dark. I received a bag containing a binder, a hat, t-shirt and my name tag. Behind my name tag, I noticed a number four, but I don't know who will be in the same group as me. The next day in my group, I met four leaders who live in Sacramento, San Jose and a crew from southern Cali. I remember the first two sentences to the song "Bốn phương trời ta về đây chung vui. Không phân chia giọng nói tiếng cười" translate "From around the world, we come here and share happy together. Undivided different languages or laugh" and the Fox family was created same day. Fox translated into Vietnamese "cáo" and it is not proper translate so we called Happy Fox. The United States had Fox News and we are Fox Tùng Nguyễn.

The Fox family of Tùng Nguyễn VII consists of: Phillip – Loyal Fox, Vivian – Cheerful Fox, Lan – Trustworthy Fox, Anthony – Kind Fox, anh Di – Helpful Fox and I was Friendly Fox. Beside members above, our Troop Guide of the Fox team who filled with enthusiasm and dedication for the Fox family that is anh Minh.

I remembered that we did not talk much when we met on the first day. Anh Minh guided us through the games then we are bonded to each other more and the last two sentences above

songs are "Cùng nắm tay ta kết tình thân ái. Trao cho nhau những lời mến thương" translate "Hold hands together to be true friends. Give each other the affection"

I would like to present a story section of Tùng Nguyễn VII training. After many days of gourmet dining by Tùng Nguyễn staffs, we were to show our talents for outdoor cooking activities. After the tents finished setup, we discussed who would be the main chefs for team Fox in two days. Phillip and I volunteered to cook American foods. If there were Vietnamese foods, Vivian and Lan will cook it. After the split is completed then we got pasta, sauce, veggies, etc. for the first afternoon. The smell of homemade

pasta filled the air made by Phillip and the ladies boiled pasta earlier. The Fox family had six members plus two guests (Tr. BaoThuy and Tr. Lam) to visit our team on the campground that day. We exchanged many stories about everyday life and scouts while eating dinner.

The next day, we got bags of pork, beef and vegetables for dinner. Phillip and I were back to cleaning and washing the dishes. The Fox and Buffalo families wanted to eat dinner together to enjoy the culinary talents of the chef. We agreed in unison that the smoked pork stock and soup were tasty. The beefs were tender and fragrant. On the last day of outdoor activities, there was no staff present then we had longer dinner

times with non-stop laughed as stories were told about the campfire last night.

They say that all good things must come to an end but the memories we spent learning and playing together have been the most memorable events in my life with the Fox family. The chorus is "Rời tay nha chú lân nhé, tình anh em chớ quên nhé! Lòng anh em nhớn hautoy xamà hóa rặng" translate "Off hands were not long, we shall not forget! Remember each other even lived far away but our hearts are near".

*Friendly Fox
San Jose, July 12, 2013*

Nhà Fox Đi Biển

Từ trong, đất trại đi ra.
 Gia đình nhà Fox, được ra ngắm trời
 Tung tăng, hít thở gió mới.
 Bao ngày học hỏi, ôi dzời !!! sướng thân.
 Lim dim, nhớ đến trên sân.
 Ku-đu* thành tiếng, còn ngân tiếng cười.
 Giêu geo (Gilwell), bài hát nhớ đời.
 Tích kệt (tickets) nghĩ đến, rã rời chân tay
 Người mới, thôi thúc đi ngay.

Giật mình tỉnh thức, tiếc thay chôn này

(*kudu horn)

Bài hát Gilwell tạm dịch

- Tôi từng là một con Fox, và Fox đã trưởng thành rồi.
- Bây giờ tôi đã hoàn tất, tôi không biết phải làm chi.
- Tôi thì trở nên già yếu, và tôi chẳng làm được gì.
- Vì như thế, tôi có thể làm trên tích-kệt (ticket) của tôi.
- Back to Gilwell, happy land, I'm going to work my ticket if I can.

Nhà Fox Tùng Nguyên 7

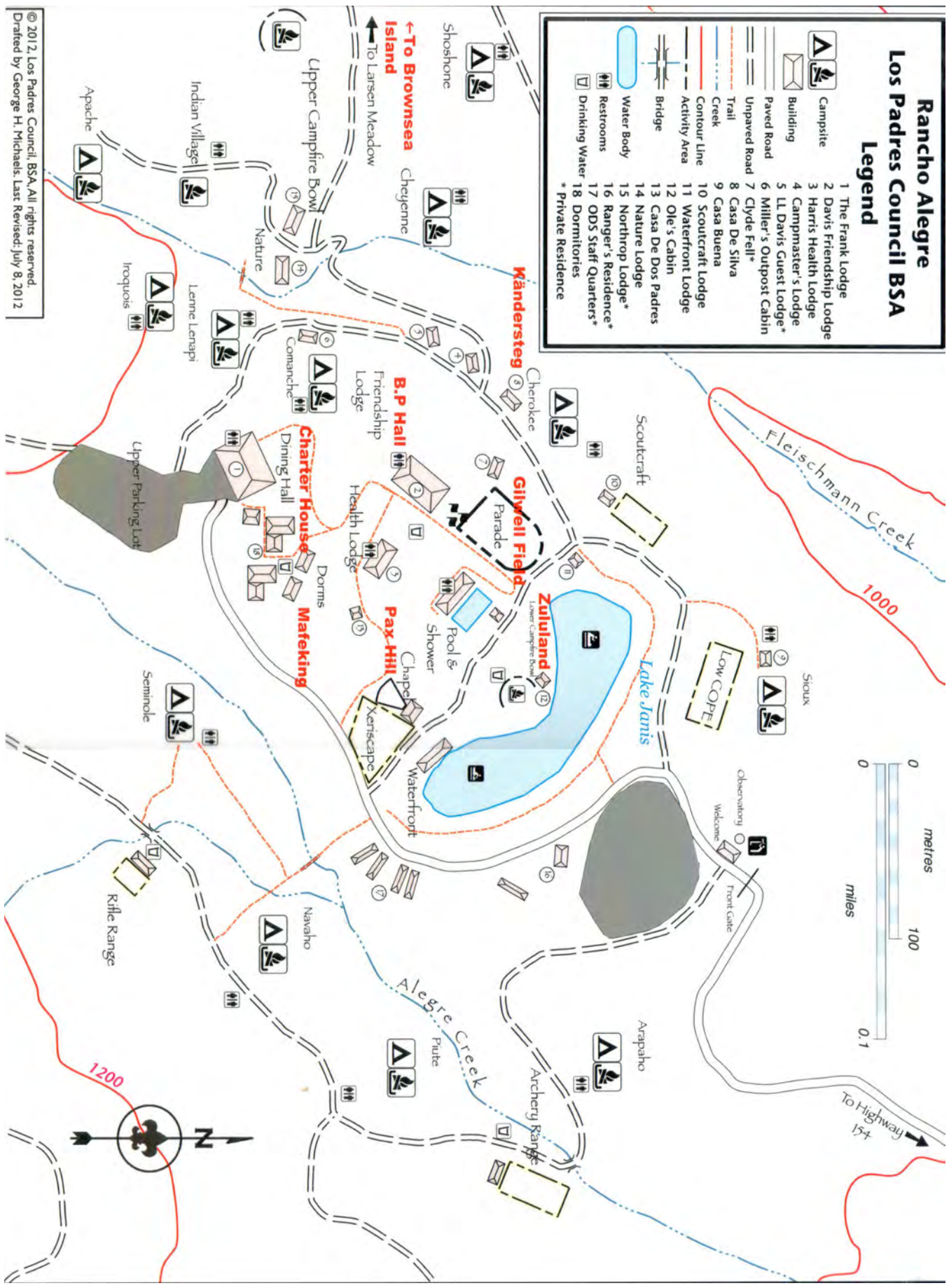

Tử Vi Tùng Nguyên

Tử vi Tùng Nguyên dành cho những người được chọn tuổi sau các khóa Tùng Nguyên. Những tuổi này được mô tả về cá tính và ticket sau đây.

Nhà Fox sưu tầm

 Tuổi Beaver: Tính tình vui vẻ và thích chăm sóc sân vườn và ao hồ. Ticket dành cho tuổi Beaver là tỉa cây trong công viên thành phố. Xây dựng đập nước cho các cánh đồng. Hợp với tuổi Buffalo.	 Tuổi Bear: phấn đấu trong mơ tưởng và quyết không khi nào chịu lùi bước. Ticket dành cho tuổi Bear Tùng Nguyên Bảy là đi giúp cai nghiện cho các người cùng tuổi. Hợp với người cùng tuổi.
 Tuổi Bobwhite: Nhạy cảm nhưng hay ưu tư sầu muộn. Không bao giờ an nhàn trong tư tưởng. Năng đọc sách để tìm phương cách không bị ăn hiếp. Ticket dành cho tuổi Bobwhite là dọn dẹp sách trong thư viện. Hợp với tuổi Bear.	 Tuổi Buffalo: Cần cù trong công việc dù lớn hay nhỏ. Xông xáo, không biết thối lui. Ticket dành cho tuổi Buffalo là làm quen và vui tươi với màu đỏ. Hợp với tuổi Beaver và Eagle.
 Tuổi Eagle: Tính tình chịu đựng cao, giàu lòng nhân ái và thoát ly khỏi gia đình lúc thiếu thời. Ticket dành cho tuổi Eagle là bôi dầu gió xanh cho những người tuổi Beaver, Buffalo sau khi làm việc.	 Tuổi Antelope: yêu hòa bình, làm việc gì cũng biết tự lượng sức mình, là tượng trưng của sự ôn hòa. Ticket dành cho tuổi Antelope là đứng quảng cáo cho các thuốc uống của những hãng mây râu. Hợp với tuổi Bear.
 Tuổi Fox: Nhanh nhẹn, ít giao du và sống kín đáo. Ticket dành cho tuổi Fox là đi lấy thông tin sinh hoạt công đồng. Hợp với tuổi Hawk.	 Tuổi Raven: Tự tin nhưng lại ít tin người. Luôn luôn tỏ ra viễn vông Ticket dành cho tuổi Raven là gác cổng cho các lễ hội. Hợp với tuổi Owl.
 Tuổi Owl: Giúp đỡ mọi người, Có cách nhìn cuộc sống rất lạ, nên người khác tưởng tượng họ sắp bị đánh trên đầu. Ticket dành cho tuổi Owl là đứng làm người mẫu trong lễ hội ma. Hợp với tuổi Raven.	 Tuổi Hawk: thị giác cực nhạy bén, đầu óc lại tỉnh táo. Ticket dành cho tuổi Hawk là chỉ đường cho các xe đi lạc trong rừng. Hợp với tuổi Fox.

© 2012, Los Padres Council, BSA. All rights reserved.
 Drafted by George H. Michaels. Last Revised: July 8, 2012

Tung Nguyen VII - Rancho Alegre - Santa Barbara, California 2013 - June 23, 2013 to June 29, 2013

WOOD BADGE

*The Ultimate Leader
Training Experience!*

